

Liahona

**Leer van Hem, en
luister naar zijn
woorden, pp. 12, 14, 20**

**Drie verhalen uit de Schriften die
me hoop gaven, p. 44**

Dan streven wij dat na, p. 52

**Je kunt nu al een zending zijn,
pp. 58, 68**

Eunike onderwijst haar zoon, Timoteüs, uit de heilige Schrift, Sandy Freckleton Gagon

De apostel Paulus prees Timoteüs voor zijn 'ongeveinsd geloof, zoals het eerst gewoond heeft in uw grootmoeder Loïs en uw moeder Eunike' (2 Timoteüs 1:5). Timoteüs was een 'medewerker

Gods in het evangelie van Christus' (1 Tessalonicenzen 3:2) en een getrouwe assistent van Paulus, die Timoteüs een 'waar kind in het geloof' noemde (1 Timoteüs 1:2).

Liahona, januari 2011

BOODSCHAPPEN

- 4** Boodschap van het Eerste Presidium: De Heer heeft zendingen nodig
President Thomas S. Monson
- 7** Huisbezoekboodschap: De geschiedenis en het erfgoed van de zustershulpvereniging

HOOFDARTIKELEN

- 14** De Heiland—de Meesterleraar
Ouderling Jay E. Jensen
De Heiland was een voorbeeld voor ons in hoe Hij de Schriften gebruikte in zijn leringen en zijn hulp aan anderen.
- 20** De historische context van het Nieuwe Testament
Thomas A. Wayment
Wie heeft het Nieuwe Testament geschreven? Hoe is het tot ons gekomen?

- 26** Fundamenteel voor ons geloof
Ouderling Dallin H. Oaks
Onze naasten kennen deze belangrijke waarheden van ons geloof wellicht niet.
- 34** Wat is nieuw in Persoonlijke vooruitgang?
Elaine S. Dalton
De algemeen jongevrouwenpresidente legt enkele veranderingen in Persoonlijke vooruitgang uit.
- 37** Het Aäronisch priesterschap — belangrijker dan u wellicht denkt
David L. Beck
Met behulp van het nieuwe boekje Plicht jegens God kunnen we het evangelie leren, toepassen en verkondigen.

RUBRIEKEN

- 8** Kleine en eenvoudige dingen
- 11** Ons gezin, ons thuis: De genezende kracht van het gebed
Marcos A. Walker
- 12** Wat wij geloven: De Schriften onderwijzen over en getuigen van Jezus Christus
- 40** Ervaringen van heiligen der laatste dagen
- 74** Kerknieuws
- 79** Ideeën voor de gezinsavond
- 80** Tot we elkaar weerzien: Nooit in de steek gelaten
Adam C. Olson

OP DE OMSLAG

Jezus, Maria en Marta, Anton Dorph, welwillend ter beschikking gesteld door Hope Gallery.

44 Oude voorbeelden, hedendaagse beloften

Naam bekend bij de redactie
Waarom deze verhalen van duizenden jaren geleden nu belangrijk voor me zijn.

47 Het evangelie in mijn leven: Van geloven tot weten

Chiao-yi Lin

Kijk eens of je de Liahona kunt vinden die we in deze uitgave hebben verstopt. Hint: vriendschap.

48 Aangestipt

50 Uit het zendingsveld: In de aanwezigheid van engelen

Samuel Gould

52 Wij geloven!

Het algemeen jongevrouwenpresidium

Wij moeten geloven in normen en waarden en streven die na. Dan kunnen we de kracht van de Heilige Geest bij ons hebben.

53 Een getrouwe priesterschapman worden

Het algemeen jongemannenpresidium

We weten dat je veel kunt bereiken als je een getrouwe priesterschapman wordt.

54 Regel op regel: Geloofsartikelen 1:13

55 Je moet eigenlijk naar het seminarie gaan

Lisa Pace

De aanmoediging van mijn vriendin heeft mijn leven veranderd.

56 Onze plek

57 Poster: Het is aardig om belangrijk te zijn

58 Een zending hoop ik te volbrengen?

Loran Cook

60 De beste Brigham Young

Karen A. Kimball

Het script voor de rol van Brigham Young was niet goed. Wat kon Kathy doen?

62 Bijzondere getuige: Hoe leg ik een geestelijk fundament?

Ouderling Neil L. Andersen

63 Ons prikbord

64 Participatieperiode: De Schriften zijn het woord van God

JoAnn Child en Cristina Franco

66 Verhalen van Jezus: Jezus als kind

Diane L. Mangum

68 Waar is Isabelle?

Susan Denney

Toen het na haar doopdienst tijd was om een foto te nemen, was Isabelle verdwenen!

70 Voor jonge kinderen

JANUARI 2011 111 DE JAARGANG NUMMER 1
LIAHONA 09681 120

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Verantwoordelijk redacteur: Paul B. Pieper
Adviseurs: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr., Yoshihiko Kikuchi

Hoofddirecteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Vincent A. Vaughn
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofddirecteur: R. Val Johnson
Assistent-hoofddirecteurs: Jenifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr
Assistent-redactrice: Susan Barrett
Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flitton, LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy, Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Directiesecretaresse: Laurel Teuschler

Leidend Art-director: J. Scott Knudsen

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard, Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voordruk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Evan Larsen

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau
Turnhoutsebaan 130, B-2460 Kasterlee
Telefoon: 0032-(0)14-265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
European Distribution Ltd., Magazine Service,
Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland
Tel.: 00800 3478 3388, fax: 00 49 6172 492860
E-mail: orderseu@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 7,50 De volgende

betalingwijzen zijn mogelijk:
Creditcard (bel of e-mail EDL; zie Distributie hierboven)
Overschrijving per bank op de volgende rekening:
Dresdner Bank, IBAN: DE42 5008 0000 0732 3712 00,
BIC: DRESDEFF, Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente.

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan: *Liahona*, Rm. 2420,
50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA; of per e-mail naar: liahona@ldschurch.org.

De *Liahona* (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees, Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallaars, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechoos, Urdu, Vietnamees en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever: © 2011 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst- en beeldmateriaal in de *Liahona* mag gereproduceerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over h et auteursrecht kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2011 Vol. 111 No. 1. LIAHONA (USPS 311) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Meer online
Liahona.lds.org

VOOR VOLWASSENEN

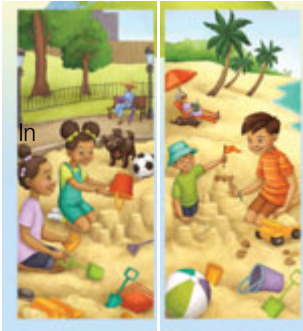
De Heiland was een Meesterleraar (zie pagina 14). **Om uw onderwijsvaardigheden te verbeteren**, gaat u naar www.teaching.lds.org.

VOOR JONGEREN

Probeer in deze uitgave op te zoeken wat er nieuw is in Persoonlijke vooruitgang en Plicht jegens God (pagina's 34 en 37). Zoek dan de bijbehorende websites op: www.PersonalProgress.lds.org en www.DutytoGod.lds.org.

VOOR KINDEREN

Zoek 'Vriendschap over de hele wereld' op pagina 72 op. Speel vervolgens online het spel op www.liahona.lds.org.

In het museum voor kerkgeschiedenis in Salt Lake City is nu een tentoonstelling met kunst van kinderen te bezichtigen. Ieder kunststuk is ook online te zien op www.liahona.lds.org.

IN JOUW TAAL

De *Liahona* en ander materiaal van de kerk is in veel talen te vinden op www.languages.lds.org.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

De nummers verwijzen naar de eerste pagina van het artikel.

Aäronisch priesterschap, 37
Begeleiding, 8
Bekering, 41, 56
Boek van Mormon, 47, 56
Deugdzaamheid, 54
Dienstbetoon, 58, 62
Eerlijkheid, 60
Familiegeschiedenis 8
Gebed, 48, 56, 62
Gehoorzaamheid, 50
Geloof, 44, 58
Getuigenis, 49, 55, 56
Gezin, 26, 48

Goddelijke bescherming, 50
Godheid, 26
Heractivering, 40
Huisonderwijs, 42
Jezus Christus, 14, 66, 80
Kerkroeping, 43
Media, 48
Moed, 60
Nieuwe Testament, 20
Onderwijs, 14
Openbaring, 26
Persoonlijke vooruitgang, 34
Plicht jegens God, 37

Priesterschapszegens, 42
Schriften, 12, 20, 44, 47, 62, 64
Seminarie, 55
Vriendelijkheid 57, 58, 70
Wekelijkse activiteitenavond, 52
Zendingswerk, 4, 41, 50, 58, 68
Zustershulpvereniging, 7

President
Thomas S. Monson

DE HEER HEEFT ZENDELINGEN NODIG

In de afgelopen algemene oktoberconferentie heb ik om meer zendingen gevraagd. Iedere waardige, gezonde jongeman dient zich op een zending voor te bereiden. Een zending is een priesterschapsplicht — een plicht die de Heer verwacht van ons die zoveel hebben ontvangen. Jongemannen, ik spoor jullie aan om je voor te bereiden op een zending. Houd jezelf rein, zuiver en waardig, zodat je de Heer kunt vertegenwoordigen. Zorg dat je gezond en sterk blijft. Bestudeer de Schriften. Neem deel aan het seminarie en het instituut, waar dat beschikbaar is. Raak vertrouwd met de handleiding voor zendingen, *Predik mijn evangelie*.

Zusters, hoewel jullie niet dezelfde priesterschapsplicht hebben als de jongemannen om een voltijdzending te vervullen, is jullie bijdrage in het zendingsveld waardevol en van harte welkom.

De oudere broeders en zusters in de kerk herinner ik eraan dat we behoefte hebben aan veel, veel meer voltijdzendingsechtparen. Als

u nog niet de fase in uw leven hebt bereikt dat u als echtpaar op zending kunt gaan, spoor ik u aan om u, zo de omstandigheden het toelaten, nu al voor te bereiden op de dag dat die mogelijkheid zich aan u en uw partner voordoet. U krijgt niet zo heel vaak de kans om de fijne geest en voldoening te ervaren die uw deel zal zijn als u samen voltijd in dienst van de Meester werkzaam bent.

Nu kan het zijn dat enkelen van u verlegen van aard zijn of zich niet geschikt achten om een dergelijke roeping te aanvaarden. Denk eraan dat dit het werk van de Heer is. Als wij in dienst van de Heer zijn, hebben wij recht op zijn hulp. De Heer zal de rug sterken waarop een last wordt gelegd.

Anderen, hoewel een zendingsoproep waardig, kunnen het gevoel hebben dat er belangrijkere prioriteiten zijn. Deze belofte van de Heer staat mij helder voor de geest: 'Wie Mij eren, zal Ik eren' (1 Samuël 2:30). Niemand zal onze hemelse Vader

en onze Heiland meer eren dan wie dienstdoet als toegewijde, meelevende zending.

Een voorbeeld van dergelijk dienend werk was de zendingservaring van Juliusz en Dorothy Fussek, die op zending naar Polen werden geroepen. Broeder Fussek was in Polen geboren. Hij sprak de taal. Hij had het volk lief. Zuster Fussek was Engelse van geboorte en wist weinig van Polen of het Poolse volk af. Vol vertrouwen in de Heer begonnen ze aan hun taak. Ze stonden er alleen voor, hun werk was immens. Er was toen nog geen zendingsgebied in Polen. De opdracht die de Fusseks hadden gekregen, was de oprichting van een zendingsgebied voor te bereiden.

Zagen ouderling en zuster Fussek hun enorme taak donker in? Geen moment. Zij wisten dat hun roeping van God kwam. Zij baden om zijn goddelijke hulp en zij wijdden zich met heel hun hart aan hun werk.

Na verloop van tijd hadden ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen,

ouderling Hans B. Ringger, destijds lid van de Zeventig, en ik, vergezeld van ouderling Fussek, een bespreking met Adam Wopatka, de Poolse minister van godsdienstzaken. We hoorden hem zeggen: ‘Uw kerk is welkom hier. U mag kerken bouwen, u mag zendingen sturen. Deze man,’ en hij wees op Juliusz Fussek, ‘heeft uw kerk goed gediend. U kunt dankbaar zijn voor zijn voorbeeld en zijn werk.’

Laten wij evenals de Fusseks doen wat we moeten doen in het werk van de Heer. Dan kunnen wij, met Juliusz en Dorothy Fussek, deze psalm laten weerklinken:

‘Mijn hulp is van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft.

‘(...) Uw Bewaarder zal niet sluimeren.

‘Zie, de Bewaarder van Israël sluimert noch slaapt’ (Psalmen 121:2–4). ■

LESGEVEN UIT DEZE BOODSCHAP

In *Onderwijzen* — geen grotere roeping staat: ‘Vertel een ervaring waaruit blijkt hoezeer u door het naleven van het evangelie bent gezegend. Vraag de leerlingen om iets over hun eigen ervaringen te vertellen’ ([1999], p. 170). Lees deze boodschap en vraag de gezinsleden daarna aan wie president Monson heeft gevraagd om een zending te vervullen. Vertel een ervaring die u of anderen als voltijdzending hebben gehad. Of vertel hen over uw plannen om in de toekomst een zending te vervullen. Vraag de gezinsleden om over hun plannen en positieve ervaringen te vertellen.

JONGEREN

Fietsen voor de toekomst

Peter Evans en Richard M. Romney

Veel jongemannen bereiden zich financieel voor op een zending. In Afrika bestaat die voorbereiding deels uit sparen voor een paspoort. Sedrick Tshiambine verdiende zijn spaargeld op een inventieve manier: door bananen te verkopen vanaf de bagagedrager van een fiets.

Sedrick woont in Luputa in de Democratische Republiek Congo. Hij is een van de 45 jongemannen in het district Luputa die werken voor een paspoort, zodat ze op zending kunnen gaan. In DR Congo kost een paspoort 250 euro, ongeveer twee derde van het bedrag dat iemand nodig heeft om een huis te bouwen.

Maar Sedrick liet zich niet uit het veld slaan. Hij spaarde zijn zending bij elkaar door dagelijks tussen de vijftien en dertig kilometer van Luputa naar kleine dorpjes te fietsen om daar bananen te kopen. Vervolgens fietste hij over de hete Afrikaanse savanne terug met zijn bagagedrager afgeladen met bananen om die in de stad te verkopen. Elke week fietste hij zo'n 180 kilometer over zanderige paden, en slechts één keer is hij door zijn lading uit evenwicht geraakt en gevallen.

Hiermee verdiende Sedrick ongeveer 1 euro en 25 cent per week, ofwel 65 euro per jaar. Het kostte hem vier jaar om zijn paspoort bij elkaar te sparen, maar hij weet nu dat een voltijdzending deel uitmaakt van zijn toekomst, omdat hij financieel klaar is om een zending te vervullen.

KINDEREN

Ik bereid mij al jong voor

Om kinderen te helpen herinneren aan de oproep van president Monson om zich voor te bereiden op een zending kunt u dit certificaat fotokopiëren, het op lds.org afdrukken, of een eigen certificaat ontwerpen dat uw kinderen kunnen ondertekenen en als geheugensteuntje kunnen bewaren, misschien aan de muur of in hun dagboek.

IK BEREID MIJ VOOR

President Thomas S. Monson heeft mij geroepen om aan mijn zendingsvoorbereiding te beginnen. Ik zal:

- Rein, zuiver en waardig blijven om de Heer te vertegenwoordigen.
- Gezond en sterk blijven.
- Bidden en de Schriften bestuderen.

Ik zal mij voorbereiden
op mijn zending.

(handtekening)

geloof • gezin • hulp

De geschiedenis en het erfgoed van de zustershulpvereniging

Bestudeer dit materiaal en bespreek het met de zusters die u bezoekt, als u dat gepast vindt. Gebruik de vragen om de zusters te sterken en om de ZHV actief deel uit te laten maken van uw eigen leven.

Eliza R. Snow herinnerde zich dat de profeet Joseph Smith had gezegd dat 'hoewel de naam [zustershulpvereniging] een hedendaagse naam is, de instelling al heel oud is.'¹

Onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, verschenen aan Joseph Smith en herstelden door middel van hem de volheid van het evangelie op aarde. De zustershulpvereniging maakte deel uit van die herstelling. De organisatie van de kerk was niet volledig totdat de zusters waren georganiseerd.²

In de komende maanden kunnen we aan de hand van de huisbezoekboodschap meer leren over de geschiedenis van de zustershulpvereniging en de rol die zij in het herstelde evangelie speelt. Het is niet alleen belangrijk maar *essentieel* dat wij onze geschiedenis begrijpen.

Ten eerste, als wij onze geschiedenis begrijpen, worden we geïnspireerd om de vrouw te worden die aan de verwachtingen van de Heer voldoet. Als wij het voorbeeld van edele zusters in de laatste dagen volgen, kunnen we van het verleden leren hoe we de toekomst tegemoet moeten treden.³

Ten tweede leren we van onze geschiedenis dat de beginselen die in de vroegere kerk bestonden, ook nu onze fundamentele beginselen zijn. Door deze kennis en onze doelen — om ons geloof en rechtschapenheid te laten toenemen, ons gezin te versterken en mensen in nood te helpen — wordt er een verband gelegd tussen ons verleden en onze toekomst.

Ten derde, als we onze geschiedenis waarderen, zijn we beter in staat om anderen over ons geestelijk erfgoed te vertellen. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'U geeft het erfgoed door als u anderen helpt om de gave van naastenliefde in hun hart te ontvangen. (...) De geschiedenis van de ZHV is in woorden en cijfers opgetekend, maar het erfgoed wordt van hart tot hart doorgegeven.'⁴

Ten slotte kunnen we onze rol in de toekomst van de zustershulpvereniging beter op ons nemen als we onze geschiedenis beter begrijpen. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: 'We weten dat vrouwen die veel waardering voor het verleden hebben, zich ook graag inzetten voor een rechtschapen toekomst.'⁵

Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente.

Wat kan ik doen?

1. Hoe kan ik ertoe bijdragen dat de zusters die ik bezoek de gave van naastenliefde ontvangen?

2. Wat kan ik vanaf deze maand doen om een rechtschapen toekomst te bevorderen voor mezelf, mijn gezin en anderen?

Ga voor meer informatie naar www.reliefsociety.lds.org.

Onze geschiedenis

'De zustershulpvereniging is de organisatie van de Heer voor de vrouwen.'⁶ In zijn hoedanigheid als profeet heeft Joseph Smith op 17 maart 1842 de zustershulpvereniging georganiseerd. De kleine, gevarieerde groep op die eerste bijeenkomst bestond uit toegewijde vrouwen, net als tegenwoordig. 'De jongste drie zusters waren tieners en de oudste zuster was in de vijftig. Elf vrouwen waren gehuwd, twee waren weduwe, zes waren ongehuwd en de huwelijkse staat van een van de zusters is onbekend. Hun opleidingsniveau en achtergrond verschilden enorm, net als hun economische omstandigheden. De verscheidenheid werd steeds groter naarmate het ledental van de organisatie bleef groeien, maar de zusters van de ZHV waren en zijn één.'⁷

NOTEN

1. Eliza R. Snow, 'Female Relief Society', *Deseret News*, 22 april 1868, p. 81.
2. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 485.
3. Zie L. Tom Perry, 'Op de oude manier de toekomst tegemoet treden', *Liahona*, november 2009, pp. 73–76.
4. Henry B. Eyring, 'Het blijvende erfgoed van de ZHV', *Liahona*, november 2009, pp. 124–125.
5. Spencer W. Kimball, 'Privileges and Responsibilities of Sisters', *Ensign*, november 1978, p. 104.
6. Spencer W. Kimball, 'Relief Society — Its Promise and Potential', *Ensign*, maart 1976, p. 4.
7. Jill Mulvay Derr, Janath Russell Cannon en Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant* (1992), p. 28.

Uit de Schriften

Ester 9:28–29;

Romeinen 16:1–2;

Alma 37:8;

Moroni 7:45–47

Kleine & eenvoudige dingen

'Door kleine en eenvoudige dingen worden grote dingen teweeggebracht' (Alma 37:6).

ERVOOR ZORGEN DAT NIEUWE LEDEN ZICH THUIS VOELEN

- Stel u voor aan nieuwe leden in uw wijk of gemeente en ga tijdens lessen of de avondmaalsdienst bij ze zitten.
- Doe uw best om hun naam te onthouden.
- Priesterschapsleiders en leden van de presidiums van de zondagschool en de zustershulpvereniging kunnen nieuwe leden uitnodigen om zich aan het begin van de les voor te stellen.
- Bied nieuwe leden hulp aan met hun verhuizing en om de buurt te verkennen.
- Nodig ze uit voor activiteiten van de wijk of gemeente.
- Wees een vriend! Leer de nieuwe leden in de volgende weken en maanden steeds beter kennen.

Aan je familiegeschiedenis werken

U bent wellicht het enige lid van de kerk in uw familie en niet zo vertrouwd met familiegeschiedenis. Of, misschien hebben andere familieleden al opzoekingswerk en tempelwerk voor uw voorouders gedaan. Wat uw situatie ook is, er zijn nog steeds veel manieren waarop u aan dit belangrijke werk kunt bijdragen.

Als u niet zeker weet waar u moet beginnen, begin dan met wie u het beste kent: uzelf. Want familiegeschiedenis omvat meer dan opzoekingswerk voor overleden familieleden. Het is ook belangrijk dat u uw eigen geschiedenis opschrijft. Hieronder staan enkele manieren waarop u kunt beginnen:

- Neem een archiefdoos en doe daar uw belangrijke papieren in: geboortebewijs, diploma's, onderscheidingen, dagboeken, foto's — alles over uw leven.
- Als u toegang tot een scanner hebt, kunt u oude foto's scannen en een digitaal archief van belangrijke foto's aanleggen.
- Houd een dagboek bij van inspirerende gedachten, gevoelens en gebeurtenissen in uw leven.

- Praat met familieleden om hun geschiedenis vast te leggen. Begin met het oudste familielid dat nog in leven is. Stel vragen als: Waar komt uw naam vandaan? Wat voor familietradities had u als kind en later in uw leven? Wat kunt u me over bijzondere talenten of karaktereigenschappen in uw familie vertellen? Het verzamelen van geschiedenissen van anderen kan voor toekomstige generaties bijzonder waardevol zijn.
- Meld u aan bij www.NewFamilySearch.org en voer de genealogische gegevens in die u over uzelf en uw familieleden hebt verzameld. Er zijn online handleidingen om u stap voor stap te helpen.
- Ga zo mogelijk naar de tempel om de verordeningen voor uw voorouders te verrichten.

Als u vragen hebt over familiegeschiedenis kan de consulent familiegeschiedenis in uw wijk of gemeente u helpen.

SCHATTEN IN DE HEMEL

'Als we onze eigen voorouders opzoeken, krijgen we interesse in meer dan alleen de namen of het aantal namen waar in de tempel voor wordt gewerkt. Dan wordt ons hart tot onze vaders teruggevoerd — we proberen hen te vinden, te leren kennen en te dienen.

'Als we dat doen, vergaren we schatten in de hemel.'

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Uw familiegeschiedenis: beginnen', *Liahona*, augustus 2003, p. 17.

DE GESCHIEDENIS VAN DE KERK IN DE WERELD

Hongarije

Hoewel de eerste zending in 1885 in Hongarije aankwam, had hij weinig succes en ging hij na zo'n drie maanden weg. De eerste Hongaar die lid van de kerk werd, Mischa Markow, liet zich in 1887 in Konstantinopel dopen. Hij ging vervolgens op zending in Europa, maar werd later het land uitgezet vanwege zijn zendingswerk.

Jarenlang werd het zendingswerk in Hongarije aan banden

gelegd vanwege het politieke klimaat. Maar door publiciteit over de kerk in de jaren 1980 werd bij veel Hongaren hun interesse gewekt en tegen het eind van 1986 kreeg de kerk toestemming van de Hongaarse overheid om zendingen naar het land te sturen.

Sindsdien is het zendingswerk er uitermate succesvol. Het Boek van Mormon is in 1991 in het Hongaars gepubliceerd en in 2006 is de eerste Hongaarse ring georganiseerd.

Het Hongaarse parlamentsgebouw, dat in 1904 werd voltooid, staat op de oever van de Donau in Boedapest.

DE KERK IN HONGARIJE	
Ledental	4,594
Zendingsgebieden	1
Ringen	1
Districten	2
Wijken en gemeenten	21

MET TEGENSPOED OMGAAN

Omdat we het evangelie naleven kunnen we als gezin verleidingen weerstaan. Ik weet dat we verleidingen kunnen overwinnen als we vasten, tiende betalen, dagelijks bidden en op de verzoening van Jezus Christus vertrouwen.

Maar dat betekent niet dat we vrij zullen zijn van tegenspoed. Ik heb ook geleerd dat als we meer moeilijkheden overwinnen, we van onze ervaringen leren en voor meer zegeningen in aanmerking komen. Tegenspoed kan vergeleken worden met de wind die tegen een vlieger waait. Hoe harder de wind waait, hoe hoger de vlieger kan vliegen.

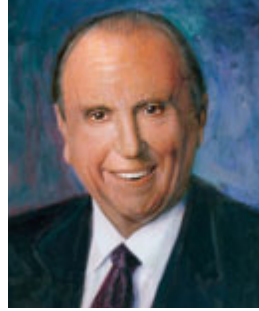
Chhoeun Ravuth (Cambodja)

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Joseph Smith

Brigham Young

Ezra Taft Benson

Spencer W. Kimball

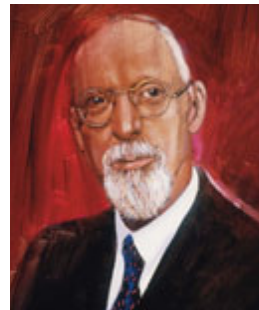
Harold B. Lee

Joseph Fielding Smith

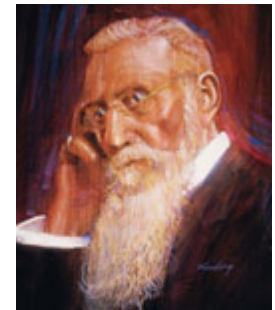
David O. McKay

George Albert Smith

Heber J. Grant

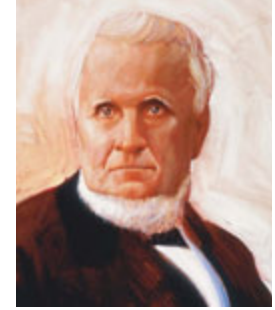

Joseph F. Smith

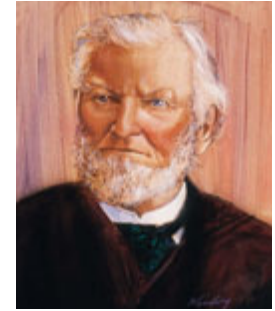
Presidenten van de kerk

Hoe goed kent u de presidenten van de kerk? Beantwoord deze vragen om daarachter te komen. De antwoorden staan onderaan.

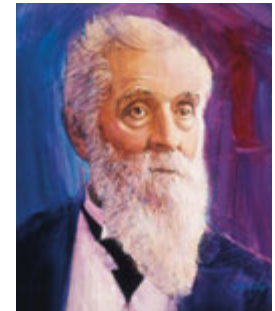
1. Wie was, behalve Joseph Smith, het kortst apostel voordat hij president van de kerk werd?
2. Wie is het langst als algemeen autoriteit werkzaam geweest?
3. Wie is het langst president van de kerk geweest?
4. Wie was de enige president van de kerk die buiten de Verenigde Staten was geboren?
5. Wie was, behalve president Thomas S. Monson, de enige president van de kerk die bisschop is geweest?
6. Wie is op 15-jarige leeftijd op zending geweest op de eilanden die nu Hawaï heten?
7. Wie was minister van landbouw van de Verenigde Staten terwijl hij apostel was?
8. Wie was de langstlevende president van de kerk?
9. Wie brak botten in zijn armen en benen, spleet zijn voet met een bijl, werd door een hondsdolle hond gebeten, had verbrijzelde benen door omgevallen bomen, overleed bijna aan bloedvergiftiging, verdronk bijna, bevroor bijna en overleefde een treinramp?

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Antwoorden:
 1. Brigham Young, 12 jaar
 2. David O. McKay, bijna 64 jaar
 3. Brigham Young, 30 jaar

4. John Taylor, geboren in Millthorpe (Engeland)
 5. Howard W. Hunter
 6. Joseph F. Smith
 7. Ezra Taft Benson
 8. Gordon B. Hinckley, 97 jaar
 9. Wilford Woodruff

DE GENEZENDE KRACHT VAN HET GEBED

Marcos A. Walker

Ik kan me nog goed herinneren hoe ik me voelde toen ik de berouwvolle tranen over de wangen van mijn tienjarige zoon Arián zag stromen.

Hij zat met zijn oudere broer Joel van twaalf in de slaapkamer te spelen toen ze plotseling ruzie kregen.

Ik moest ingrijpen om de orde te herstellen. Het kwam misschien door hun leeftijd, maar de jongens hadden steeds vaker ruzie.

Arián, die na de ruzie met zijn broer duidelijk aangeslagen was en hilde, reageerde zich op onaantvaardbare wijze op mij af. Ik waarschuwde hem twee keer (nu had hij ruzie met mij), maar de situatie werd steeds erger. Hij ging door het lint, had een knalrood gezicht en trilde.

Ik kreeg het ook op mijn zenuwen, maar ik wist dat er een oplossing moest zijn waarbij ik niet zou hoeven schreeuwen.

Ik moest plotseling aan het beginsel bidden denken. Ja, dat was de oplossing. Dus nam ik hem mee naar mijn slaapkamer. Ik sloot de deur en zei: 'Arián, laten we op onze knieën gaan zitten. Dan zal ik een gebed tot onze hemelse Vader uitspreken.'

We knielden allebei neer terwijl hij boos bleef huilen. Ik bad met het doel om mijn zoon te helpen. Halverwege het gebed merkte ik dat het huilen minder werd. De tranen die nog over zijn wangen stroomden, waren tranen van berouw.

Na ons gebed keek Arián me aan en vroeg hij: 'Papa, wilt u me vergeven?' Ik sloeg mijn armen om hem heen en kon mijn eigen tranen niet bedwingen. Mijn ziel werd

DE GAVE VAN HET GEBED

'Het gebed is een goddelijke gave van onze Vader in de hemel aan alle mensen. Denkt

u hier eens over na: het absolute Opperwezen, de alwetende, alziende en almachtige Persoon, moedigt u en mij aan, hoe onbeduidend wij ook zijn, om met Hem als onze Vader te praten. (...)

'Onze omstandigheden zijn niet van belang, of we nu nederig of arrogant zijn, arm of rijk, vrij of onderworpen, geleerd of onontwikkeld, geliefd of in de steek gelaten, wij kunnen ons tot Hem richten. We hebben geen afspraak nodig. Onze smeekbede kan kort zijn of alle tijd in beslag nemen die we nodig hebben. Het kan een lange uiting van liefde en dankbaarheid zijn of een dringende smeekbede om hulp. Hij heeft ontelbare heelallen met planeten geschapen, en toch kunnen u en ik persoonlijk met Hem praten. En Hij zal ons altijd antwoorden.'

Ouderling Richard G. Scott van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De goddelijke gave van het gebed gebruiken', *Liahona*, mei 2007, p. 8.

vervuld door vredige en liefdevolle gevoelens. Arián zei niets meer, maar ik wist dat hij de genezende kracht van het gebed had ervaren en dat de Heilige Geest in zijn hart was doorgedrongen.

Nu had hij niet alleen iets over de kracht van het gebed geleerd, maar hij had er ook een getuigenis van gekregen. ■

DE SCHRIFTEN

ONDERWIJZEN OVER EN GETUIGEN VAN JEZUS CHRISTUS

In de Schriften staan adviezen van profeten, geïnspireerde verslagen van Gods omgang met zijn volk en openbaringen van God aan zijn profeten. De Schriften leren ons dat wij kinderen van onze hemelse Vader zijn, die van ons houdt. Als onderdeel van zijn plan voor ons eeuwige geluk zijn we op aarde gekomen. Hier op aarde zijn de Schriften een geestelijke verbindingsslijn met onze hemelse Vader en Jezus Christus.

Het belangrijkste doel van de Schriften is om van Christus te getuigen, ons te helpen tot Hem te komen en het eeuwige leven te ontvangen (zie Johannes 5:39). Daarom hebben hedendaagse profeten ons geadviseerd om iedere dag de Schriften te bestuderen, persoonlijk en als gezin. President Thomas S. Monson heeft gezegd: '[We moeten] dagelijks in de Schriften studeren. Stoomcursussen zijn lang niet zo efficiënt als elke dag in de Schriften lezen en ze in ons leven toepassen. Raak vertrouwd met de lessen die de Schriften ons leren. (...) Bestudeer ze alsof [ze tot u spreken], want eigenlijk is dat ook zo.'¹

Door de woorden in de Schriften leren we onze hemelse Vader en de Heiland Jezus Christus kennen en liefhebben. We kunnen over hun geboden lezen en aan de hand daarvan het onderscheid tussen goed en kwaad bepalen. We krijgen de kracht om verleidingen te weerstaan. We krijgen een groter verlangen om de wetten van God na te leven. De Schriften troosten ons en onderwijzen ons, en ze wijzen ons de weg terug naar onze hemelse woning.

NOOT

1. Thomas S. Monson, 'Wees de bovenste beste', *Liahona*, mei 2009, p. 68.

Voor meer informatie zie *Evangeliebeginselen* (2009), pp. 47–52; en *Trouw aan het geloof* (2004), pp. 146–149.

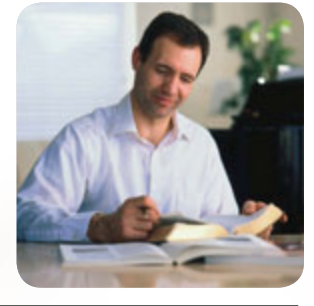
'Het hoofddoel van alle Schriftuur [is] om onze Ziel met geloof in God de Vader en in zijn Zoon Jezus Christus te vullen. (...)

"... Geloof krijgt men doordat de Heilige Geest tot onze ziel getuigt, van Geest tot geest, wanneer we het woord van God horen of lezen. En geloof zal rijpen als we ons blijven vergasten aan het woord. (...)

"... Bestudeer de Schriften zorgvuldig, weloverwogen. Denk na en bid over de Schriften. De Schriften zijn openbaring en zij zullen meer openbaring tot gevolg hebben.'

Ouderling D. Todd Christofferson van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'De zegen van Schriftuur', *Liahona*, mei 2010, pp. 34, 35.

Leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen erkennen de volgende boeken als Schriftuur:

'Elk van God ingegeven schriftwoord is ook nuttig om te onderrichten, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de gerechtigheid' (2 Timoteüs 3:16).

1. De Bijbel is een verzameling heilige geschriften met Gods openbaringen aan de profeten vanouds in het Heilige Land. In ons achtste geloofsartikel staat: 'Wij geloven dat de Bijbel het woord van God is, voor zover die juist is vertaald.'

2. Het Boek van Mormon: eveneens een testament aangaande Jezus Christus, bevat Gods openbaringen aan de profeten vanouds in Amerika. Het bevat de volheid van het evangelie van Jezus Christus (zie LV 20:9).

3. De Leer en Verbonden is een boek met openbaringen aangaande de herstelling van het evangelie van Jezus Christus aan hedendaagse profeten, vanaf Joseph Smith.

4. De Parel van grote waarde bevat aanvullende openbaringen van God aan Mozes, Abraham en Joseph Smith.

5. Door de inspiratie van de Heilige Geest blijft God waarheden aan de hedendaagse profeten openbaren. Deze waarheden worden ook als Schriftuur beschouwd (zie LV 68:4). Die ontvangen we voornamelijk tijdens de algemene conferentie, die het eerste weekend van april en oktober wordt gehouden. Dan luisteren de leden over de hele wereld naar de toespraken van onze profeet en andere kerkleiders. ■

VAN LINKSBOVEN MET DE WIJZERS VAN DE KLOK MEE: FOTO-ILLUSTRATIE DEREK ISRAELSEN © 2002; CHRISTUS IN GETSEMANE, HARRY ANDERSON © IRI; DRIE NEPHIETEN, GARY KAPP © 1996 IRI; JEZUS CHRISTUS VERSCHIJNT AAN DE PROFEET JOSEPH SMITH EN OLIVER COWDERY, WALTER RANE, WELWILLIEND TER BESCHIKKING GESTELD DOOR HET MUSEUM VOOR KERKGESCHIEDENIS; HET EERSTE VISIOEN, DEL PARSON © 1987 IRI; FOTO CRAIG DIMOND © IRI; FOTO-ILLUSTRATIE CHRISTINA SMITH © IRI

Ouderling Jay E. Jensen
van het Presidium der Zeventig

DE Heiland

DE MEESTERLERAAR

Wij moeten ons vergasten aan de woorden van Christus — de Schriften — en ze, net als Hij, gebruiken om anderen te onderwijzen en te sterken.

Op aanwijzing van zijn Vader heeft Jezus Christus talloze werelden geschapen. Hij was de grote Jehova, de God van het Oude Testament. Hij was de Zoon van een sterfelijke moeder, Maria, en van God, de eeuwige Vader. Hij is de belangrijkste persoon die ooit op aarde heeft geleefd. Hij zei dat Hij was gekomen om ‘de wil te doen desgenen, die Mij gezonden heeft, en zijn werk te volbrengen’ (Johannes 4:34).

Zijn boodschap en bediening waren ondubbelzinnige verklaringen dat Hij Jezus Christus is, de Zoon van God, de beloofde Messias.

In zijn leringen citeerde Hij vaak teksten uit het Oude Testament. Hij gebruikte de Schriften om Zich voor te bereiden op zijn bediening, om kwaad en verleidingen te weerstaan, om de rechtsgeldigheid van de oude profeten te bevestigen en om anderen te sterken. Door zijn voorbeeld kunnen we leren hoe we de Schriften beter kunnen

‘Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten.’

gebruiken als ouder, leider en leerkracht. Hij heeft ons, onder andere als Meesterleraar, het volmaakte voorbeeld gegeven.

Vorbereiding op zijn bediening

Toen de Heer op aarde kwam, had Hij net als wij een sluier van vergetelheid gekregen, en Hij heeft net als wij van genade tot genade vooruitgang gemaakt (zie LV 93:11–17). Hij werd door zijn hemelse Vader (zie Johannes 8:28; 12:49) en door aardse leraren onderricht. Ouderling James E. Talmage (1862–1933) heeft als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen gezegd: ‘Onze kennis van het Joodse leven in die tijd bevestigt

de conclusie dat de jongen goed in de wet en de Schriften was onderricht, want dat was de gewoonte. Hij vergaarde kennis door studie, en Hij verkreeg wijsheid door gebed, overpeinzing en inspanning.’¹

Van zijn kindertijd tot dat

Hij aan zijn bediening begon, is een illustratie van de raad die Hij in 1829 aan Hyrum Smith gaf: 'Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan, indien u dat verlangt, zult u mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen' (LV 11:21).

Ook wij kunnen instructie en inspiratie in de Schriften vinden als we aan onze bediening beginnen --- of die bediening een nieuwe roeping is, een nieuwe taak (zoals het ouderschap), of eenvoudigweg een gezinsavondles.

Kwaad en verleiding weerstaan

Aan het begin van zijn bediening werd Jezus door de duivel in verleiding gebracht. Twee van de drie verleidingen begonnen met een sarcastische opmerking: 'Indien Gij Gods Zoon zijt (...)' (Matteüs 4:3, 6). Om Satan te weerstaan citeerde de Heiland drie teksten uit het Oude Testament, en zei: 'Er staat geschreven (...)' (verzen 4, 7, 10).

Aan de hand van voorbeelden uit de Schriften leerde de Heiland zijn volgelingen hoe ze het kwaad konden overwinnen. De Meesterleraar citeerde uit het Oude Testament om de mensen te leren dat ze het kwaad moesten weerstaan om de ontzettende gevolgen ervan te vermijden: 'Het zal voor het land van Sodom en Gomorra draaglijker zijn in de dag des

Hij aan zijn bediening begon, hebben we alleen het verhaal dat Hij op twaalfjarige leeftijd in de tempel onderwees, waarbij Hij blijk gaf van uitzonderlijke wijsheid en kennis: 'En het geschiedde na drie dagen, dat [Jozef en Maria] Hem vonden in de tempel, waar Hij zat te midden der leraren, terwijl Hij naar hen hoorde en hun vragen stelde' (Lucas 2:46). In de Bijbelvertaling van Joseph Smith wordt deze tekst verduidelijkt, waaruit blijkt dat de leraren naar Jezus luisterden en *Hem* vragen stelden.

Dat Hij al in kennis was toegenomen voordat

'En het geschiedde na drie dagen, dat zij Hem vonden in de tempel, waar Hij zat te midden der leraren, terwijl Hij naar hen hoorde en hun vragen stelde.'

oordeels dan voor die stad [zij die zijn evangelie verwerpen] (Matteüs 10:15).

Als wij het woord van God gehoorzamen kan het ons beschermen: 'En wie ook naar het woord Gods luisterden en zich eraan vasthiel- den, zouden nimmer verloren gaan; evenmin konden de verzoeken en brandende pij- len van de tegenstander hen overweldigen' (1 Nephi 15:24).

Een van mijn lievelingsteksten om Satan tegenwoordig te weerstaan, luidt: 'Ik zeg u dat mijn ogen op u rusten. Ik ben in uw midden' (LV 38:7). Dat verdrijft voor eeuwig de leugen dat 'niemand erachter zal komen.'

Profeten uit het verleden eren

De Heiland betuigde zijn erkentelijkheid voor de profeten vanouds en citeerde hen. In deze bedeling gebod Hij Sidney Rigdon om zich te 'beroepen op de heilige profeten om [de woorden van Joseph Smith] te bewijzen' (LV 35:23).

Om van de profeten uit het Oude Tes- tament te getuigen en ze te eren, sprak de Heiland over Noach (zie Matteüs 24:37–38); Abraham (see Lucas 16:22–31; Johannes 8:56–58); Abraham, Isaak en Jakob (zie Mat- teüs 8:11); Mozes (zie Johannes 5:46); David (zie Lucas 6:3); Elia (zie Lucas 4:25–26); en Jesaja (zie Lucas 4:16–21; Johannes 1:23). Hij eerde en steunde ook zijn tijdgenoot, Johan- nes de Doper (zie Matteüs 11:7–11).

Tijdens de bergrede legde de Heiland een belangrijke verbinding tussen de profeten uit het Oude Testament en hun leringen over Hem. Een goed voorbeeld daarvan is het verband tussen enkele zinsneden uit de zaligspreekingen (zie Matteüs 5:3–11) en uit Jesaja 61:1–3.²

Ook wij kunnen de profeten uit het heden en verleden eren als we hun leringen op de juiste wijze inschatten: als het woord en de wil van de Heer (zie LV 68:4). Wanneer we ons voorbereiden om uit de Schriften te onderwijzen, moeten we met een gebed

in ons hart beginselen uitkiezen die van toepassing zijn op de mensen die we onderwijzen.

Anderen sterken

Een uiterst belangrijke boodschap uit het leven van de Meester is zijn toespraak over 'het brood des levens' (zie Johannes 6). Daaruit blijkt zijn kennis en gebruik van de Schriften en hoe belangrijk ze voor ons zijn.

De dag voordat Hij zijn toespraak hield, had de Heer een wonder verricht door vijfduizend mensen te voeden, waardoor Hij meer volgelingen had gekregen (zie Johannes 6:5–14). Alsof dit en andere wonderen nog niet voldoende waren om anderen in Hem te laten geloven, legde Hij in zijn toespraak over het brood des levens openlijk uit wie Hij was. Deze toe- spraak droeg ook bij tot de opleiding van zijn apostelen, vooral Petrus, van wie het getuigenis werd versterkt (zie de verzen 63–71).

De Meesterleraar verwees naar een gebeurtenis uit het Oude Testament om zijn toespraak over het brood des levens in te leiden:

DE MEESTERLERAAAR

'De Heiland is de Mees- terleraar. De leer van Jezus Christus bevat een ongeëvenaarde verhandeling over lestechnieken. Jezus wordt gekarakteriseerd als filosoof, econoom, sociaal hervormer en veel andere beschrij- vingen. Maar bovenal was de Heiland leraar. Als u zou vragen: 'Wat was het beroep van Jezus?' Dan is er slechts één antwoord: Hij was leraar. Hij moet ons grote voorbeeld zijn. Hij is de Meesterleraar.'

President Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen, *Mine Errand from the Lord* (2008), p. 336.

nimmermeer dorsten’
(Johannes 6:35).

De Heiland gaf toen de goddelijke leer over het verband tussen de verzoening en de symbolen van het brood en het water in het avondmaal: ‘Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in uzelf’ (Johannes 6:53).

We weten dat Petrus zich daardoor gesterkt voelde, want hij getuigde: ‘En wij hebben geloofd en erkend, dat Gij zijt de heilige Gods’ (Johannes 6:69). De toespraak over het brood des levens is belangrijk voor ons, want ook wij zullen geloven en zeker weten dat Jezus de Christus is als wij de heilige Schriften lezen, bestuderen en citeren — niet parafrazeren — om onszelf en anderen te sterken.

Vervulling: de intocht in Jeruzalem

De intocht van de Heer in Jeruzalem was een geïmpli-ceerde bevestiging van zijn kennis en gebruik van de Schriften: ‘Gezegend hij, die komt in de naam des Heren’ (Psalm 118:26; zie ook Marcus 11:9–10). Hij reed op een ezel Jeruzalem in, en vervulde deze profetie: ‘Jubel luide, gij dochter van Sion; (...) uw koning komt tot u, (...) rijdende op een ezel’ (Zacharia 9:9; zie ook Matteüs 21:4–5).

Vanaf het begin van zijn aardse bediening tot aan de hof van Getsemane, het kruis en het lege graf, heeft Jezus Christus

‘Niet Mozes heeft u het brood uit de hemel gegeven, maar mijn Vader geeft u het ware brood uit de hemel;

‘want dát is het brood Gods, dat uit de hemel nederdaalt en aan de wereld het leven geeft’ (Johannes 6:32–33; zie ook Exodus 16).

Waarop zij zeiden: ‘Geef ons altijd dit brood’ (Johannes 6:34).

Zijn antwoord openbaarde aan de geestelijk ingestelde mensen dat Hij de Zoon van God was, de beloofde Messias en Heiland: ‘Ik ben het brood des levens; wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal

‘Jubel luide, gij dochter van Sion; (...) uw koning komt tot u, (...) rijdende op een ezel.’

Het brood des levens

Carlos Roberto Fusco, zoals verteld aan Maiby Márcia Bastos Fusco

Het was een hete dag in Foz do Iguaçu, Paraná (Brazilië). Ik had enkele uren gereisd en was moe. Als leider in de kerkelijke onderwijsinstellingen moest ik iets bespreken met de plaatselijke bisschop, die me in het kerkgebouw zou ontmoeten. Maar toen ik aankwam, was hij nog even niet beschikbaar.

Toen ik zat te wachten, kwam er een vrouw de kerk binnen. Ze sprak me aan en vroeg nederig om een klein beetje geld om brood te kopen. Ze legde uit dat zij en haar man honger hadden, en hoewel ze zich schaamde, had ze naar eigen zeggen geen keus. 'Alleen voor wat brood', zei ze.

Ik werd erdoor aangegrepen en haalde wat geld uit mijn zak. Ze vond dat het een hoop geld was. Ik zei: 'Koop maar wat brood, melk en vlees.'

Ze was dankbaar en zei dat haar man volgende week dinsdag met een nieuwe baan zou beginnen. Ze wilde me terugbetalen als hij zijn salaris zou krijgen.

Ik zei dat dat niet nodig was. Maar ze drong aan.

Ik zei: 'In plaats van mij te betalen, kunt u zondagmorgen naar dit kerkgebouw komen. Als u hier bent, zeg dan tegen de mensen die u ziet dat u met de zendelingen wilt praten. Afgesproken?' Daar ging ze mee akkoord.

De vrouw vertrok. Ik besprak met de bisschop wat we moesten bespreken en ging verder met mijn reis door Paraná, verder met mijn werk.

Er gingen vele maanden voorbij en ik moest voor een conferentie weer in het kerkgebouw in Foz do Iguaçu zijn. Het koor zong prachtig. Na de conferentie kwam een van de koorleden naar me toe. Ze stak haar hand uit, begroette me en zei emotioneel met een prachtige glimlach: 'Dank u wel, broeder. U hebt me niet alleen brood gegeven om de honger van mijn man en mij te stillen, maar uw hebt me het brood des levens gegeven. Dank u wel.'

Ik voelde me heel blij toen ik de vrouw herkende die me enkele maanden eerder om wat geld had gevraagd. Ik besepte dat het evangelie van Jezus Christus — die Zichzelf het brood des levens noemde — het leven verandert van iedereen die het aanvaardt.

bewezen dat Hij de beloofde Messias was — door oude schriftuur en door zijn bediening, wonderen en boodschappen.

In de hof van Getsemane bad Jezus: 'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!' (Lucas 22:42). Deze verklaring van zijn onderworpenheid en zijn vervulling van het eeuwige zoenoffer zijn een getuigenis dat Hij daadwerkelijk de Zoon van God is, de grootste leraar die ooit heeft geleefd of zal leven.

De Schriften getuigen en onderwijzen over Jezus Christus. Als wij ons erin verdiepen, zullen we Hem en zijn stem leren kennen: 'Deze woorden zijn niet van mensen, noch van de mens, maar van Mij; daarom zult u getuigen dat ze van Mij zijn en niet van de mens' (LV 18:34). Ik heb gemerkt dat als ik mij thuis met mijn vrouw en kinderen in de Schriften verdiep, ik effectiever in mijn werk in de kerk ben.

Ik houd van de Schriften. Ik getuig dat ze het woord van God zijn. Ik hoop en bid dat wij net als de Heiland eruit zullen onderwijzen, thuis en in onze roeping, dat 'de kracht van het woord Gods' een 'krachtiger uitwerking' zal hebben op de mensen die we onderwijzen (Alma 31:5). ■

NOTEN

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3e editie (1916), p. 112.
2. Zie Thomas A. Wayment, 'Jesus' Uses of the Psalms in Matthew', in Frank F. Judd en Gaye Strathearn, *Sperry Symposium Classics: The New Testament*, (2006), pp. 137–149.

De historische context van het Nieuwe Testament

Thomas A. Wayment

Hoogleraar oude schriftuur aan
de Brigham Young University

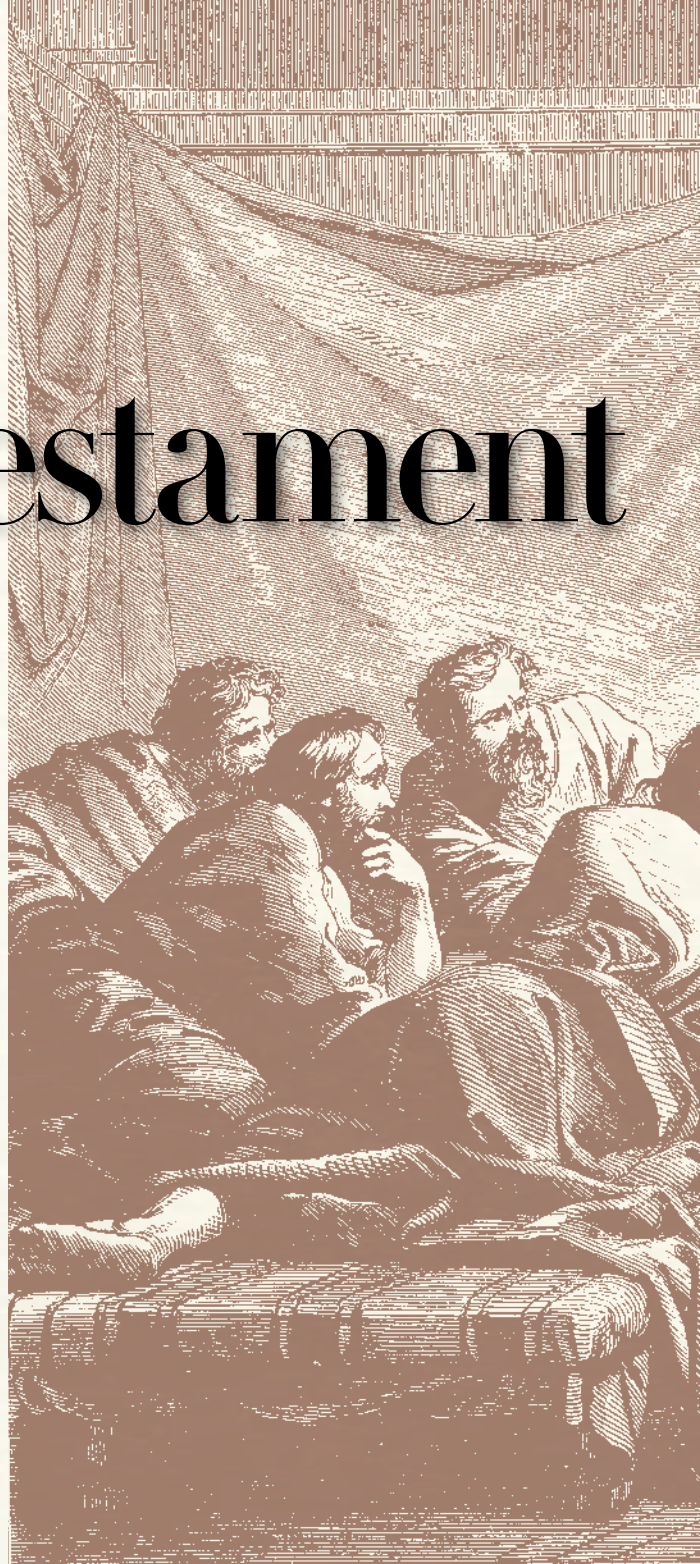
Elk standaardwerk met schriftuur heeft een unieke geschiedenis en getuigt op eigen wijze van het evangelie van verlossing. Typisch aan het Nieuwe Testament is dat het de woorden bevat van personen die Jezus persoonlijk gekend hebben of die Hem vlak na zijn opstanding gevolgd hebben. Dat maakt het Nieuwe Testament tot een uiterst kostbaar hulpmiddel om tot de Heiland te komen en een beeld te krijgen van zijn aardse bediening. Kennis van de geschiedenis van het Nieuwe Testament, wie het heeft geschreven en hoe wij het boek hebben gekregen zal onze waardering voor dit opmerkelijke boek vergroten. Die kennis zal ons meer geestelijke kracht geven om, net als de vroegere volgelingen van Jezus Christus, onze beproevingen het hoofd te bieden.

Wat is het Nieuwe Testament?

In de jaren vlak na de dood van Jezus zou de term 'Nieuwe

Testament' niet naar een verzameling boeken over het leven en de dood van de Heiland hebben verwezen, maar naar iets dat Hij tijdens de avond van het laatste avondmaal tegen zijn discipelen heeft gezegd: 'Dat is mijn bloed, het bloed van het *Nieuwe Testament*, dat voor velen vergoten wordt, tot vergeving der zonden' (Matteüs 26:28 in de Statenvertaling; cursivering toegevoegd). De Griekse woorden die vertaald zijn als 'Nieuwe Testament' verwijzen eigenlijk naar een verbond, het nieuwe verbond dat de Heiland ons door zijn verzoening biedt. De geschriften in het Nieuwe Testament in de Bijbel beschrijven, documenteren en leren ons over dat nieuwe verbond tussen de Heer en zijn volk.

De geschriften in het Nieuwe Testament richten zich op verschillende aspecten van de bediening van de Heiland. Het Nieuwe Testament begint met de evangeliën, een term die 'het goede nieuws' betekent en slaat op het leven, de bediening en

Begrip van de herkomst van dit opmerkelijke boek met schriftuur kan onze studie verrijken.

Jezus Christus en zijn apostelen aan het laatste avondmaal.

de goddelijke rol van Jezus Christus. Het Nieuwe Testament bevat ook een geschiedenis van het eerste zendingswerk van de kerk (het boek Handelingen); brieven van kerkleiders, zoals Petrus en Paulus, die de christenen

(ook wel heiligen genoemd) aanmoedigden om trouw aan hun geloof te blijven; een getuigenis (Hebreeën); en een openbaring waarin de terugkeer van de Heer in de laatste dagen wordt beloofd (het boek Openbaring). De

verschillende schrijvers boden allemaal een ander perspectief omdat ze allen schreven met een bepaalde doelgroep voor ogen. Ze hebben nooit geprobeerd veronderstelde hiaten in het historische verslag te vullen. In het midden van de

De vroegere heiligen die naar een brief van Paulus luisteren.

vierde eeuw n.C., werden de 27 boeken die het nieuwe verbond van de Heer omvatten, verzameld en geordend zoals ze nu verkrijgbaar zijn.

Hoe hebben we het Nieuwe Testament ontvangen?

Uit een grotere groep discipelen riep Jezus twaalf mannen als apostel. Deze mannen volgden Hem gedurende zijn bediening, leden met Hem en beleefden successen en geestelijke ervaringen. Na de dood van Jezus begonnen de apostelen, evenals andere getrouwe volgelingen, hun

ervaringen op te schrijven. Twee gebeurtenissen kunnen hun verlangen hebben aangewakkerd om een verslag over het leven van Jezus te schrijven: ten eerste dat Jeruzalem en de tempel in 70 n.C. in de handen van een Romeins leger vielen. Ten tweede dat de afval al gaande was (zie Handelingen 20:29–30). Daarom werden veel geschriften in het Nieuwe Testament opgeschreven om de getrouwe leden tijdens de ellende en verdeeldheid in die tijd te helpen.

Als we op hun ervaringen terugkijken, kunnen we leren hoe zij

moeilijke omstandigheden het hoofd boden en hoe dat goede nieuws van het evangelie een stabiliserende factor was in de strijd tegen de afval.

Tegen het eind van de eerste eeuw waren alle geschriften die nu in het Nieuwe Testament staan voltooid en

Veel geschriften in het Nieuwe Testament zijn geschreven om de getrouwe leden door de ellende van hun tijd heen te helpen.

onder de gemeenten van de kerk verspreid. Schrijvers maakten kopieën van de tekst op papyrus en later op perkament, maar er waren relatief weinig exemplaren verkrijgbaar. Leden van de kerk verzamelden de beschikbare boeken en lazen en bestudeerden de woorden van de Heer en de apostelen. De verspreiding van de Schriften werd aanzienlijk belemmerd door de vervolging van de christenen door de Romeinse keizer Diocletianus in 303 n.C. Hij beval dat alle christelijke schriftuur verbrand moest worden en dat de christenen offers aan afgoden moesten brengen. Veel getrouwe mensen verborgen de heilige teksten in die jaren van vervolging. Later, toen de eerste christelijke keizer, Constantijn, nieuwe exemplaren van de Schriften liet maken, konden zijn geleerden boeken recuperen die vóór het bevelschrift van Diocletianus in de gemeenten gebruikt waren. Onze hedendaagse, gedrukte exemplaren van het Nieuwe Testament zijn terug te voeren tot de exemplaren van de Bijbel die in de tijd van Constantijn zijn gemaakt, en zijn daarom ook terug te voeren tot de mensen die hun veiligheid op het spel hebben gezet om het nieuwe verbond van de Heer te behouden.

Vlak nadat Constantijn de opdracht

had gegeven om het Nieuwe Testament te vermenigvuldigen en te distribueren, werden de boeken die in onze huidige Bijbel staan in de huidige volgorde gerangschikt. Deze volgorde volgt een systeem dat ook in het Oude Testament is gebruikt. Het Nieuwe Testament bevat de wet (de evangeliën), de geschiedenis van het christendom (Handelingen) en de profeten (Romeinen tot en met Openbaring). Het Oude en het Nieuwe Testament eindigen met een belofte van de terugkeer van de Heer (Maleachi en Openbaring). De opname van deze profetische boeken in het Nieuwe Testament is een uiting van de hoop op toekomstig eeuwig heil en op toekomstige openbaring.

Wie heeft het Nieuwe Testament geschreven?

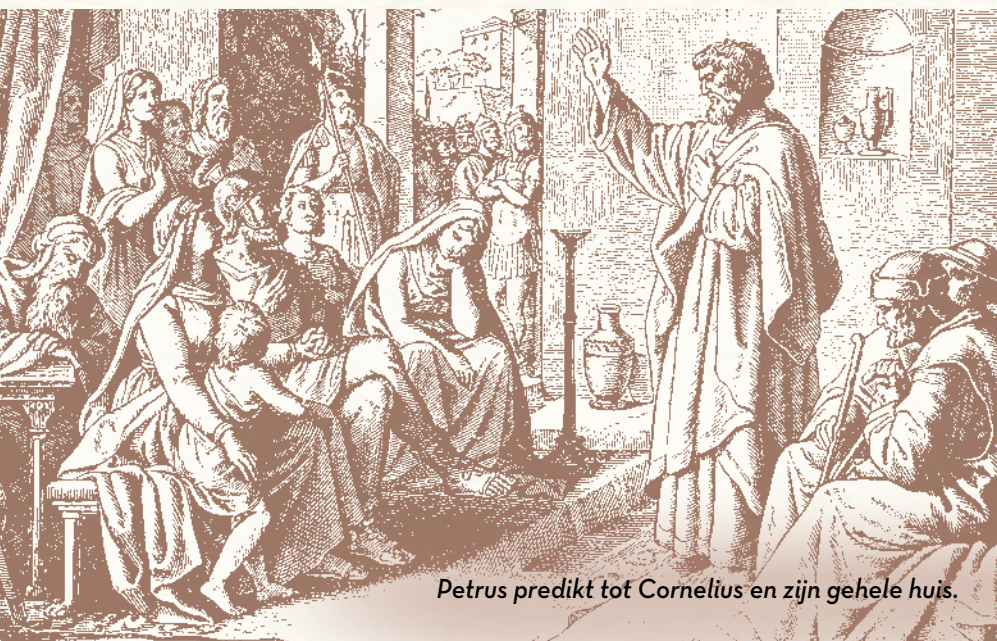
Iedere schrijver van het Nieuwe Testament heeft vanuit zijn eigen perspectief over de verlossende zending van Jezus Christus geschreven. Twee van de evangeliën zijn door apostelen geschreven: Matteüs en Johannes. Deze apostolische getuigen hebben een ooggetuigenverslag van het leven van Jezus gegeven. Twee latere volgelingen van de Heer hebben ook evangeliën geschreven: Marcus en Lucas, die getuigen van wat ze hebben gevoeld en gehoord. Beide

Paulus schrijft een brief in de gevangenis.

mannen zijn op enig moment zendingscollega van Paulus geweest (zie Handelingen 12:25; 2 Timoteüs 4:11) en verwoorden ten dele de interesses van het toenemende aantal heiligen dat buiten Judea woonde en de Heer nooit persoonlijk had ontmoet. Maar hun verslagen zijn een sterk getuigenis van Hem in wie zij geloofden.

De brieven van Paulus zijn waarschijnlijk de oudste geschriften in het Nieuwe Testament, hoewel ze niet allemaal tegelijkertijd geschreven zijn. Zijn getuigenis was het resultaat van zijn ervaringen als zending, van verscheidene krachtige visioenen (zie Handelingen 9:1–6; 2 Korintiërs 12:1–7), en van zijn persoonlijk contacten met Petrus en anderen (zie Galaten 1:18–19). Hij schreef voornamelijk om de onenigheid in de gemeenten bij te leggen, maar op andere momenten schreef hij brieven naar zijn persoonlijke vrienden (Timoteüs en Titus). In een van zijn brieven vraagt Paulus een slavenhouder een weggelopen slaaf die Paulus in de gevangenis had ontmoet (Filemon) terug te nemen. Traditiegetrouw wordt het boek Hebreeën aan Paulus toegeschreven, hoewel zijn gebruikelijke introductie als auteur ontbreekt. Hoe dan ook, het boek getuigt ervan dat we door

Petrus predikt tot Cornelius en zijn gehele huis.

Petrus en Johannes prediken en genezen.

geloof tot de Heer kunnen komen. Hebreeën, dat staat in het Nieuwe Testament na de brieven van Paulus, is een verhandeling over geloof in tijden van tegenspoed.

De korte brief van Jakobus is ook in een vroeger stadium geschreven en bevat verwijzingen naar de leringen van Jezus uit de bergrede die mondeling waren overgeleverd en niet staan opgetekend in het evangelie van Matteüs (zie Jakobus 1:13; 4:12; 5:12). Waarschijnlijk is Jakobus, de jongere broer van de Heiland, de schrijver van deze brief. Hij had het voorrecht om de herrezen Heiland te kennen en te zien (zie (see 1 Korintiërs 15:7) en speelde een belangrijke rol bij veel gebeurtenissen in de geschiedenis van de kerk (zie Handelingen 15:13–29).

Het Nieuwe Testament bevat ook twee brieven van de apostel Petrus en drie van de apostel Johannes. Beiden moedigden de christenen aan om getrouw te blijven; vooral Petrus maakte zich zorgen over hun getrouwheid in tijden van beproeving.

Judas is een van de laatste boeken

in het Nieuwe Testament. Net als Jakobus is dit boek waarschijnlijk door een broer van de Heiland geschreven ('Judas' in Marcus 6:3). Judas schreef deze brief om een eind te maken aan de toenemende afval in de gemeenten.

Het Nieuwe Testament eindigt met de openbaring aan de apostel Johannes, die zijn visioen opschreef over de glorierijke terugkeer van de Heer. Bij

OOGGETUIGEN- VERSLAGEN

'Ik houd van de apostolische reizen, de wonderen en de brieven van Paulus.

Bovenal houd ik van de ooggetuigenverslagen van de woorden, het voorbeeld en de verzoening van onze Heiland Jezus Christus. Ik houd van het perspectief en de gemoedsrust die het lezen van de Bijbel mij biedt.'

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Het wonder van de Bijbel', Liahona, mei 2007, p. 81.

het begin van zijn duizendjarig rijk. In dat visioen staat een gedetailleerde beschrijving van de strijd tussen goed en kwaad. De meeste hoofdstukken gaan over gebeurtenissen die voor Johannes in de toekomst plaatsvonden, waaronder gebeurtenissen in de laatste dagen — in onze tijd.

Voor wie is het Nieuwe Testament geschreven?

Omdat het Nieuwe Testament strikt genomen een nieuw verbond tussen de Heer en zijn gelovige volgelingen is, zijn de boeken bedoeld voor iedereen die Hem wil leren kennen, in deze bedeling en in voorgaande bedelingen. Oorspronkelijk schreven de auteurs van het Nieuwe Testament teksten die in hun tijd onmiddellijk in de gemeenten van de kerk gebruikt konden worden, maar tegelijk schreven ze de belangrijkste gebeurtenissen in de geschiedenis van de mens op. Johannes beschouwde zijn geschriften als een getuigenis: 'Deze zijn geschreven, opdat gij gelooft, dat Jezus is de Christus, de Zoon van God, en opdat gij, gelovende, het leven hebt in zijn naam' (Johannes

KINDEREN

Waar staat het in de Schriften?

Hieronder staan acht verhalen uit de Schriften. Zoek op in welk boek ieder verhaal staat. Als je het niet zeker weet, zoek dan het onderwerp van het verhaal in de Gids bij de Schriften op.

- Nephi breekt zijn boog. (1)
- Noach bouwt de ark. (2)
- Het woord van wijsheid wordt gegeven. (3)
- Ester redt haar volk. (4)
- De verloren zoon komt thuis. (5)
- Bevelhebber Moroni maakt het vaandel der vrijheid. (6)
- Jezus houdt de bergrede. (7)
- De Kirtlandtempel wordt ingewijd. (8)

Zoek nu in de puzzel het nummer op dat bij het cijfer tussen haakjes hoort. Kleur dat gedeelte met de kleur die bij dat standaardwerk hoort.

Oude Testament = blauw
Nieuwe Testament = rood

Boek van Mormon = geel
Leer en Verbonden = bruin

20:31). Anderen, zoals Lucas, schreven met de bedoeling om de geschiedenis vast te leggen:

‘Aangezien velen getracht hebben een verhaal op te stellen over de zaken, die onder ons hun beslag hebben gekregen,

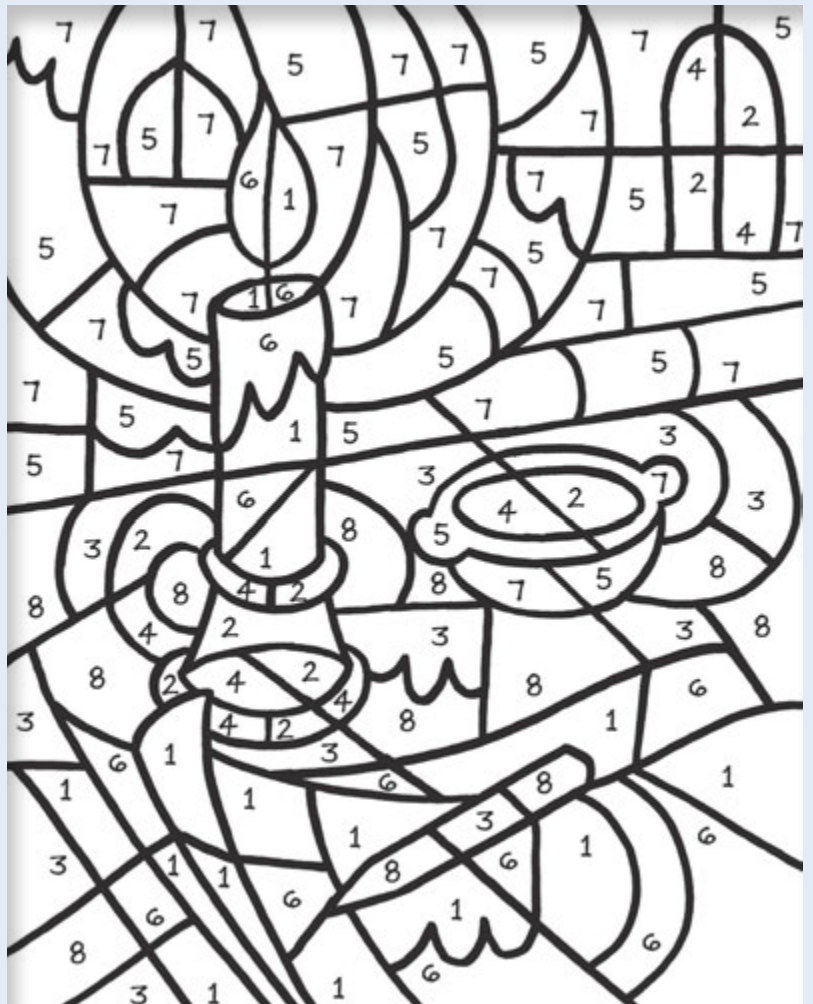
‘gelijk ons hebben overgeleverd degenen, die van het begin aan ooggetuigen en dienaren van het woord geweest zijn,

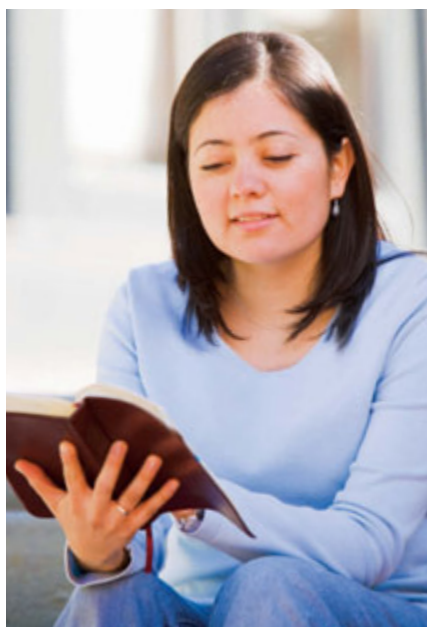
‘ben ook ik tot het besluit gekomen, na alles van meet aan nauwkeurig te hebben nagegaan, dit in geregelde orde voor u te boek te stellen’ (Lucas 1:1–3).

De verscheidenheid onder de heiligen in die tijd was groot. Sommigen waren afkomstig van Joodse families, anderen waren in een andere godsdienst grootgebracht, en weer anderen hadden erg weinig godsdienstige achtergrond voordat ze zich lieten dopen. Ze waren eigenlijk een afspiegeling van de diversiteit onder de hedendaagse heiligen. Daarom kunnen wij van hun moeilijkheden belangrijke lessen leren over de manier waarop wij goddeloosheid kunnen overwinnen en ondanks beproeving en verleiding trouw kunnen blijven. Ze laten ons ook zien hoeveel moeite de gemeenten hadden omdat ze klein waren en hoeveel zekerheid de woorden van de apostelen en profeten hen boden.

Een hedendaags getuigenis

Het Nieuwe Testament leert ons dat — howel in onzekere tijden sommigen niet geneigd waren om naar het evangelie te luisteren — er wel zekerheid was voor hen die ‘bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden’ (Handelingen 2:42). Andere voorbeelden leren ons dat zelfs rechtschapen mensen beproefd worden (zie 1 Korintiërs 10:13) en dat de kern van het evangelie tegenwoordig even eenvoudig is als tweeduizend jaar geleden: ‘Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren’ (Jakobus 1:27). Net als de Leer en Verbonden, waarin de profeet Joseph Smith getuigt ‘dat Hij leeft!’ (LV 76:22), geeft het Nieuwe Testament een soortgelijk getuigenis dat het graf op paasochtend leeg was: ‘Hij is hier niet, want Hij is opgewekt’ (Matteüs 28:6). ■

Dit artikel is een samenvatting van een toespraak gegeven aan de Harvard Law School op 26 februari 2010.

Als heiligen der laatste dagen weten we dat onze leerstellingen en normen vaak niet goed begrepen worden door hen die geen lid van onze kerk zijn. Dat kwam tot uitdrukking in de nationale studie die Gary C. Lawrence gepubliceerd heeft in zijn recente boek *How Americans View Mormonism* [Hoe Amerikanen het mormonisme zien]. Driekwart van de ondervraagden associeerde onze kerk met hoge zedelijke normen, maar ongeveer de helft vond dat we geheimzinnig en mysterieus waren en dat we 'vreemde geloofsovertuigingen' hadden.¹ Op de vraag wat voor woorden ze zouden kiezen om heiligen der laatste dagen in algemene zin te beschrijven, kruiste 87 procent 'sterke familiewaarden' aan, 78 procent 'eerlijk' en 45 procent 'blinde volgelingen'.²

FUNDAMENTEEL VOOR ONS GELOOF

**Ouderling
Dallin H. Oaks**
van het Quorum der
Twaalf Apostelen

Toen de onderzoekers vroegen: 'Wat is volgens u het belangrijkste beginsel van het mormonisme?' kon slechts 14 procent iets beschrijven wat te maken had met de herstelling of reorganisatie van het oorspronkelijke christelijke geloof. En toen een andere nationale enquête aan ondervraagden vroeg welk woord het best hun indruk van de mormoonse godsdienst weergeeft, noemde niet één persoon een woord of beginsel dat te maken heeft met het oorspronkelijke christendom of de herstelling daarvan.³

Als apostel ben ik geroepen om in de hele wereld te getuigen van de leer, het werk en het gezag van Christus. In die hoedanigheid getuig ik van de waarheid van deze vooronderstellingen van ons geloof.

Mijn teleurstelling over deze resultaten wordt nauwelijks getemperd door een andere bevinding van Lawrence, dat inzake godsdienst Amerikanen over het algemeen 'erg godsdienstig' zijn, maar 'enorm onwetend'. 68 procent zei bijvoorbeeld dat ze minstens enkele malen per week baden, en 44 procent zei dat ze bijna iedere week naar de kerk gaan. Maar aan de andere kant kon slechts de helft een van de vier evangeliën noemen, de meesten wisten niet hoe het eerste boek van de Bijbel heet en tien procent dacht dat Jeanne d'Arc de vrouw van Noach was.⁴

Er zijn veel factoren die mede die overheersende oppervlakkigheid inzake godsdienst bepalen, maar een daarvan is zeker de algemene vijandigheid of onverschilligheid van het hoger onderwijs ten opzichte van godsdienst. Er bestaan enkele uitzonderingen, maar de meeste hogescholen en universiteiten zijn normloze instellingen geworden waar de houding ten opzichte van godsdienst op z'n best neutraal is. Studenten en andere mensen die in het bestaan van een levende God en in absolute morele waarden geloven, worden gemarginaliseerd.

Het lijkt onrealistisch om te verwachten dat het hoger onderwijs als geheel een belangrijke rol in het bijbrengen van ethische normen en waarden zal spelen. Die rol lijkt te zijn voorbehouden aan gezinnen, kerken en christelijke hogescholen en universiteiten. Iedereen zou op succes daarin moeten hopen. Een onderwijsinstelling mag dan beweren dat ze neutraal is inzake goed en kwaad, de samenleving kan zo'n neutraliteit niet overleven.

Ik heb drie groepen waarheden uitgekozen als premisen [basisuitgangspunten] van het geloof van de heiligen der laatste dagen:

1. De aard van God, waaronder de rol van de drie leden van de Godheid en de

daaruit voortvloeiende waarheid dat er absolute morele waarden bestaan.

2. Het doel van het leven.
3. De drie bronnen van waarheid aangaande de mens en het heelal: de wetenschap, de Schriften en voortdurende openbaring — en hoe we daar vertrouwd mee kunnen raken.

1. De aard van God

Mijn eerste fundamentele premisse van ons geloof is dat God bestaat, evenals eeuwige waarheden en normen die door de huidige wetenschappelijke methoden niet te bewijzen zijn. Die beginselen zijn onafscheidelijk met elkaar verbonden. Net als andere gelovigen verkondigen wij het bestaan van de ultieme wetgever, God de eeuwige Vader, en het bestaan van absolute morele waarden. Wij verwerpen het ethisch relativisme dat het onofficieel credo van de moderne cultuur is geworden.

Voor ons is de waarheid over de aard van God en onze relatie tot Hem de sleutel tot al het andere. Ons geloof in de aard van God is wat ons onderscheidt van de formele geloofsbelijdenissen van de meeste christelijke kerkgenootschappen. Onze geloofsartikelen beginnen als volgt: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader, en in zijn Zoon, Jezus Christus, en in de Heilige Geest' (vers 1).

Net als de rest van het christendom geloven wij in de Godheid, maar voor ons betekent dat geloof iets anders dan voor de meeste anderen. Wij beweren dat die drie leden van de Godheid drie afzonderlijke personen zijn, en dat God de Vader geen geest is maar een verheerlijkt wezen met een tastbaar lichaam, net als zijn herrezen Zoon, Jezus Christus. Hoewel Ze afzonderlijke personen zijn, zijn Ze één in doel en streven. Wij beweren dat Jezus het over deze soort relatie had toen Hij tot zijn Vader bad en vroeg of zijn discipelen 'één' mochten zijn zoals Jezus en zijn Vader één zijn (Johannes 17:11): één in doel, maar niet als persoon. Die unieke overtuiging is essentieel voor ons: 'De Vader

T Wij beweren dat de drie leden van de Godheid drie afzonderlijke personen zijn, en dat God de Vader geen geest is maar een verheerlijkt wezen met een tastbaar lichaam, net als zijn herrezen Zoon, Jezus Christus. Hoewel Ze afzonderlijke personen zijn, zijn Ze één in doel en streven.

heeft een lichaam van vlees en beenderen, even tastbaar als dat van de mens; de Zoon eveneens; maar de Heilige Geest heeft geen lichaam van vlees en beenderen, maar is een Persoon van Geest' (LV 130:22). Maar, zoals uit de enquête van Gary Lawrence blijkt, hebben we die overtuiging niet aan anderen duidelijk gemaakt.⁵

Ons geloof in de aard van God is afkomstig van wat wij het eerste visioen noemen, waarmee de herstelling van de volheid van het evangelie van Jezus Christus begon. Joseph Smith, een ongeschoolde jongen van veertien die zich afvroeg bij welke kerk hij zich moest aansluiten, kreeg een visioen waarin hij 'twee Personen' zag die een onbeschrijfelijke 'glans en heerlijkheid' hadden. Een van Hen wees naar de ander en zei: 'Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17). God de Zoon zei tegen de jonge profetie dat alle 'geloofsbelijdenissen' van de kerken in die tijd 'een gruwel in zijn ogen waren' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:19). Met deze goddelijke woorden werden de geloofsbelijdenissen verworpen, niet de getrouwe volgelingen die erin geloofden.

Uit het eerste visioen van Joseph Smith bleek dat de toen heersende denkbepelden over de aard van God en de Godheid niet juist waren en dat ze de aanhangers niet naar de bestemming konden leiden die God voor hen in petto had. Door een daaropvolgende stroom hedendaagse schriftuur werd duidelijk hoe belangrijk deze fundamentele waarheid is. Daarnaast ontvingen we het Boek van Mormon. Deze nieuwe schriftuur is eveneens een getuigenis aangaande Jezus Christus. De profetieën en leringen uit de Bijbel over de aard en zending van Christus worden erin bevestigd. Ons begrip van zijn evangelie en de leringen die Hij tijdens zijn aardse bediening verkondigde worden erdoor vergroot. Er staan ook veel leringen en voorbeelden in van openbaringen die ons helpen om achter de waarheid van deze dingen te komen.

Deze leringen leggen ons getuigenis van Christus uit. Wij baseren ons niet op de wijsheid van de wereld of de levensbeschouwingen van de mens — hoe traditioneel of gerespecteerd die ook mogen zijn. Ons getuigenis van Jezus Christus is gebaseerd op de openbaringen van God aan zijn profeten en aan ons persoonlijk.

Wat bevestigen we door ons getuigenis van Jezus Christus? Jezus Christus is de eniggeboren Zoon van God de eeuwige Vader. Hij is de Schepper. Door zijn onvergelykelijke aardse zending is Hij onze leraar. Door zijn opstanding

zullen alle mensen die ooit geleefd hebben uit de dood herrijzen. Hij is de Heiland. Door zijn zoenoffer kunnen wij vergeving van onze zonden ontvangen en gereinigd worden om in de tegenwoordigheid van God, onze eeuwige Vader, terug te keren. Dat is de voornaamste boodschap van de profeten uit alle bedelingen. Joseph Smith bracht die grote waarheid in ons derde geloofsartikel onder woorden: 'Wij geloven dat door de verzoening van Christus de gehele mensheid kan worden gered door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie.'

Als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen getuigen we evenals de profetie koning Benjamin uit het Boek van Mormon 'dat er geen andere naam, noch enige andere weg of middel, zal worden gegeven waardoor redding tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de almachtige Heer' (Mosiah 3:17).

Waarom is Christus de enige weg? Hoe heeft Hij de banden van de dood verbroken? Hoe kon Hij de zonden van de hele mensheid op Zich nemen? Hoe kunnen wij als bezoedelde en zondige mensen door zijn verzoening gereinigd worden en uit de dood herrijzen? Dat zijn verborgenheden die ik niet volledig begrijp. Voor mij is het wonder van de verzoening van Jezus Christus onbegrijpelijk, maar de Heilige Geest heeft tot me getuigd van de waarheid ervan, en ik verheug me dat ik die waarheid kan verkondigen.

2. Het doel van het sterfelijk leven

Mijn tweede fundamentele premise heeft met het doel van het leven te maken. Die komt voort uit ons begrip van de doeleinden van God de eeuwige Vader, en heeft te maken met onze bestemming als kinderen van Hem. Onze theologie begint met de verzekering dat we als geest bestonden voordat we op aarde kwamen. En bevestigt dat dit aardse bestaan een doel heeft. We leren ook dat het onze hoogste betrachting is om op onze hemelse Ouders te lijken; dat zal ons in staat stellen om onze familiebanden te vereeuwigen. We zijn op aarde gekomen om een lichaam te ontvangen en — door middel van de verzoening van Jezus Christus en door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van zijn evangelie — in aanmerking te komen voor de verheerlijkte, celestiale staat en relaties die we de verhoging of het eeuwige leven noemen.

Niet ten onrechte staan we bekend als een kerk die op

het gezin is gericht. Maar wat niet goed begrepen wordt, is dat die gerichtheid op het gezin niet alleen op aardse relaties slaat, maar ook een zaak van fundamentele theologie is. Als onderdeel van het grote plan van onze liefdevolle Schepper is de zending van zijn kerk erop gericht om ons verhoging in het celestiale koninkrijk te bieden. Die kan alleen door een eeuwig huwelijk tussen man en vrouw bereikt worden (zie LV 131:1–3).

Mijn moeder twijfelde als getrouwe weduwe niet aan de eeuwige aard van de gezinsbanden. Ze had altijd respect voor de positie van onze getrouwe overleden vader. Ze zorgde ervoor dat hij altijd bij ons gezin betrokken bleef. Ze sprak over de eeuwige duur van hun tempelhuwelijk en dat we in het volgende leven als gezin bij elkaar zouden zijn. Ze herinnerde ons er vaak aan wat onze vader van ons zou verwachten, zodat we in aanmerking konden komen voor de belofte van de Heiland om een eeuwig gezin te zijn. Ze noemde zichzelf nooit een weduwe, en het drong nooit echt tot me door dat ze dat was. In de ogen van een opgroeiende jongen was ze geen weduwe. Zij had een man en wij hadden een vader. Hij was alleen een tijdje weg.

Wij bevestigen dat het huwelijk noodzakelijk is voor de vervulling van Gods plan, en dat het de goedgekeurde omgeving verschaft waarin kinderen geboren kunnen worden en gezinsleden zich op het eeuwige leven kunnen voorbereiden. Hun kennis van Gods plan geeft heiligen der laatste dagen een uniek perspectief op het huwelijk en het krijgen van kinderen. Wij beschouwen het krijgen en opvoeden van kinderen als een onderdeel van Gods plan en als een heilige plicht voor hen die het vermogen hebben om aan dat plan deel te nemen. Wij zijn van mening dat onze kinderen en onze nakomelingen de ultieme rijkdom op aarde en in de hemel zijn. En wij vinden dat we moeten strijden voor het soort gezin dat de beste omstandigheden biedt voor de ontwikkeling en het geluk van kinderen — alle kinderen.

2 *Onze theologie bevestigt dat dit aardse bestaan een doel heeft. We leren ook dat het onze hoogste betrachting is om op onze hemelse Ouders te lijken; dat zal ons in staat stellen om onze familiebanden te vereeuwigen.*

Het vermogen om sterfelijk leven te scheppen is de meest verheven macht die God aan zijn kinderen heeft gegeven. Het juiste gebruik van dit scheppend vermogen werd al in het eerste gebod geformuleerd: 'Weest vruchtbaar en wordt talrijk' (Genesis 1:28). Een ander belangrijk gebod verbiedt het misbruik ervan: 'Gij zult niet echtbreken' (Exodus 20:14), en 'dat gij u onthoudt van de hoererij' (1 Tessalonicenzen 4:3). Wij leggen zoveel nadruk op de wet van kuisheid omdat wij begrijpen wat het doel van ons voortplantingsvermogen is ter vervulling van Gods plan.

Er wordt veel politieke, wettelijke en sociale druk uitgeoefend om veranderingen aan te brengen die geslachtsverwarring veroorzaken, het belang van het huwelijk bagatelliseren of de definitie ervan willen veranderen, of de verschillen tussen man en vrouw die zo belangrijk zijn om Gods grote plan van geluk te verwezenlijken, willen gelijktrekken. Ons eeuwige perspectief gaat lijnrecht in tegen zulke veranderingen.

Uiteindelijk omvat ons begrip van het doel van het aardse leven enkele unieke leerstellingen over wat er na het sterfelijk leven gebeurt. Net als andere christenen geloven we dat we na dit leven naar een hemel (paradijs) of een hel gaan. Maar volgens ons is deze tweedeling tussen rechtschapen en goddeloze mensen slechts tijdelijk zolang de geesten van de overledenen op de opstanding en het laatste oordeel wachten (zie Alma 40:11–14). De bestemmingen uitgesproken na het laatste oordeel lopen veel meer uiteen, en zijn een bewijs van de omvang van Gods liefde voor al zijn kinderen.

Gods liefde is zo groot dat Hij van zijn kinderen verwacht dat ze zijn wetten gehoorzamen, want alleen door gehoorzaamheid kunnen ze vooruitgang maken naar de eeuwige bestemming die Hij voor ze in petto heeft. Tijdens het laatste oordeel worden we allemaal toegewezen aan een koninkrijk van heerlijkheid dat overeenstemt met onze gehoorzaamheid aan zijn wet. In zijn tweede brief aan de Korintiërs vertelt de apostel Paulus over een visioen van een man die 'weggevoerd werd tot in de derde hemel' (2 Korintiërs 12:2). Wat betreft de opstanding van de doden beschrijft hij 'lichamen' van verschillende heerlijkheid, net als de heerlijkheid van de zon, de maan en de sterren. (Zie 1 Korintiërs 15:40–42.) Voor ons is het eeuwige leven in de celestiale, de hoogste, heerlijkheid niet slechts een symbolische vereniging met een onbegrijpelijke geestelijke god. Het eeuwige leven is het gezinsleven

met een liefdevolle Vader in de hemel en met onze voorouders en onze nakomelingen.

De theologie van het herstelde evangelie van Jezus Christus is allesomvattend, universeel, barmhartig en waar. Na de nodige ervaring in het sterfelijk leven zullen uiteindelijk alle zoons en dochters van God worden opgewekt en naar een koninkrijk van heerlijkheid gaan dat geweldiger is dan een sterveling zich kan voorstellen. Enkele uitzonderingen daargelaten, zullen zelfs de slechtste mensen uiteindelijk naar een geweldig — maar lager — koninkrijk van heerlijkheid gaan. Dat zal allemaal plaatsvinden vanwege Gods grote liefde voor zijn kinderen, en wordt mogelijk gemaakt door de verzoening en opstanding van Jezus Christus 'die de Vader verheerlijkt, en alle werken van zijn handen redt' (LV 76:43).

3. Bronnen van waarheid

Heiligen der laatste dagen hebben stellen erg veel belang in het vergaren van kennis. Brigham Young (1801–1877) heeft dat duidelijk onder woorden gebracht: '[Onze] godsdienst (...) [zet ons ertoe aan om] ijverig naar kennis te zoeken. 'Er bestaat geen ander volk dat gretiger is om waarheid te zien, horen, leren en begrijpen.'⁶

Een andere keer heeft hij uitgelegd dat we onze leden aanmoedigen 'om toe te nemen in kennis (...) op elk gebied van [studie], want alle wijsheid, kunst en wetenschap in de wereld komen van God en zijn bedoeld voor het welzijn van zijn volk.'⁷

We zoeken naar kennis, maar dat doen we op een speciale manier omdat we geloven dat er twee soorten kennis zijn: stoffelijke en geestelijke kennis. We zoeken kennis in stoffelijke zaken door wetenschappelijk onderzoek en in geestelijke zaken door openbaring. Openbaring is Gods communicatie met de mens — aan profeten en aan een ieder van ons die daarnaar verlangt.

Openbaring is duidelijk een van de kenmerkende eigenschappen van ons geloof. De profeet Joseph Smith werd gedurende zijn hele leven geleid en opgebouwd door een voortdurende toevloed van openbaring. De enorme omvang van zijn gepubliceerde openbaringen, waaronder het Boek van Mormon en de Leer en Verbonden, is een voortzetting van zijn unieke roeping als de profeet van deze laatste bedeling. In deze *profetische openbaring* — aan Joseph Smith en aan zijn opvolgers als president van de kerk — heeft God aan zijn profeten-leiders waarheden en

geboden geopenbaard voor de verlichting van zijn volk en voor het bestuur en de leiding van zijn kerk.

Dat is zo'n openbaring die in het Oude Testament staat en ons leert: 'de Here Here doet geen ding, of Hij openbaart zijn raad aan zijn knechten, de profeten' (Amos 3:7). Joseph Smith heeft gezegd: 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste dagen is gefundeerd op rechtstreekse openbaring, zoals de ware Kerk van God altijd geweest is.'⁸ Hij vroeg: 'Haal het Boek van Mormon en de openbaringen weg, en wat blijft er van onze godsdienst over?' Zijn antwoord: 'Niets.'⁹

Joseph Smith heeft ook gezegd dat openbaring niet volledig heeft opgehouden te bestaan na de vroegere apostelen, maar dat die in deze tijd wordt voortgezet. Iedereen kan *persoonlijke openbaring* voor zijn of haar bekering, begrip en besluitvorming ontvangen. 'Kinderen van God hebben het voorrecht om God te benaderen en openbaring te ontvangen', zei hij. 'God is geen aanzienaar des persoons; wij hebben allen hetzelfde voorrecht.'¹⁰

In het Nieuwe Testament wordt die persoonlijke openbaring beschreven. Toen Petrus bijvoorbeeld bevestigde dat Jezus de Zoon van God was, zei de Heiland: 'Vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar mijn Vader, die in de hemelen is' (Matteüs 16:17).

Persoonlijke openbaring — iets wat 'inspiratie' wordt genoemd — komt in veel verschillende vormen voor. Meestal zijn het woorden of ideeën die in onze gedachten komen door een geestelijk verlichting of door positieve of negatieve gevoelens over voorgenomen handelingen. We krijgen ze meestal na oprecht en gebedsvol onderzoek. Jezus heeft gezegd: 'Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opgedaan worden' (Matteüs 7:7). We krijgen openbaring als we de geboden van God onderhouden en daardoor in aanmerking komen voor het gezelschap en de inspiratie van de Heilige Geest.

3 *We zoeken kennis in stoffelijke zaken door wetenschappelijk onderzoek en in geestelijke zaken door openbaring. Openbaring is Gods communicatie met de mens — aan profeten en aan een ieder van ons die daarnaar verlangt.*

Sommige mensen vragen zich af waarom de leden van de kerk de leringen van een hedendaagse profeet accepteren om hen te leiden, iets wat in andere godsdiensten ongebruikelijk is. Ons antwoord op de beschuldiging dat heiligen der laatste dagen uit 'blinde gehoorzaamheid' hun leiders volgen, is persoonlijke openbaring. We respecteren onze leiders en gaan ervan uit dat ze in hun leiderschap en hun leringen geïnspireerd worden. Maar we hebben allemaal het voorrecht en worden ertoe aangemoedigd om hun leringen bevestigd te krijgen door met een gebed in ons hart God om een rechtstreekse bevestiging te vragen.

De meeste christenen geloven dat God vlak na de dood van Christus de canon der heilige Schrift gesloten heeft — de verzameling heilige boeken die als schriftuur gebruikt worden — en dat er sinds die tijd geen openbaringen meer zijn gegeven. Joseph Smith verkondigde en liet zien dat de canon der heilige Schrift open is.¹¹ In feite is de canon der heilige Schrift op twee manieren open, en het beginsel van voortdurende openbaring is essentieel voor beide.

Ten eerste verkondigde Joseph Smith dat God zijn kinderen zal leiden door aanvullingen op de canon der heilige Schrift. Het Boek van Mormon is zo'n aanvulling. En dat geldt ook voor de openbaringen in de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Voortdurende openbaring is noodzakelijk zodat wij kunnen ontvangen wat we in onze eigen tijd en voor onze eigen omstandigheden van de Heer moeten begrijpen en doen.

Ten tweede opent voortdurende openbaring de canon wanneer lezers van de Schriften, onder invloed van de Heilige Geest, voor hun eigen omstandigheden nieuwe schriftuurlijke betekenis en richting vinden. De apostel Paulus heeft geschreven dat 'al de Schrift is van God ingegeven' (2 Timoteüs 3:16 in de Statenvertaling; zie ook

2 Petrus 1:21) en 'alzo weet ook niemand, hetgeen Gods is, [tenzij hij] de Geest Gods [heeft]' (1 Korintiërs 2:11 in de Statenvertaling). Dat houdt in dat als we de Schriften willen begrijpen, we persoonlijke inspiratie van de Geest van de Heer moeten ontvangen om ons verstand te verlichten. Daarom moedigen we onze leden aan om de Schriften te bestuderen en met een gebed in hun hart naar inspiratie te streven om zelf achter de betekenis ervan te komen. We ontvangen de ultieme kennis door persoonlijke openbaring van de Heilige Geest.

Jezus heeft gezegd: 'Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen' (Matteüs 7:20). Voor mij, voor veel andere gelovigen en voor veel waarnemers, zijn de vruchten goed — goed voor de leden, voor hun gezin, voor hun samenleving en voor hun land. De miljoenen dollars aan goederen en diensten die De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en de leden onopvallend en efficiënt leveren als er rampen plaatsvinden, zoals de aardbeving in Haïti in januari 2010, zijn daar een bewijs van.

Als apostel ben ik geroepen om in de hele wereld te getuigen van de leer, het werk en het gezag van Christus. In die hoedanigheid getuig ik van de waar-

heid van deze premisen van ons geloof. ■

De volledige tekst in het Engels is te vinden op www.lds.org/fundamental-premises-of-our-faith.

NOTEN

1. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism* (2008), p. 32.
2. *How Americans View Mormonism*, p. 34.
3. Zie *How Americans View Mormonism*, p. 42.
4. Zie *How Americans View Mormonism*, p. 40.
5. Zie *How Americans View Mormonism*, p. 49.
6. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 194.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young*, p. 194.
8. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), p. 210.
9. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, p. 211.
10. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, p. 142.
11. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith*, pp. 223–232, 285–286.

ANDEREN DEELGENOOT MAKEN VAN DIT ARTIKEL

De volgende ideeën kunnen u helpen om over het artikel van ouderling Oaks met anderen te spreken:

- Overweeg met een gebed in uw hart wie iets aan dit artikel kan hebben. Als u met die persoon spreekt, leg dan in eenvoudige woorden uit dat het evangelie een zegen in uw leven is.
- U kunt het artikel ook elektronisch versturen. Ga naar www.iahona.lds.org, zoek het artikel in de uitgave van januari 2010 op en klik op 'Share'. In de boodschap die u met het artikel meestuurt, kunt u uitleggen dat de fundamentele leerstellingen die ouderling Oaks bespreekt belangrijk voor u zijn.

Elaine S. Dalton
Algemeen
jongevrouwenpresidente

WAT IS NIEUW IN PERSOONLIJKE VOORUITGANG?

Dit is de tijd om je op de toekomst voor te bereiden. Persoonlijke vooruitgang zal je bij die voorbereiding helpen, en je zult je identiteit als dochter van God leren begrijpen.

Persoonlijke vooruitgang is geen programma dat zich buiten je dagelijkse leven afspeelt. Het kan je helpen om dichter tot de Heiland te komen, anderen te dienen, leiderschapsvaardigheden te ontwikkelen, relaties op te bouwen en je op de tempelverbonden voor te bereiden. Persoonlijke vooruitgang kan je helpen om rechtenschappen gewoonten te ontwikkelen. Als je consequent kleine dingen doet, gaan ze deel uitmaken van je persoonlijkheid en kunnen ze je veranderen. Het is echt waar dat 'door kleine en eenvoudige dingen grote dingen worden teweeggebracht' (Alma 37:6).

Op de omslag van het herziene boekje Persoonlijke vooruitgang staat de tempel. De tempel is de ware reden achter het jongevrouwenprogramma. We hopen dat als je naar de omslag kijkt, je zult bedenken dat je je door deelname aan Persoonlijke vooruitgang voorbereidt om op een dag in de tempel verbonden te sluiten.

Het nieuwe boekje Persoonlijke vooruitgang is roze! Die zachte, vrouwelijke kleur herinnert je eraan dat je een dochter van onze hemelse Vader bent, met unieke, vrouwelijk eigenschappen, gaven en taken.

In het nieuwe boekje zijn sommige ervaringen en projecten een beetje veranderd om het boekje actueel te houden en meer nadruk te leggen op de tempelverbonden die je op een dag zult sluiten. Hieronder staan enkele antwoorden op jullie vragen.

Hoe begin ik aan mijn Persoonlijke vooruitgang? Het begin is makkelijk! Begin met een van de waarden die je interesseren. Je hoeft ze niet in volgorde te doen. Als je de vereiste ervaringen doet, zul je de waarden beter begrijpen en waarom ze belangrijk voor je zijn.

Wie kan eraan deelnemen? Iedereen die wil deelnemen is van harte welkom. Je kunt je vriendinnen die geen lid van de kerk zijn uitnodigen om met je mee te doen. Je moeder en andere vrouwen mogen ook meedoen.

HET SYMBOOL VAN DE BIJENKORFMESISJES is de bijenkorf, dat herinnert aan een-dracht, samenwerking en werk.

HET SYMBOOL VAN DE ROZENMESISJES is de roos, die herinnert aan liefde, geloof en reinheid.

HET SYMBOOL VAN DE LAUWERMESISJES is de lauwerkrans, die herinnert aan eer en prestatie.

KETTINKJE MET FAKKEL

Als je voor het eerst naar de jongevrouwen gaat, krijg je van je leidster een kettinkje met een fakkel. Dat kettinkje staat symbool voor je toewijding om te allen tijde, in alle dingen en in alle plaatsen voor waarheid en deugd te staan. Het symbool van de fakkel herinnert je aan het volgende: 'Staat op en laat [je] licht schijnen, opdat het een standaard voor de natiën zal zijn' (LV 115:5). Draag het kettinkje trots en denk aan je toezeggingen.

ONDERSCHIEDING VOORBEELDIGE JONGEVROUW

Als je je Persoonlijke vooruitgang hebt voltooid, schrijf je je getuigenis in je dagboek en heb je een gesprek met de bisschop of gemeentepresident. Dan kom je in aanmerking voor de onderscheiding Voorbeeldige jongevrouw. De medaille is veranderd om de symbolen van de leeftijdsgroep en de tempel toe te voegen. Er zit een kleine robijn in het midden van de roos. Deze robijn symboliseert dat je je Persoonlijke vooruitgang en de nieuwe waarde deugd hebt voltooid. De robijn herinnert je eraan dat een deugdzame vrouw waardevol is en dat haar waarde 'verre boven de robijnen' is (Spreuken 31:10, in de Statenvertaling).

BEZIGE BIJ

Als je je medaille hebt verdiend, kun je vervolgens ook de onderscheiding Bezige bij verdienen door nogmaals het Boek van Mormon te lezen en nog meer dienstbetoon te verrichten, zoals het helpen van andere jongevrouwen met hun Persoonlijke vooruitgang.

BOEKJE PERSOONLIJKE VOORUITGANG

Als je de ervaringen en projecten van een waarde hebt voltooid, krijg je een goudkleurige sticker die je achter in je boekje Persoonlijke vooruitgang kan plakken. Noteer de datum waarop je deze waarde hebt voltooid. Je boekje en je dagboek zijn een persoonlijk verslag van al het goede dat je bereikt.

Jongevrouwen
PERSOONLIJKE
VOORUITGANG

Hoe snel behoort ik het programma af te werken? Als je het boekje *Persoonlijke vooruitgang* openslaat, zie je dingen die je thuis en op school al doet. Die dingen mag je afvinken waarna je ermee verder gaat zodat je ze bewuster doet. Je kunt je eigen tempo aanhouden. Als je twaalf bent en iedere maand twee ervaringen doet en twee projecten per jaar, ben je klaar als je Lauwermeisje bent. Dan kun je andere jongevrouwen helpen bij hun *Persoonlijke vooruitgang*. Als je dat doet, kun je de onderscheiding *Bezige bij ontvangen* ten teken dat je extra je best hebt gedaan om anderen te helpen.

Kan ik tijdens de wekelijkse activiteitenavond aan mijn *Persoonlijke vooruitgang* werken? Je kunt tijdens de wekelijkse activiteitenavond aan sommige dingen werken. Een van de activiteiten kan een project zijn. Je kunt ook in je jongevrouwenklas aan je *Persoonlijke vooruitgang* werken, als je de waarden leert en de *Schriften* bestudeert.

Wat voor leiderschapsvaardigheden kan ik ontwikkelen? Wanneer je je op een project van tien uur voorbereidt, kun je andere jongevrouwen vragen om je te helpen. Als je dat doet, zul je leiderschapsvaardigheden ontwikkelen die je tot nut zullen zijn in je toekomstige rol als vrouw en moeder. Je leert ook hoe je moet organiseren, communiceren en een moeilijke taak volbrengen.

Waarom wordt er van me gevraagd dat ik een dagboek bijhoud? Je dagboek wordt een waardevol verslag voor je van je tijd in de jongevrouwen en van de toezeggingen die je hebt gedaan. Als je in je dagboek schrijft, nodig je de Heilige Geest uit.

De zegeningen van *Persoonlijke vooruitgang* reiken veel verder dan je jaren in de jongevrouwen. Je geloof en getuigenis van de Heiland en zijn herstelde evangelie zullen toenemen. Je zult zijn voorbereid op je goddelijke zending en je taken op aarde. Je zult de vruchten van dienstbetoon plukken en je verheugen in je recht-schappen prestaties. Je zult de influisteringen van de Heilige Geest voelen, die je zal leiden en onderrichten. Je zult een leefpatroon ontwikkelen dat je tot zegen zal zijn, nu en in de eeuwigheid. Het is een patroon van vooruitgang en van tempelverbonden sluiten en naleven. Mogen jullie gezegend worden als je met dit patroon van vooruitgang begint. We hebben jullie lief. De Heer heeft jullie lief! Jullie zijn dierbare dochters van Hem. ■

SCHRIFTUURLINTJES

Als je de ervaringen en projecten van een waarde hebt voltooid, krijg je een lintje om je lievelingsteksten over die waarden te markeren. De lintjes hebben dezelfde kleur als de waarden: wit voor geloof, goudkleurig voor deugd enzovoort. Je leidster zal je dit lintje overhandigen tijdens een JV-bijeenkomst.

OVERGANGSCERTIFICAAT

Als je van de ene naar de andere leeftijdsgroep overgaat, krijg je van je bisschop of gemeentepresident een certificaat van erkenning en voltooiing. Bewaar het op een speciale plek om je te herinneren aan wat je geleerd en bereikt hebt in je jaren als bijenkorfmeisje, rozenmeisje en lauwermeisje.

*Voor meer informatie over *Persoonlijke vooruitgang* lees u de introductie van het boekje of gaat u naar www.PersonalProgress.lds.org.*

David L. Beck
Algemeen
jongemannenpresident

Het Aäronisch priesterschap — belangrijker dan u wellicht denkt

EEN BOODSCHAP OVER PLICHT JEGENS GOD

Vier jaar geleden woonde ik de uitvaartdienst van mijn broer Gary bij. Een van de sprekers sprak lovend over mijn broer. Daar heb ik sindsdien veel over nagedacht. Hij zei: ‘Gary was een priesterschapsman. (...) Hij begreep het priesterschap, hij eerde het priesterschap en hij aanvaardde het priesterschap en de bijbehorende beginselen volledig.’

Toen mijn broer overleed, was hij hogepriester in het Melchizedeks priesterschap. Hij was toen al vijftig jaar werkzaam geweest als priesterschapsdrager. Gary was een liefdevolle echtgenoot en vader die een eervolle zending had volbracht, in de tempel was getrouwd, zijn roepingen had grootgemaakt en een ijverige huisonderwijzer was geweest.

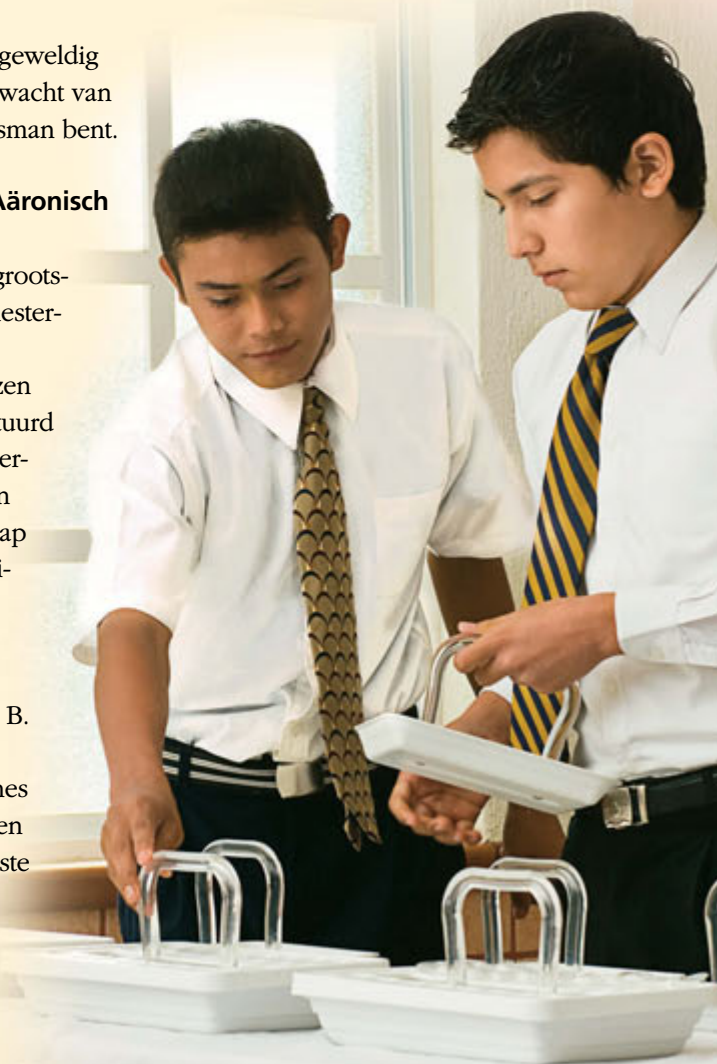
Jullie zijn Aäronisch-priesterschapsdragers. Jullie beginnen net met je priesterschapstaken. Je hebt misschien nog geen vijftig dagen ervaring als priesterschapsdrager. Maar je kunt eenzelfde blijk van waardering als Gary waardig zijn. Eigenlijk zouden jullie die waardig *moeten* zijn. De

Heer heeft jullie voor een geweldig werk geroepen, en Hij verwacht van je dat je een priesterschapsman bent.

De grootsheid van het Aäronisch priesterschap

Denk even na over de grootsheid van het Aäronisch priesterschap dat je draagt:

- De Heer heeft de herrezen Johannes de Doper gestuurd om het Aäronisch priesterschap te herstellen. Toen Johannes dit priesterschap aan Joseph Smith en Oliver Cowdery verleende, noemde hij ze ‘mededienstknechten’ (D&C 13:1). President Gordon B. Hinckley (1910–2008) heeft gezegd dat Johannes zich niet boven Joseph en Oliver plaatste. Hij plaatste ze op hetzelfde niveau als het zijne toen hij ze als ‘mededienstknechten’ aansprak. President Hinckley zei verder dat

Als jullie door je priesterschapstaken in geestelijke kracht toenemen en anderen helpen tot Christus te komen, ben je waarlijk een goede priesterschapsmansman.

een twaalfjarige diaken ook een mededienstknecht van Johannes kan zijn.¹

- Het Aäronisch priesterschap omvat de sleutels van de bediening van engelen (zie LV 13:1). Als je recht-schapen leeft en ijverig dient, kun je de bediening van engelen ont-vangen om je te leiden en te ster-ken. Als je het avondmaal bedient, help je anderen om die zegeningen te ontvangen.²
- Het Aäronisch priesterschap omvat ‘de sleutels (...) van het evangelie van bekering en van de doop door onderdompeling tot vergeving van zonden’ (LV 13:1). Bekering en doop samen vormen de poort waardoor iemand het pad kan betreden dat naar het eeuwige leven leidt (zie 2 Nephi 31:17–18). Onder leiding van je priesterschapsleiders kun je andere mensen helpen om die poort te openen.

- Het Aäronisch priesterschap omvat de bevoegdheid om het avondmaal te bedienen. Wanneer je het avondmaal voorbereidt, zegent of rond-dient, vertegenwoordig je Jezus Christus (zie 3 Nephi 18:1–12). Je helpt familieleden en vrienden om Hem indachtig te zijn, hun verbonden te vernieuwen en in aanmer-king te komen voor het gezelschap van de Heilige Geest.

Daar zijn priesterschapdragers voor nodig — mannen die geestelijk sterk zijn en hun priesterschapstaken vervullen.

Nieuw boekje Plicht jegens God

Op aanwijzing van onze heden-daagse profeten is er een hulpmiddel samengesteld dat je kan helpen een goede priesterschapsman te worden. Hoewel het boekje nieuw is, heeft het een bekende naam: Plicht jegens God.

Ik ben enthousiast over het nieuwe boekje Plicht jegens God. Het kan jullie helpen bij het onderhouden van het gebod van de Heer om je ‘plicht [te] leren kennen’ en ‘het ambt waar-toe [je bent] aangewezen, met alle ijver [te] leren uitoefenen’ (LV 107:99).

Als je als diaken, leraar en pries-ter het boekje gebruikt, zul je aan activiteiten in twee categorieën deelnemen: geestelijke kracht en priesterschapsstaken.

Wat we moeten worden

Iedere activiteit in het boekje Plicht jegens God volgt een patroon waar-door je de priesterschapsdrager kunt worden die de Heer voor ogen heeft: Ten eerste *leer* je iets over een evan-geliebeginsel of priesterschapsstaak. Vervolgens *doe* je wat je geleerd hebt. Ten slotte *vertel* je wat voor

gedachten en gevoelens je kreeg toen je dat leerde en ervaarde. Sommige activiteiten zijn persoonlijk. Andere kunnen aangepast worden om met het hele quorum te doen tijdens een zondagse les of een doordeweekse activiteit.

Op pagina 39 kun je aan de hand van het voorbeeld uit het boekje zien hoe dat patroon werkt. De opmer-kingen zijn van jongemannen die al goede ervaringen met het nieuwe boekje hebben.

Een priesterschapsman

Als ik aan ‘priesterschapsman’ denk, denk ik uiteraard aan mijn broer Gary. Maar ik denk ook aan anderen. Ik denk aan president Thomas S. Monson, die, als diaken, het gevoel had dat hij op heilige grond stond toen hij een invalide man het avondmaal gaf.³ Ik denk aan Johannes de Doper, de grote Aäronisch-priesterschapsdrager die de weg voorbereidde voor de aardse bediening van de Heiland door te onderwijzen, te getuigen en de heilige verordeningen van de doop te verrichten. En ik denk aan jullie. Als jullie door je priesterschapsta-ken in geestelijke kracht toenemen en anderen helpen tot Christus te komen, ben je waarlijk een goede priesterschapsman. ■

Voor meer informatie over Plicht jegens God lees u de introductie van het boekje of gaat u naar www.DutytoGod.lds.org.

NOTEN

1. Zie Gordon B. Hinckley, ‘The Aaronic Priest-hood — a Gift from God’, *Ensign*, mei 1988, p. 45.
2. Zie Dallin H. Oaks, ‘The Aaronic Priesthood and the Sacrament’, *Liahona*, januari 1999, pp. 44–45.
3. Zie Thomas S. Monson, ‘Doe uw plicht; doe uw best’, *Liahona*, november 2005, p. 56.

1. Leren: Tijdens dit gedeelte van de activiteit word je geleid om iets te leren over een evangeliebeginsel of priesterschapstaak. Er staan instructies in om aan de hand van wat je geleerd hebt je eigen plan te maken.

Je leert je priesterschapstaak eerst geestelijk voordat je ermee aan de slag gaat.

Aäronisch-priesterschapsdrager in de Verenigde Staten

'Ik vind het fijn dat ik zelf dingen kan bedenken om mijzelf te helpen.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in Guatemala

'Ik houd van de gedeelten over schriftstudie en gebed, en daar ben ik mee aan de slag gegaan. Ik bereid me nu op een zending voor.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in de Filipijnen

2. Handelen: In dit gedeelte van de activiteit volg je je plan en schrijf je je gedachten en gevoelens op.

'Als jongemannen in de gemeente besloten we een doel te stellen om bij elkaar te komen en hard te lopen. We vonden het leuk om samen die plannen te maken en als groep aan een goede conditie te werken.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in Guatemala

'Het boek is (...) als een dagboek waarin je naar jezelf kunt terugkijken. Het is een goed proces om doorheen te gaan.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in de Verenigde Staten

'Ik vind het moeilijk om mijn schriftstudie te plannen. (...) Door mijn doelen om de Schriften te bestuderen en te bidden was ik beter in staat om tijd vrij te maken en me te blijven concentreren. Dat heeft echt veel invloed op me gehad, en ik heb de Geest gevoeld.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in de Filipijnen

3. Vertellen: Als je je plan gevolgd hebt, krijg je de kans om familieleden, quorumleden en anderen over je gedachten en gevoelens te vertellen.

'Als je erover vertelt, wil je er met anderen over blijven praten want daarvoor wordt ook je eigen begrip vergroot.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in de Verenigde Staten

'Het was fijn om er met mijn ouders over te praten.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in de Filipijnen

'In onze quorumvergaderingen spraken we graag met elkaar over onze doelen: wat we persoonlijk deden en wat we daaraan hadden.'

Aäronisch-priesterschapsdrager in Guatemala

WAARDIGE LEVENSWIJZE

Leren

'Wie zich van zijn zonden bekeerd heeft, die ontvangt vergeving, en Ik, de Heer, denk er niet meer aan' (LV 58:42).

▪ Lees het hoofdstuk 'Bekering' in *Voor de kracht van de jeugd* en noteer je antwoord op de onderstaande vragen in een notitieboekje of een dagboek:

1. Wat leren we uit dit hoofdstuk over de verzoening en bekering?

2. Hoe maakt bekering geestelijke groei mogelijk?

3. Wat is het verband tussen bekering, de verzoening en een waardige levenswijze?

Bespreek je antwoorden met je ouders of je quorumleden. Bespreek hoe bekering je voorbereidt op de tempel en de heilige verordeningen.

▪ Kies ten minste drie andere hoofdstukken uit *Voor de kracht van de jeugd* die je zullen helpen om een waardig leven te leiden. Bestudeer de normen in deze hoofdstukken en schrijf op wat je zult doen om die normen na te leven en ook anderen daarbij te helpen.

Doen

Hoofdstukken uit *Voor de kracht van de jeugd* die ik zal bestuderen:

Specifieke dingen die ik zal doen om deze normen na te leven en ook anderen daarbij te helpen:

Bespreeken

▪ Als je deze normen hebt bestudeerd en toepast, bespreek je met je ouders of quorumgenoten wat je hebt geleerd, hoe het van invloed is op je leven, en de soort mens die je aan het worden bent.

Overweeg in *Voor de kracht van de jeugd* de hoofdstukken 'Kleding en uiterlijk', 'Amusement en zijn vormen' of 'Taalgebruik' te bestuderen en toe te passen.

Filling My
to God
riesthood Holders

KON IK MIJN OVERGROOTMOEDER ACHTERLATEN?

Toen ik 21 werd, wilde ik op zending gaan. Mijn overgrootmoeder, Margarita Sippo de Lallana, stond achter mijn beslissing hoewel dat wel inhield dat ze alleen zou achterblijven. Ze had me van jongs af aan opgevoed, en ik maakte me zorgen wie er tijdens mijn zending voor haar zou zorgen.

We hadden ons in 1978 laten dopen, toen ik 11 was en mijn overgrootmoeder 73. We gingen al snel niet meer naar de kerk, maar zorgzame broeders en zusters van de kerk kwamen ons opzoeken.

Ik werd weer actief en de wijkleden keken uit naar mijn ordening. 'Dan hebben we een diaken!' zeiden ze enthousiast. In die tijd waren er geen Aäronisch-priesterschapsdragers in onze wijk. Ik werd president van het diakenenquorum omdat er geen andere diakenen waren. Ik vroeg me

af waarom ze mij zo'n roeping gaven, maar ik ging begrijpen dat de wijkleden me in mijn priesterschapstaken onderwezen. Daarom probeerde ik trouw te blijven.

Mijn overgrootmoeder bleef echter minderactief en ging maar af en toe mee naar de kerk. Maar ze bleef mijn beslissing steunen om op zending te gaan en ze wist in haar hart dat het evangelie waar was.

Toen ik in 1990 mijn zendingspapiëren instuurde, gingen de meeste zendelingen uit Córdoba naar de zendingsgebieden Buenos Aires-Noord of -Zuid. Ik wist zeker dat ik naar een van die twee zendingsgebieden zou worden geroepen en niet al te ver bij mijn overgrootmoeder vandaan zou zijn.

Toen mijn ringpresident me later riep, zei hij dat ik

een paspoort nodig had omdat ik naar Colombia zou gaan. Ondanks dat ik mij zorgen maakte, moedigde mijn overgrootmoeder me aan om te gaan. Vlak voordat ik vertrok, beloofde ze me dat ze vanaf de volgende zondag weer naar de kerk zou gaan en naar de tempel zou gaan voordat ik terugkwam. Dat kon ik nauwelijks geloven, maar het maakte het wel gemakkelijker om haar achter te laten.

Tijdens mijn zending deed ze precies wat ze had beloofd. Hoewel ze al in de tachtig was, ging ze niet alleen naar de kerk, maar ook op tijd. En ze bereidde zich voor om naar de Buenos Airestempel (Argentinië) te gaan.

Na een nachtelijke busreis van twaalf uur kwam mijn grootmoeder terug van haar eerste tempelreis. Ze kwamen op zondagmorgen om half negen bij het kerkgebouw aan, vlak voordat de kerk zou beginnen. Onze ringpresident, Rúben Spitale, zei tegen haar: 'Ik zal u naar huis brengen zodat u kunt uitrusten.'

'Nee', zei ze. 'Ik ga naar de kerk.' En dat deed ze.

Toen ik van mijn zending thuiskwam, gingen we samen nog drie keer naar de tempel, voordat ze in 2000 overleed. Door mijn zending werden we allebei gezegend. Ik weet bijna zeker dat als ik was thuisgebleven, we die zegeningen niet zouden hebben ontvangen. ■

Hugo Fabián Lallana, Córdoba (Argentinië)

Vlak voordat ik op zending ging, beloofde mijn minderactieve overgrootmoeder me dat ze vanaf de volgende zondag weer naar de kerk zou gaan, en naar de tempel zou gaan voordat ik terugkwam.

WE LUISTERDEN NAAR DE GEEST

Op een ochtend besloten mijn collega en ik dat we langs de deuren zouden gaan in een klein dorp in ons gebied in het zuiden van de Filipijnen. Terwijl we langs de deuren gingen, kwam er een man naar ons toe die vroeg wat we aan het doen waren. We merkten dat hij gedronken had.

We dachten dat hij geen interesse in onze boodschap zou hebben, dus gaven we hem een brochure over het doel van het leven. We zeiden dat als hij de brochure zou lezen en die avond niet zou drinken, we de volgende dag naar zijn huis konden komen om hem over het doel van het leven te vertellen. Hij knikte en zei dat hij op ons zou wachten. We gingen gauw verder naar een afspraak die we hadden.

We waren echt niet van plan om terug te gaan en hem te onderwijzen. Maar iedere dag dat we langs zijn huis kwamen, kreeg ik het gevoel dat we met hem moesten praten. Ik sloeg geen acht op dat gevoel en rechtvaardigde mijn beslissing door mezelf wijs te maken dat hij waarschijnlijk te dronken zou zijn om te luisteren.

Na enkele dagen werd het gevoel zo sterk dat ik er geen weerstand meer aan kon bieden. Toen we aanbelden, kwam er een ontstelde dame aan de deur die vroeg waarom we niet zoals beloofd waren langsgesproken. Ze zei dat haar man op ons had gewacht en voor de eerste keer in zijn huwelijk niet had gedronken.

We schaamden ons en boden onze excuses aan. We maakten een

nieuwe afspraak om die avond langs te komen en haar en haar man te onderwijzen. Al snel bekeerde broeder Gumabay (naam veranderd) zich van al zijn slechte gewoonten. Hij liet zich dopen en werd een steunpilaar in de omgeving.

Enkele dagen na zijn doop werd ik overgeplaatst en had ik geen contact meer met het gezin. Ik kon alleen maar hopen en bidden dat ze actief in de kerk zouden blijven.

Later hoorde ik dat het dorp waar broeder en zuster Gumabay woonden een gemeente had en toen een wijk. Broeder Gumabay werd geroepen als bisschop van die wijk. Ik hoorde ook dat bijna al zijn familieleden lid van de kerk waren geworden.

Toen ik later mijn oude zendingsgebied bezocht, hoorde ik dat veel mensen door het goede voorbeeld van bisschop Gumabay lid van de kerk waren geworden. Hij had zijn leven in de handen van de Heer geplaatst en Hem aan het roer van zijn gezin en zijn dagelijkse activiteiten gezet.

Ik ben zo dankbaar dat we naar de influisteringen van de Geest hebben geluisterd om naar de familie Gumabay te gaan. Door die ervaring ben ik gaan begrijpen wat de Heer bedoelde toen Hij zei: 'Zij, die gezond zijn, hebben geen geneesheer nodig, maar zij, die ziek zijn' (Matteüs 9:12). ■

Michael Angelo M. Ramírez,
Nieuw-Zeeland

We waren echt niet van plan om terug te gaan en de man te onderwijzen. Maar iedere dag dat we langs zijn huis kwamen, kreeg ik het gevoel dat we met hem moesten praten.

BEL DE HUISONDERWIJZERS

Jaren geleden, toen onze kinderen nog klein waren, nam mijn man een baan in een andere staat aan en bleef ik tot het eind van het schooljaar met de kinderen achter. We hadden pas nieuwe huisonderwijzers gekregen, die pas twee keer waren geweest voordat mijn man werd overgeplaatst.

Toen ik op een avond de kinderen in bed had gelegd, hoorde ik de baby in haar kamer huilen. Toen ik haar oppakte, merkte ik dat ze hoge koorts had. Ik overwoog om met haar naar het ziekenhuis te gaan, maar toen ik de polis van de ziektekostenverzekering raadpleegde zag ik dat de verzekering alleen ingezetenen van de staat Idaho dekde — de staat waar mijn man nu werkte. Maar wij woonden nog allemaal in de staat Washington.

Ik maakte me ernstig zorgen toen ik haar temperatuur opnam en zag dat die 41 graden was. Ik knielde onmiddellijk in gebed neer en bad vurig om hulp. Ik kreeg een antwoord waar ik zelf nooit aan had gedacht: ‘Bel de huisonderwijzers.’

Het was al laat en ik wist dat onze huisonderwijzers, broeder Halverson en broeder Bird, hoogstwaarschijnlijk al naar bed waren. Maar ik pakte toch de telefoon en belde broeder Bird op. Ik vertelde hem wat er aan de hand was. Binnen vijf minuten, om elf uur, stonden mijn huisonderwijzers aan de deur — in een wit overhemd met een stropdas.

De wangen en ogen van de baby waren helemaal rood en het haar zat met zweet aan haar hoofd

vastgeplakt. Ze jammerde van de pijn, maar de broeders Bird en Halverson namen haar rustig van me over. Ze legden hun handen op haar hoofd en gaven haar een zegen. Ze zeiden in naam van de Heiland tegen haar dat ze beter zou worden.

Toen ik na de zegen mijn ogen opendeed, kon ik niet geloven wat ik zag. Mijn dochter giechelde en wrong zich in allerlei bochten om neergezet te worden zodat ze kon spelen. Ze had geen koorts meer!

‘Ik voelde haar afkoelen terwijl we haar de zegen gaven’, zei broeder Bird terwijl we vol verbazing naar het

spelende kind keken. Ze gingen vrij snel weg, waarna ik nog enkele uren opzat met een kind dat klaarwakker was en wilde spelen. Dat vond ik toen helemaal niet erg.

Er zijn vele jaren voorbijgegaan sinds die twee dienende engelen in de vorm van huisonderwijzers mijn kind een zegen gaven. Niet lang daarna zijn we naar Idaho verhuisd en verloren we contact met hen, maar ik blijf altijd dankbaar voor die twee lieve huisonderwijzers die om elf uur ’s avonds de Heer vertegenwoordigden. ■

Diana Loski, Pennsylvania (VS)

Ik maakte me ernstig zorgen toen ik de temperatuur van mijn dochtertje opnam. Ik knielde onmiddellijk in gebed neer en bad vurig om hulp.

HAD MIJN BISSCHOP ZICH VERGIST?

Onze wijk was net gesplitst, dus toen de bisschop met me wilde praten, wist ik zeker dat ik een roeping in de nieuwe wijk zou krijgen. Ik was in de jongevrouwen werkzaam geweest en ik had ze erg lief. Ze stonden zo open voor het evangelie en ik genoot ervan om ze les te geven. De Heer zou me toch zeker weer in de jongevrouwen roepen.

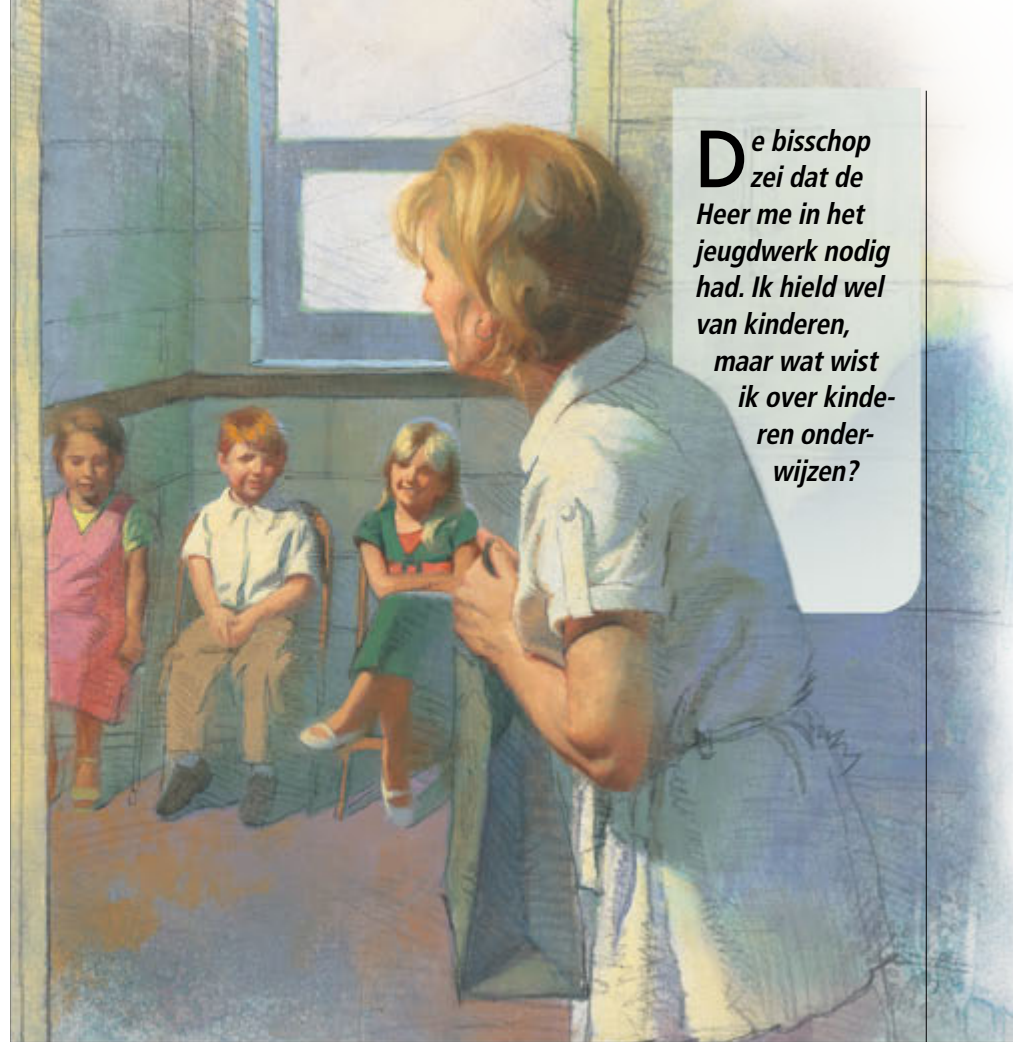
Tot mijn verbazing zei de bisschop dat de Heer me in het jeugdwerk nodig had. Hij vergiste zich zeker! Maar hij verzekerde me dat hij had gevast en gebeden en een sterk gevoel over die roeping had. Ik hield wel van kinderen, maar wat wist ik over kinderen onderwijzen?

We waren al vijftien jaar getrouwd en het enige verdriet dat mijn man en ik deelden was dat de Heer ons niet met kinderen had gezegend. En onze pogingen om te adopteren waren ook vergeefs vanwege onze medische conditie.

Omdat ik de bisschop vertrouwde, accepteerde ik de roeping om in het jeugdwerk les te geven, maar in mijn hart had ik er moeite mee. Ik was boos op de Heer omdat ik kinderloos was, en ik verfoeide deze nieuwe roeping.

‘Waarom verwacht U dit van mij, Heer?’ vroeg ik me af. ‘In uw wijsheid zijn kinderen me ontzegd. Waarom wordt er van mij verwacht dat ik andermans kinderen lesgeef?’

Ik bad en streed en worstelde met de Heer. Door mijn tranen heen bad ik om begrip. Uiteindelijk besloot ik dat ik de roeping had

De bisschop zei dat de Heer me in het jeugdwerk nodig had. Ik hield wel van kinderen, maar wat wist ik over kinderen onderwijzen?

aanvaard en dat ik geen zelfmedelijden mocht hebben en mijn uiterste best moest doen.

En toen kwamen de zegeningen. Ik ging al snel van de kinderen houden en zij gingen van mij houden. Ik merkte dat hun liefde groot genoeg was om de leegte in mijn leven te vullen. Al snel kon ik niet meer door de gang van de kerk lopen zonder minstens twee kinderen die mijn hand vasthielden en andere kinderen die me een knuffel wilden geven. Toen werd mijn man als scoutleider geroepen. Al snel was ons huis vol met kinderen en tieners.

Mijn man overleed in november 1986. Hij was 47. Opnieuw wist de Heer beter wat ik nodig had dan ik. Binnen enkele weken na de dood van mijn man, werd ik op zending geroepen om in het jeugdwerk van

de Laotiaanse gemeente in Fresno (Californië) les te geven. Door de moed van die uitzonderlijke mensen en hun kinderen kreeg ik de kracht om zonder mijn man verder te gaan.

Het was zo fijn om te zien dat de jonge mensen die ik had lesgegeven volwassen werden, op zending gingen, in de tempel trouwden en hun eigen gezin begonnen. Tientallen van deze ‘geadopteerde’ kinderen komen nog steeds bij me langs om gedag te zeggen en mij op te vrolijken. Ik ben blij als ik ze in de Fresnotempel (Californië) zie, waar ik nu werkzaam ben.

Mijn roeping in het jeugdwerk was waarlijk een levenslange zegen. Ik ben zo dankbaar dat we onze roepingen van de Heer krijgen, niet van onszelf. ■

Jeannie L. Sorensen, Californië (VS)

Oude voorbeelden, hedendaagse beloften

Verkering is altijd moeilijk voor me geweest, maar ik put kracht uit de voorbeelden van getrouwheid in de Schriften.

Naam bekend bij de redactie

Hoewel ik de meeste sociale situaties wel prettig vind, heb ik altijd moeite gehad om een vaste vriendin te vinden. Vóór mijn zending heb ik geen verkering gehad, en toen ik na twee jaar thuiskwam, voelde ik me erg onervaren.

In de tien jaar daarna heb ik ogenschijnlijk ‘alles wat [ik kan] doen’ (2 Nephi 25:23) geprobeerd om te trouwen — iets wat me in mijn patriarchale zegen beloofd is — maar zonder succes. Soms heb ik me wanhopig afgevraagd of ik ooit iemand zou vinden. En op hele duistere momenten heb ik in gebed uitgeroepen: ‘*Help me alstublieft*. Ik weet niet wat ik doe.’

Onlangs heb ik veel troost gevonden in voorbeelden uit de Schriften. De volgende drie verhalen hebben me enorm geholpen om op mijn hemelse Vader en zijn plan te vertrouwen.

Jozef uit Egypte: geloof en hoop in God

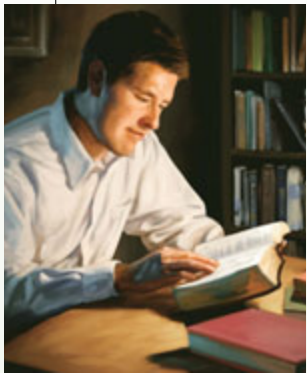
Jozef werd op zeventienjarige leeftijd naar een ander land verslept waar hij zijn godsdienstige overtuiging verkondigde. Ondanks die zware beproeving bleef hij positief en trouw aan zijn meesters en aan God (zie

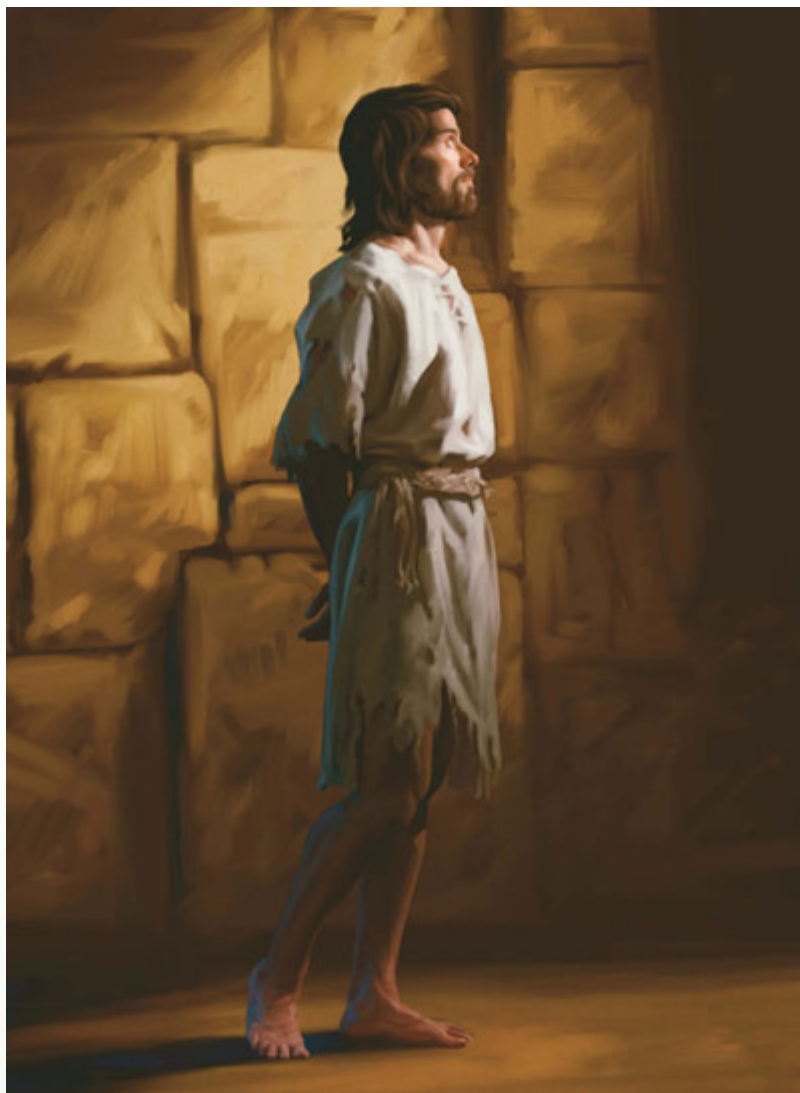
Genesis 37; 39–41). Dertien jaar lang ging hij door de ene na de andere ongewenste situatie. Door zijn harde werk kwam hij alleen maar in de gevangenis terecht, waar hij tot zijn dertigste verbleef.

Ik vraag me soms af of Jozef ooit heeft gedacht dat God hem was vergeten of zich heeft afgevraagd hoe lang hij in de gevangenis moest zitten en of hij ooit vrijgelaten zou worden. Ik vraag me af of de dromen die Jozef eerder in zijn leven had (zie Genesis 37:5–11) hem hoop op een goede toekomst gaven.

Uiteraard was God Jozef *niet* vergeten, net als zijn moeder, Rachel (zie Genesis 30:22). Jozef werd zo gezegend dat hij zelfs in onplezierige situaties voorspoedig was. In plaats van in opstand te komen, te morren of God te vervloeken, oefende Jozef buitengewoon veel geloof. Daardoor werd hij zo bijzonder gezegend.

We kunnen in de verleiding komen om over onze beproevingen te klagen en blind te zijn voor de zegeningen die God ons al heeft gegeven. Maar als we in geloof en hoop voortgaan, kunnen we grote zegeningen ontvangen, net als Jozef. En zelfs als ons geloof niet beloond wordt zoals wij het willen, kunnen

we een gelukkiger leven leiden als we dat geloof behouden.

Jozefs ervaring is ook een getuigenis van Gods grote macht en wijsheid. Jarenlang leek het wel of de inspanningen van Jozef nergens toe leidden, maar door de hand van God werd Jozef uit de gevangenis vrijgelaten en verhoogd tot een positie vlak onder de Farao (zie Genesis 41:41–43). Had Jozef die enorme mogelijkheden kunnen voorzien?

Soms doen we ons best om iets te bereiken, maar zijn onze eigen inspanningen, hoe groot ook, niet voldoende. Ik weet dat onze hemelse Vader ons voor ons geloof en onze gehoorzaamheid kan zegenen met grotere zegeningen dan waar we aanvankelijk op hoopten. Ik vertrouw erop dat als ik een goede instelling heb en net als Jozef van moeilijke situaties het beste maak, de Heer

Als we in geloof en hoop voortgaan, kunnen we grote zegeningen ontvangen, net als Jozef. En zelfs als ons geloof niet beloond wordt zoals wij het willen, kunnen we een gelukkiger leven leiden als we dat geloof behouden.

— op zijn tijd — ‘zijn heilige arm ontbloot’ (Jesaja 52:10). Mijn harde werk zal niet voor niets zijn geweest. Hij *zal* ons indachtig zijn. Hij is ons eigenlijk altijd indachtig, en als wij getrouw blijven heeft Hij goede dingen voor ons in petto.

Abraham: God boven alles liefhebben

Enige tijd geleden kwam er een eind aan de verkering die ik had met iemand waar ik veel voor voelde. Omdat ik al bang was dat ik ongehuwd zou blijven, twijfelde ik of ik nog iemand anders kon vinden waar ik bij zou passen.

Niet lang daarna werd ik herinnerd aan het verhaal van Abraham die zijn zoon Isaak moest offeren (zie Genesis 22:1–14). Ik beseftte dat we allebei iemand moesten opgeven van wie we hielden. Uiteraard valt mijn ervaring in het niet bij die van Abraham, maar ik heb geleerd dat uit zijn ervaring bepaalde patronen zijn voortgekomen die ik kan volgen.

Abraham moest lang wachten totdat hij en Sara een zoon kregen. Isaaks geboorte was een wonder, en tegen Abraham werd gezegd: ‘Door Isaak zal men van nageslacht van u spreken’ (Hebreeën 11:18). Toch gebood de Heer Abraham om Isaak te offeren. Hoe zou Abrahams nageslacht ‘door Isaak’ tot stand komen als Isaak geofferd zou worden?

Abraham was gehoorzaam omdat hij wist dat — maar niet noodzakelijkerwijs *hoe* — God zijn beloften zou nakomen. Hij hield heel veel van zijn zoon, maar uit zijn reactie bleek dat hij bovenal de Heer liefhad. Van ons wordt hetzelfde gevraagd (zie LV 101:4–5), en wij hebben ook de belofte van een grote beloning als we trouw volharden (zie Matteüs 24:13). Toen mijn verkering uitging, was het moeilijk om verder te gaan. Omdat ik de

belofte had gekregen dat ik zou trouwen, leek verder gaan niet in overeenstemming met die belofte. Maar de belofte gaf me hoop, waardoor ik opnieuw een poging zou wagen om aan mijn hemelse Vader te laten zien dat ik Hem bovenal liefheb.

Abrahams getrouwheid werd niet alleen beloond met het leven van zijn zoon, maar ook met ontelbare nakomelingen en andere zegeningen (zie Genesis 22:15–18). Ook wij zullen beloond worden als we de offers brengen die God van ons vraagt en als we laten zien dat we Hem liefhebben. Dat is de kern van de beproeving van ons geloof.

Zacharias: geloven dat Gods beloften echt zijn

Soms weten we niet hoe de beloften van de Heer ooit in vervulling kunnen gaan — net

Abraham was gehoorzaam omdat hij wist dat God zijn beloften zou nakomen. Hij hield heel veel van zijn zoon, maar uit zijn reactie bleek dat hij bovenal de Heer liefhad.

als de belofte dat als we het verlangen hebben en trouw blijven, we met een eeuwig huwelijk gezegend worden. President Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, heeft over deze tegenstrijdigheid gezegd: ‘Er kunnen momenten zijn dat we een moedige beslissing moeten nemen, ook als alles om ons heen in tegenspraak is met [onze] hoop.’¹

Zacharias en zijn vrouw Elisabet baden trouw en wachtten hun hele leven al op een kind. Uiteindelijk kreeg Zacharias van een engel de belofte dat zijn vrouw, die al op leeftijd was, een kind zou krijgen dat de weg voor de Heiland zou voorbereiden. De zegen was zo groot dat Zacharias die niet kon begrijpen. Hoewel een engel het hem had verteld, vroeg Zacharias: ‘Waarom zal ik dit weten?’ (Lucas 1:18.)

Net als Zacharias raken we soms zo gewend aan de teleurstelling — of lijken de beloofde zegeningen zo ongelofelijk — dat we vergeten dat ‘bij God alle dingen mogelijk zijn’ (zie (Matteüs 19:26). De ervaring van Zacharias herinnert me eraan dat de grote beloften van onze hemelse Vader echt zijn en dat Hij ze altijd nakomt.

De verhalen van Jozef, Abraham en Zacharias zijn niet de enige voorbeelden waardoor mijn geloof is versterkt en ik hoop heb gekregen. Er staan talrijke voorbeelden in de Schriften van mensen die mij door hun geloof eraan herinnerd hebben dat ik geloof moet hebben in wat de Heer *mij* heeft beloofd. Ik kan nauwelijks een hoofdstuk in de Schriften lezen zonder eraan herinnerd te worden dat de Heer altijd zijn beloften nakomt. Daardoor heb ik hoop op de toekomst. ■

NOOT

1. Dieter F. Uchtdorf, ‘De oneindige kracht van hoop’, *Liahona*, november 2008, p. 23.

Van geloven tot WETEN

Chiao-yi Lin

Toen ik negentien was, kwam ik op een station voor het eerst met de zendingen in contact. Ik kon merken dat deze jonge vrouwen iets bijzonders hadden, en ik wilde graag met ze praten. Dus sprak ik ze aan en vroeg ze wat ze in Taiwan deden. Ze vertelden me dat ze zendingen waren en begonnen over het evangelie te praten. Gedurende verschillende lessen leerde ik over Jezus Christus, zijn herstelde evangelie en het Boek van Mormon. Vooral door het Boek van Mormon wilde ik lid van de kerk worden.

Ik kan me nog goed herinneren dat ik over het boek in gebed ging. Nadat ik er op een avond in had gelezen, deed ik het boek dicht, knielde ik neer en vroeg ik mijn hemelse Vader of het waar was. Ik werd door een enorme warmte omringd, iets wat ik in een boeddhistische tempel nog nooit gevoeld had. Het gevoel was anders. Ik wist dat er iemand naar me luisterde. Op dat moment geloofde ik niet alleen meer dat de kerk waar was, ik wist het ook. Dus besloot ik me te laten dopen.

*Geloven
dat het
Boek van
Mormon
waar is,
was slechts
het begin.*

Het Boek van Mormon is mij sindsdien tot zegen geweest, ook toen ik op zending was.

Het heeft me ook met mijn roepingen geholpen. Als instituutleerkracht heb ik geleerd dat het Boek van Mormon voor onze tijd is geschreven.¹ Maar bij de voorbereiding van mijn lessen heb ik gemerkt dat die uitspraak niet alleen in algemene zin waar is, maar dat ie ook waar is voor specifieke mensen, in specifieke situaties, op specifieke momenten. Als ik bijvoorbeeld een les voorbereidde, zag ik soms in gedachten het gezicht van een van mijn cursisten en herkende ik iets specifiek dat ik voor het welzijn van die persoon moest behandelen. Ik kreeg geregeld zulke ingevingen, en die werden bevestigd als een cursist na de les met me sprak en vertelde dat de les precies was wat hij of zij nodig had.

Maar ten slotte is het Boek van Mormon vooral een gids in mijn eigen leven. Ik kan me nog herinneren dat ik de Schriften opsloeg toen ik op het punt stond mijn verkering uit te maken. Ik was erg bang.

Maar ik las een tekst, 2 Nephi 10:20, die rechtstreeks tot mijn hart doordrong en me een rustig gevoel gaf: 'En nu, mijn geliefde broeders, aangezien onze barmhartige God ons zulk een grote kennis omtrent deze dingen heeft geschonken, laten wij Hem indachtig zijn en onze zonden verzaken en het hoofd niet laten hangen, want wij zijn niet verworpen; weliswaar zijn wij uit ons erfland verdreven, maar wij zijn naar een beter land geleid, want de Heer heeft de zee tot ons pad gemaakt, en wij bevinden ons op een eiland der zee.'

Toen ik de Heer indachtig was, zoals dat vers adviseert, kreeg ik moed en hoop. Ik kon vertrouwen op de 'grote kennis' van het evangelie die God me had gegeven, en ik wist dat ik niet 'verworpen' was. Er lagen goede dingen in het verschiet.

Het was een grote zegen om de woorden van de zendingen te geloven toen ik de kerk onderzocht. Maar het is veel beter om voor mezelf de waarheid van het evangelie te kennen, vooral de waarheid van het Boek van Mormon. Ik weet dat God leeft en dat Hij ons door middel van de Schriften rechtstreeks en persoonlijk onderwijst. ■

NOOT

1. Zie Ezra Taft Benson, 'The Book of Mormon Is the Word of God', *Tambuli*, mei 1988, p. 2.

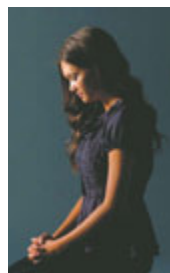
Aangestipt

Waarom moet ik zelf **bidden** als ik al met het gezin bid?

Stel je voor dat je een persoonlijk probleem hebt. Zou jij je op je gemak voelen als je dat probleem met een groep moest bespreken, of zou je liever met iemand onder vier ogen praten?

President Spencer–W. Kimball (1895–1985) heeft gezegd: ‘Over sommige dingen kun je het best zelf bidden. Dan hoef je je geen zorgen te maken over tijd of over de vertrouwelijkheid van je gebed.

Bidden in afzondering is

‘Ik gebied u dat gij zowel overluide als in uw hart zult bidden; ja, zowel ten overstaan van de wereld als in het verborgen, zowel in het openbaar als in afzondering’ (LV 19:28).

een rijke, lonende ervaring. Als we alleen bidden, kunnen we alle schaamte en schijn van ons afleggen. Dan kunnen we ons hart openstellen en volkomen eerlijk en eerbaar zijn in al onze uitingen van hoop, en in onze houding.¹ Waar we niet graag over bidden in het bijzijn van onze familieleden kunnen we — en behoren we — in onze persoonlijke gebeden te bespreken.

In onze persoonlijke gebeden kunnen we volledig openhartig zijn ten opzichte van onze hemelse Vader en onze angsten en de verlangens van ons hart bespreken. Toen Joseph Smith persoonlijk in gebed ging, kreeg hij

Bij ons thuis kijken ze naar **films die niet voor alle leeftijden zijn.** Ik vind het belangrijk om tijd met hen door te brengen, maar hoe kan ik uitleggen waarom ik niet naar zulke films kijk?

Thuis voor het goede kiezen kan net zo moeilijk zijn als met je vrienden — soms zelfs moeilijker. Het is goed dat je niet bereid bent om je normen in gevaar te brengen. Hoewel het nu misschien niet zo aanvoelt, zal het gezin gezegend worden als je God op de eerste plaats zet en een voorbeeld voor ze bent. Ze zijn je familie, dus het

is belangrijk om tijd met ze door te brengen. Je kunt andere films voorstellen, waarvan je weet dat ze opbouwend zijn, of activiteiten zoals spelletjes of wandelingen.

Het is belangrijk dat je je familieleden oprecht en nederig vertelt wat je normen zijn. Praat open en eerlijk met hen om uit te leggen waarom je niet naar zulke films wilt kijken. Bid dat je de kracht zult hebben om daar

de openbaring waarmee de herstelling van het evangelie van Jezus Christus begon. Als we onder vier ogen met onze hemelse Vader praten, kunnen we ontvankelijker zijn voor de influisteringen van de Geest.

Maar ook het gezinsgebed is uitermate belangrijk — daarvoor komen we dicht bij onze Vader in de hemel en kunnen we geestelijke ervaringen met ons gezin hebben. President Kimball heeft gezegd: ‘De kerk dringt er bij ons op aan om elke ochtend en avond gezinsgebed te houden.’² ■

NOTEN

1. Spencer W. Kimball, ‘Pray Always’, *Tambuli*, maart 1982, p. 2.
2. Spencer W. Kimball, ‘Prayer’, *New Era*, maart 1978, p. 15.

met hen over te praten en dat er een begripvolle sfeer zal zijn. Hopelijk kunnen de familieleden je respecteren en kun je de Geest in je hart houden als je slechte media vermijdt. ■

Mijn broer kan maar niet besluiten of de kerk waar is. Hoe kan ik hem helpen?

Steun hem. Hij heeft liefde nodig — geen morele druk — van zijn familie. Je kunt hem vragen wat hem hindert en waaraan hij twijfelt. Laat hem alles vertellen wat hem dwarszit voordat je reageert. Misschien liggen zijn twijfels op sociaal of persoonlijk vlak, en zijn ze niet op het evangelie gebaseerd. Je kunt misschien niet al zijn vragen beantwoorden, maar je kunt hem ervan verzekeren dat er een oplossing kan worden gevonden.

Vraag hem of hij samen met jou wil bidden en moedig hem aan om er ook zelf over te bidden. Sta open voor het feit dat sommige mensen meer tijd nodig hebben om bepaalde antwoorden te ontvangen dan andere, vooral als ze zelf bepaalde dingen moeten uitzoeken. Je kunt met hem iets over het gebed en over het krijgen van een getuigenis lezen in Alma 32, 3 Nephi 17 of Moroni 10. Je kunt hem ook aanmoedigen om te praten met je ouders, de bisschop of gemeentepresident, of met andere trouwe leden van de kerk die soortgelijke ervaringen hebben gehad.

Als je je daartoe geïnspireerd voelt, kun je je getuigenis geven. Laat hem weten wat jouw

gevoelens ten opzichte van het evangelie zijn.

Vergeet ten slotte niet dat het de Geest is die van de waarheid getuigt. Om een getuigenis te krijgen of om te beseffen dat hij al een getuigenis heeft, moet je broer de Heilige Geest leren herkennen. Daar is tijd voor nodig en dat kan niet worden afgedwongen. Je kunt hem de hele dag met feiten bestoken, maar alleen door zinvol contact met de Geest kan hij een getuigenis krijgen.

Bid voor hem en moedig hem aan, steun hem en luister naar hem, maar vergeet niet dat hij keuzevrijheid heeft. Hij zal de verstandigste beslissingen nemen als hij zich door de Geest laat leiden. ■

Help dierbaren bij het krijgen van een getuigenis door in de Schriften te lezen en ze te leren hoe ze de influisteringen van de Heilige Geest kunnen herkennen.

E-mail je vragen naar liahona@ldschurch.org met ‘To the Point’ in de onderwerpregel.

IN DE AANWEZIGHEID VAN ENGELLEN

Toen ik als zending werd aangesteld, beloofde mijn ringpresident me dat ik zo nu en dan de aanwezigheid van engelen zou voelen en dat zij me zouden beschermen.

Samuel Gould

In 2003 werd ik geroepen om in Ivoorkust op zending te gaan, in het westen van Afrika. Toen ik informatie over dat land opzocht, merkte ik dat er bijna voortdurend een burgeroorlog woedde. Maar ik was opgelucht toen ik erachter kwam dat er op dat moment een staakt-het-vuren was. Ik voelde me ook opgebeurd toen ik werd aangesteld. De ringpresident beloofde me dat ik zo nu en dan de aanwezigheid van engelen zou voelen en dat ze me zouden beschermen. Ik kreeg ook de belofte dat als ik gehoorzaam zou zijn, ik veilig zou thuiskomen.

Gedurende de eerste maanden van mijn zending, adviseerde de zendingspresident ons om voorbereid te zijn. In onze flat in de hoofdstad Abidjan hadden we voedsel en water voor drie dagen. Tijdens vergaderingen kregen we instructies wat we moesten doen als er een conflictsituatie zou ontstaan.

We waren bang toen de rebellen op 4 november 2004 het staakt-het-vuren verbraken. Onze zendingleiders zeiden dat we om zes uur 's avonds in onze flat moesten zijn. Tijdens een les die we de volgende dag gaven, hoorden we plotseling

een explosie. We eindigden onmiddellijk met een gebed, lieten een exemplaar van het Boek van Mormon achter en haastten ons naar huis. De andere zendingen die in onze flat woonden, kwamen vlak na ons thuis. De assistenten van de president belden ons en zeiden dat we onder geen enkele voorwaarde onze flat uit mochten komen — ook niet om naar de kerk te gaan of voedsel te kopen. We kregen te horen dat enkele Franse vredestroepen in luchtaanvallen waren gedood, waarna Frankrijk het militaire vliegveld had gebombardeerd om de kleine luchtmacht van Ivoorkust te verzwakken. In reactie daarop waren er in de hoofdstad hevige rellen uitgebroken.

Tienduizenden demonstranten dromden samen in de straten. Ze zwaaiden met kapmessen, plunderden Franse winkels en braken in huizen in waar volgens hen Fransen woonden. Vanuit ons raam konden we het geweld zien. We wisten dat we vanwege onze blanke huid gevaar liepen.

Op zondagmiddag 7 november, te midden van geschreeuw, pistoolschoten en explosies, hielden we in onze flat een avondmaalsdienst met vier personen. Nadat we het brood en water uit onze driedaagse voorraad

hadden gezegend en rondgediend, lasen we allemaal een tekst uit de Schriften voor en gaven we ons getuigenis. Ik las Leer en Verbonden 84:88 voor: 'En wie u ontvangt, daar zal Ik eveneens zijn, want Ik zal voor uw aangezicht uit gaan. Ik zal aan uw rechter- en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te schragen.' Toen ik dat las, dacht ik aan de zegen die mijn ringpresident me had gegeven, en ik wist dat ik veilig zou zijn.

We zaten een week in onze flat. Wijkleiders en leden kwamen ons bezoeken en brachten ons voedsel. Een van de leden nam berichten van ons mee en e-mailde onze familie, om ze te laten weten dat we veilig waren. De hulp van de leden was geweldig! Ondertussen baden onze familieleden en kerkleden over de hele wereld voor onze veiligheid. Toen mijn familie voor me bad, kregen ze het rustige gevoel dat alles goed zou aflopen.

Op vrijdag 12 november werden we geëvacueerd. Ivoriaanse leden leidden ons door de straten van Abidjan, en hoewel we hoorden dat andere vluchtelingen gewond raakten, waren wij in staat om veilig door de versperringen naar

het huis van de Britse ambassadeur te komen. Vervolgens werden we door Britse troepen uit het land geëvacueerd. De gebeden van mijn familieleden werden beantwoord toen ze op het nieuws zagen dat twee andere zendelingen en ik geëvacueerd werden. 's Nachts brachten de leden andere niet-Afrikaanse zendelingen naar het zendingshuis. Vandaar werden ze door de Italiaanse luchtmacht naar Ghana gebracht, en waren we allemaal herenigd.

Ondanks tientallen aanvallen op buitenlanders in het hele land, waren er geen zendelingen gewond geraakt en was er niet in hun flats ingebroken. Omdat we naar de raad van de zendingspresident hadden geluisterd, waren we veilig thuis toen de rellen uitbraken en hadden we voedsel en water om te overleven. En wat nog bemoedigender was dan de militaire bescherming was de kennis dat we door de Heer beschermd werden.

Toen we geëvacueerd werden, hoorde ik dat een groep demonstranten op zondagmiddag, na onze avondmaalsdienst, van plan was geweest om onze flat aan te vallen. Een van onze burens had geroepen: 'Het zijn geen Fransen!' Maar ze wilden niet weggaan. Uiteindelijk riep een andere buurman: 'Daar wonen zendelingen!' Toen waren de demonstranten vertrokken. Ik herinnerde me de woorden: 'Mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn.' Ik besepte dat de belofte van mijn ringpresident in vervulling was gegaan. Ik had een profetie in vervulling zien gaan. ■

Noot: De omstandigheden in Ivoorkust zijn sinds 2004 verbeterd. Er zijn nu weer buitenlandse zendelingen werkzaam.

Thema wekelijkse activiteitenavond 2011

‘Wij geloven eerlijk te moeten zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen; ja, we mogen zeggen dat we de aansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen verdragen. Als er iets deugdzzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na’ (Geloofsartikelen 1:13).

Elaine S. Dalton (midden), presidente; Mary N. Cook (links), eerste raadgeefster; en Ann M. Dibb (rechts), tweede raadgeefster.

David L. Beck (midden), president; Larry M. Gibson (links), eerste raadgever; en Adrián Ochoa (rechts), tweede raadgever.

WIJ GELOVEN!

Het algemeen jongevrouwenpresidium

Wij geloven dat een door de Geest geleide deugdzame jongevrouw de wereld kan veranderen. Als algemeen jongevrouwenpresidium hebben we jongevrouwen gezien die doen wat volgens hen juist is, die als getuigen pal staan, die de evangeliënormen naleven en die echt iets voor anderen betekenen. Het is verbazingwekkend wat een enkele jongevrouw kan doen als ze deugdzzaam is, naar de stille, zachte stem van de Heilige Geest luistert en dan in actie komt!

Toen Joseph Smith het dertiende geloofsartikel schreef, gaf hij uitdrukking aan alles wat we als gelovigen moeten doen en worden. Joseph Smith wist dat we in de normen en waarden moeten geloven en die moeten toepassen als we de macht en het gezag van de Heilige Geest willen hebben. Hij wist dat we de Heiland in woord en daad moeten volgen. Hij wist dat we daardoor voorbereid zouden worden om de zegeningen van de tempel te ontvangen.

In jezelf geloven

Hoe zou je dat doen? Hoe zou je ertoe bijdragen dat anderen het voorbeeld van de Heiland volgen, een deugdzzaam leven leiden en zich op de tempel voorbereiden? Geloof ten eerste in jezelf! Door jouw moed en kracht ben je een leidster geworden, en door jouw toewijding zul je dit jaar veel voor anderen betekenen. Jouw ideeën, vindingrijkheid en daden kunnen de wereld nu en in de toekomst mee vorm geven.

Omdat we in een technologische wereld leven, heb je de mogelijkheid om de aarde te overspoelen met van

alles dat deugdzzaam, liefelijk en prijzenswaardig is. Je hebt de mogelijkheid om tot de hele wereld van het evangelie van Jezus Christus te getuigen. Nog nooit eerder heeft een generatie zoveel mogelijkheden, zegeningen en kansen gekregen.

Drie dingen plus één — iedere dag!

Wij geloven in jou. Laten we nu samen veranderingen aanbrengen waardoor we meer invloed krijgen en anderen tot zegen zullen zijn. We moedigen je aan om iedere dag drie dingen te doen — plus één.

1. Iedere ochtend en iedere avond bidden.
2. Iedere dag ten minste vijf minuten in het Boek van Mormon lezen.
3. Glimlachen!
4. Daarnaast moedigen we je aan om gehoorzaam te zijn en de normen in *Voor de kracht van de jeugd* na te leven. Maak jezelf vertrouwd met die normen. Praat erover met anderen. En *wees* een voorbeeld voor de gelovigen.

Geloof dit jaar. Geloof dat je een dochter bent van onze hemelse Vader; die je liefheeft en je wil helpen. Geloof in de Heiland Jezus Christus. Hij is je licht. Hij is je hoop. Hij is ons voorbeeld en onze Verlosser. Geloof in jezelf! Geloof in de kracht van alle jongevrouwen die de normen naleven. Samen kunnen we streven naar alles wat deugdzzaam, liefelijk en prijzenswaardig is. Samen kunnen we iets in de wereld betekenen.

Wij geloven dat jullie de generatie zijn van wie het geloof en het gedrag de wereld zal veranderen. Wij geloven in jullie! ■

EEN GETROUWE PRIESTERSCHAPSMAN WORDEN

Het algemeen jongemannenpresidium

Toen jullie nog in het jeugdwerk zaten, hebben velen van jullie het dertiende geloofsartikel uit het hoofd geleerd en ik hoop dat jullie het nog steeds kunnen opzeggen. Als presidium moedigen we jullie aan om dit jaar meer te doen dan uit het hoofd leren en goed te bestuderen wat de profeet Joseph Smith bedoelde toen hij zei dat we de aansporing van Paulus volgen. We vragen van jullie om iedere eigenschap in het dertiende geloofsartikel, het thema van de wekelijkse activiteitenavond dit jaar, aandachtig te bestuderen. We verzoeken jullie om het geleerde in praktijk te brengen. En we moedigen je aan om anderen te vertellen over de vreugde die je ontvangt als je die normen naleeft.

Dit gedragpatroon is hetzelfde als wat je in het nieuwe programma Plicht jegens God gebruikt: leren, handelen en vertellen. Als je die drie eenvoudige stappen volgt, zul je een getrouwe priesterschapsman worden.

In het dertiende geloofsartikel staat: 'Wij geloven eerlijk te moeten *zijn*, trouw, kuis, welwillend [en] deugdzam' (cursivering toegevoegd). *Zijn*

is meer dan hoe je je gedraagt — het is wie je bent. Eerlijk, trouw, kuis enzovoort *zijn*, onderscheidt je van de meeste jongemannen van jouw leeftijd. Als anderen jouw goede eigenschappen zien, willen ze hetzelfde wat jij hebt. Als je je priesterschapsstaken leert en uitvoert, zul je veranderen. Als je goed doet 'aan alle mensen' zul je gezegend worden en zullen mensen veranderen.

Goede voorbeelden

Ben is een groot voorbeeld in het helpen van anderen; hij is ze tot zegen. Hij is aardig voor mensen die niet zo populair zijn of zich buitengesloten voelen. Hij denkt meer aan het welzijn van anderen dan aan zichzelf. Toen Kelon in de wijk van Ben kwam wonen, beschreef Kelon zijn leven als 'een groot feest' dat de verkeerde kant op ging. Hij voelde zich leeg van binnen. Maar door het voorbeeld van zijn mormoonse vrienden en vooral door het voorbeeld van zijn beste vriend, Ben, zag hij in dat er een betere levenswijze was. Ben nodigde Kelon uit om aan de activiteiten van de kerk

mee te doen. Op die activiteiten merkte Kelon dat de jongemannen daar anders waren. Hij wilde op hen lijken. Hij wist niet zeker waaraan het lag, maar hij wist wel dat hij hetzelfde wilde wat zij hadden. Hij wilde net als zij gelukkig zijn.

Hij bad tot God en wist dat hij lid van de kerk moest worden. Ben doopte zijn beste vriend toen ze zestien waren. Kelon zegt over zijn doop: 'Ik had eindelijk rust gevonden, en ik voelde de liefdevolle armen van de Heiland toen ik uit de doopvont kwam. Ik ben dankbaar voor goede vrienden die hun overtuiging in praktijk brengen.'

Aäronische-priesterschapsmacht

In Leer en Verbonden 58:27–28 staat: 'De mensen dienen gedreven voor een goede zaak werkzaam te zijn en vele dingen uit eigen vrije wil te doen [om] veel gerechtigheid tot stand te brengen; want de macht is in hen.' Jullie hebben die macht. Jullie is de macht van het Aäronisch priesterschap toevertrouwd. We hebben jullie lief, en we weten dat je veel kunt bereiken als je een getrouwe priesterschapsman wordt. ■

Als je goed doet 'aan alle mensen' zul je gezegend worden en zullen mensen veranderen.

Geloofsartikelen 1:13

De geloofsartikelen zijn afkomstig uit een brief die de profeet Joseph Smith in 1842 aan de redacteur John Wentworth stuurde. Ze zijn voor het eerst gepubliceerd in de krant Times and Seasons van de kerk in Nauvoo, en ze maken sindsdien deel uit van de Schriften van de kerk.

Wij geloven

'Dit geloofsartikel is een van de beginselverklaringen van onze godsdienst. We moeten het regelmatig overdenken.

Dan, telkens als we in de verleiding komen om iets slechts, oneerlijks of immoreels te doen, zal dit grote, allesomvattende ethische principe in ons opkomen.'

President Gordon B. Hinckley (1910–2008), 'Vreest niet goed te doen', *Liahona*, februari 2000, p. 5.

Kuis

'Seksualiteit is niet alleen maar iets lichamelijks. In feite zijn kuisheid en trouw van geestelijke, niet van lichamelijke oorsprong. Het zijn uitingen van de toestand van onze geest. Als onze geest afgestemd is op de waarheden van het evangelie, willen we hoge normen naleven, en dat verlangen blijkt uit onze daden. Daarom zijn kuisheid en trouw meer dan seksuele onthouding vóór, en seksuele trouw binnen het huwelijk. Ze zijn een teken van de kwaliteit van ons geestelijk leven.'

Terrance D. Olson, 'Waarheden over zedelijke reinheid', *Liahona*, oktober 1999, p. 31.

Welwillend

Welwillend zijn betekent aardig en vrijgevig zijn, kort gezegd: goed doen.

Tijdens zijn aardse bediening is Jezus Christus 'rondgegaan, weldoende (...) want God was met Hem' (Handelingen 10:38). Als je welwillend door het leven gaat, zal God je versterken en opbouwen.

De aansporing van Paulus

Zie Filippienzen 4:8, een tekst die deel uitmaakt van een brief van de apostel Paulus aan de heiligen in Filippi.

13 Wij geloven 'eerlijk te moeten zijn, trouw, welwillend, deugdzaam, en 'goed te moeten doen aan alle mensen; ja, we mogen zeggen dat we de 'aansporing van Paulus volgen: wij geloven alles, wij 'hopen alles, wij hebben veel verdragen en hopen alles te kunnen /verdragen. Als er iets 'deugdzaam, liefelijk, of eerzaam of prijzenswaardig is, dan streven wij dat na.

Streven wij dat na

Lees het gedeelte 'Amusement en zijn vormen' in *Voor de kracht van de jeugd* (p. 17). Is het amusement waar je voor kiest in overeenstemming met deze normen en met het

dertiende geloofsartikel? Je kunt in je dagboek opschrijven hoe je gezegend bent door de goede beslissingen die je hebt genomen op het gebied van amusement.

Deugdzaam

'Deugd is "een denk- en gedragspatroon dat op hoge zedelijke normen is gebaseerd" (*Predik mijn evangelie*, p.

129). Het omvat kuisheid en zedelijke reinheid. Deugd begint in het hart en het verstand. (...) Het is de opeenvolging van duizenden kleine beslissingen en daden. (...) Deugdzame vrouwen en mannen bezitten een rustige waardigheid en innerlijke kracht. Ze zijn vol vertrouwen omdat ze waardig zijn om de Heilige Geest te ontvangen en leiding van Hem te ontvangen.'

Elaine S. Dalton, algemeen jongevrouwenpresident, 'Terugkeren naar deugd', *Liahona*, november 2008, pp. 78–80.

Je moet eigenlijk naar het seminarie gaan

Door een terloopse opmerking van een vriendin is mijn leven veranderd.

Lisa Pace

‘Lisa, je moet eigenlijk naar het seminarie gaan’, zei Ashley terloops. Toen we naar het voortgezet onderwijs gingen, stonden er mappen met lijsten van keuzevakken voor ons.

Ik keek afwezig naar mijn vriendin en kon met moeite een glimlach op mijn gezicht toveren. Ik wilde haar niet kwetsen, maar zelf wilde ik absoluut niet aan het seminarie denken. Ik was toen minderactief. Maar dat was ik al bijna mijn hele leven. In de loop der jaren had ik wel geleerd wat het evangelie was, maar ik had geen sterk getuigenis van de waarheid ervan ontvangen.

Toen ik die dag van school naar huis ging, was ik toch wel nieuwsgierig naar het seminarie. Ashley en mijn andere vriendinnen waren allemaal enthousiast om er naartoe te gaan. Ik wilde hetzelfde doen als mijn vriendinnen, hoewel ik niet goed begreep wat ze precies deden en waarom. Nadat ik met mijn ouders had gesproken en toestemming had gekregen, besloot ik om dat jaar aan het seminarie deel te nemen.

Ik wist niet wat voor enorme invloed dat op mijn leven zou hebben. Mijn eerste jaar op het seminarie veranderde mijn leven. Ik begon mijzelf en anderen als dierbare en gekoesterde kinderen van God te zien. Ik begon op zondag naar de kerk te gaan, ondanks de inactiviteit van mijn ouders.

Ik heb nu mijn diploma van het voortgezet onderwijs behaald, maar ik zal altijd dankbaar voor het seminarie zijn. Gedurende dat uur iedere dag werden mijn gebeden beantwoord en werd mijn getuigenis versterkt. Met de hulp van het seminarie heb ik me op een tempelhuwelijk voorbereid en ben ik

aangemoedigd om een beter mens te worden.

Ik weet dat God voor een ieder van ons zorgt. Ik weet dat het seminarie een zegen is waarmee ik op het stevige fundament van Jezus Christus kan bouwen. Ik wil jullie aanmoedigen om naar het seminarie te gaan. Je leven zal erdoor veranderen. ■

Onze plek

BANG VOOR VERANDERING

Olivia Ghafoerkhan

Ik ben als christen opgegroeid. Hoewel we thuis geen religie aanhingen, leerde mijn vader mij wel dat ik moest handelen naar wat ik juist achtte.

In mijn tienerjaren kampte ik met veel problemen. Rugletsel, de scheiding van mijn ouders, mijn moeders ziekbed, en de zorg voor een jonger zusje maakten van mij een verbitterd en cynisch mens. Een paar maanden voordat ik vijftien werd, kwam ik echter in contact met de zendelingen. Ouderling Johnson en ouderling Chadwick onderwezen mij in het evangelie.

Ik las het Boek van Mormon, maar ik wilde niet de veranderingen aanbrengen die zij van mij vroegen. Ik vertelde hun dat ik zoveel veranderingen niet wilde hebben. Ik zei bijna tegen ze dat ze beter konden vertrekken. Terwijl ik dat zei, keek ik naar ouderling Chadwick. Er rolde een enkele traan over zijn wang. Ik heb mij nog nooit zo diep geschaamd. Ik zei tegen ze dat ik ze de volgende dag zou bellen.

Ik ging vanuit de kerk naar huis en las voor de eerste keer het Boek van Mormon uit.

Toen knielde ik, wat ik nog nooit had gedaan, en vroeg God of het waar was. Ik had God nog nooit een vraag gesteld. Ik was veel te bang voor verandering. Toen ik amen had gezegd, kwam er een vredige rust over mij. Ik wist dat ik een hemelse Vader had die van mij hield, ik wist dat het Boek van Mormon waar was, en ik wist dat ik kon veranderen.

Tien dagen later liet ik mij dopen. Zowel mijn vader als moeder kwam naar mijn doop. Hoewel ik nog steeds het enige lid in onze familie ben, geloof ik stellig dat zij op zekere dag ook zullen knielen om God een vraag te stellen. Ik lees het Boek van Mormon nu voor de achtste keer, en het is nog steeds zo goed als de eerste keer. Ik weet dat het Boek van Mormon waar is. Het heeft de kracht in zich om mensen te veranderen. ■

MIJN GETUIGENIS VAN HET GEBED

Gebeden worden niet altijd beantwoord op de manier die wij hopen of verwachten. Bedenk waar je voor bidt en besteed aandacht aan je gevoelens. Vergeet nooit dat de Heer je liefheeft en je gebeden zal beantwoorden. Misschien heeft Hij ze al beantwoord, maar heb je het antwoord nog niet herkend.

Mary M. (17),
Engeland

OOK jij kunt aan onze plek bijdragen. Je kunt je verhaal, foto of reactie e-mailen naar liahona.ldschurch.org. Zet 'Our Space' in de onderwerpregel. Vermeld alsjeblieft je naam, geboortedatum, wijk of gemeente, ring of district en toestemming van een ouder (e-mail is aanvaardbaar). Reacties kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden.

HET IS AARDIG OM
BELANGRIJK
TE ZIJN

MAAR HET IS BELANGRIJKER OM
AARDIG
TE ZIJN

Een zending hoop ik te volbrengen ?

Loran Cook

Misschien ken je het jeugdwerklid 'Een zending hoop ik te volbrengen.' Er is eigenlijk nog een belangrijk lied voor kinderen over het vervullen van een zending. Het luidt: 'Een zending wil ik vandaag al zijn. Want het is een heel belangrijk werk.'¹ Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen is het daar mee eens. Hij heeft gezegd: 'Jonge mensen moeten zich al jong toewijden aan het idee dat ze op zending gaan.'²

Maar weten dat je een zending moet volbrengen en voorbereid zijn om dat echt ook te doen, zijn twee verschillende dingen. Waar moet je mee beginnen? Je getuigenis versterken en kennis van het evangelie vergaren zijn twee van de beste dingen die je kunt doen. Hieronder staan enkele manieren waarop je je op een zending kunt voorbereiden.

1. Geloof

Ons geloof moet dagelijks groeien. Jezus Christus heeft gezegd: 'Indien gij geloof in Mij hebt, zult gij macht hebben om alles te doen wat Ik raadzaam acht' (Moroni 7:33).

- De Schriften bestuderen. Zij onderwijzen en getuigen over Jezus Christus.
- Geloof toepassen in het overwinnen van persoonlijke problemen Als je geloof in Jezus Christus hebt, zul je op moeilijke momenten getroost worden en zul je alle

belemmeringen kunnen overwinnen.

- Leer je lichaam en geest steeds beter beheersen door te leren hoe belangrijk onderwijs, een goede conditie en gezondheid zijn.
- Blijf je bekeren, de geboden onderhouden, vasten, bidden en je leven zuiveren.
- Jongemannen oefenen hun geloof in Jezus Christus door hun priesterschapstaken te leren en te vervullen.

2. Geest

Ouderling Ballard heeft ook gezegd: 'Zendingen moeten zedelijk rein en geestelijk voorbereid zijn.'³

- Bestudeer en volg de richtlijnen in *Voor de kracht van de jeugd*.
- Streef naar de leiding van de Heilige Geest door te vasten, de Schriften te bestuderen en te bidden.
- Lees over de gaven van de Geest in Leer en Verbonden 46:11–26. Probeer met een gebed in je hart te ontdekken wat jouw geestelijke gaven zijn. Vraag je ouders en leiders om hulp bij het ontwikkelen van je geestelijke gaven.
- Vraag jezelf af: 'Zijn de boeken die ik lees en de tv-programma's en films waar ik naar kijk wel opbouwend?' Zo niet, bedenk dan welke beslissingen op het gebied van amusement voor jou beter zijn.
- Leer luisteren naar de influisteringen van de Geest.

3. Liefde

Als je een goede zending wil zijn, heb je naastenliefde nodig, de reine liefde van Christus. Het is niet altijd even makkelijk om anderen lief te hebben. Daar is dienstbetoon, geloof, de Heilige Geest en moed voor nodig. Mormon heeft gezegd dat je met alle kracht moet bidden om de reine liefde van Christus te ontvangen (zie Moroni 7:48).

- Bid nederig en oprecht zodat je anderen kunt liefhebben zoals Christus liefheeft.
- Laat merken dat je alle gezinsleden liefhebt en doe iets voor een ieder van hen. Kies een gezinslid uit dat extra liefde of aandacht nodig heeft en besteed wat tijd met hem of haar.
- Laat merken dat je iemand in nood liefhebt door iets voor hem of haar te doen.

4. Dienstbetoon

Koning Benjamin bracht zijn volk het belang van dienstbetoon bij. Hij zei dat als we anderen dienen, we God dienen (zie Mosiah 2:17).

- Maak van dienstbetoon een gewoonte. Je kunt aanbieden om de afwas te doen, een broer of zus met huiswerk te helpen, met iemand te praten die een vriend nodig heeft of helpen om je woonomgeving schoon te houden.
- Bid om kracht en leiding als je probeert het voorbeeld van dienstbetoon van de Heiland te volgen.
- Help de jongemannen of jongevrouwen met het plannen van een dienstbetoonactiviteit.

5. Aanmoedigen

Alma, een van de grote zendingen in het Boek van Mormon, moedigde de mensen die geen lid van de kerk waren aan: 'Komt en laat u dopen tot bekering' (Alma 5:62). Jullie kunnen zijn voorbeeld volgen.

- Wees een goede vriend en een goed voorbeeld voor vrienden en familieleden die geen lid van de kerk zijn.
- Sta open voor kansen om je vrienden en naasten over het evangelie te vertellen.
- Bestudeer het evangelie en probeer het nu al te verkondigen. Vraag de zendingsleider van de wijk of gemeente hoe je het best het evangelie kunt verkondigen. Ga zo mogelijk met de zendingen mee als ze onderzoekers onderwijzen.
- Bestudeer tijdens de gezinsavond *Predik mijn evangelie* met je ouders. Je kunt om de beurt over de lessen praten en eruit lesgeven, en je kunt elkaar aanmoedigen om een getuigenis te geven van wat je geleerd hebt.

Op zending gaan is een belangrijk doel om nu al te stellen. Als je je nu al voorbereidt, zul je tot aan je zending iedere dag gezegend worden. Je bent nooit te jong om je voor te bereiden — je hoeft niet te wachten totdat je ouder bent. ■

NOTEN

1. 'Een zending wil ik vandaag al zijn', *Kinderliedjes*, p. 90.
2. M. Russell Ballard, 'Hoe je je kunt voorbereiden om een goede zending te worden', *Liahona*, maart 2007, p. 10.
3. M. Russell Ballard, *Liahona*, maart 2007, p. 12.

Karen A. Kimball

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal 'Brigham Young [was bewaard] om in de volheid der tijden op aarde te komen en deel te nemen aan het leggen van de grondslag voor het grootse werk der laatste dagen' (LV 138:53).

Kathy luisterde toen meneer Sodeberg uitlegde hoe de mensen in de Verenigde Staten naar het westen trokken. Ze vond geschiedenis erg leuk. Toen ze door haar nieuwe geschiedenisboek bladerde, zag Kathy een afbeelding van Brigham Young. Ze had nooit geweten dat Brigham Young zo belangrijk in de geschiedenis van de Verenigde Staten was.

Aan het eind van de les zei meneer Sodeberg: 'Jullie krijgen iedere dag huiswerk. Je eerste opdracht moet morgen

ingeleverd worden.'

Kathy zuchtte toen ze thuis naar alle vragen keek die meneer Sodeberg had opgegeven.

'Zware dag op school gehad?' vroeg haar moeder.

'Iedere dag huiswerk', zei Kathy. Ze herinnerde zich de afbeelding in haar geschiedenisboek. 'Mama, Brigham Young staat in mijn boek. Waarom is hij zo belangrijk in de Amerikaanse geschiedenis?'

'Hij leidde duizenden heiligen der laatste dagen naar de Salt Lake Valley. Toen organiseerde hij ze in

De beste Brigham Young

nederzettingen', zei haar moeder. 'Daar moest veel voor gedaan worden. Het was een belangrijk onderdeel van de trek naar het westen.'

De volgende dag zei meneer Sodeberg: 'Volgende week hebben we een leestheater. Jullie zullen allemaal een persoon uit de pioniers-tijd voorstellen. Jullie ouders en de andere leerlingen worden uitgenodigd om te komen luisteren.'

Meneer Sodeberg begon de rollen en de scripts uit te delen. Toen hij vroeg wie de rol van Brigham Young wilde spelen, stak Kathy snel haar hand op.

'Als huiswerk moeten jullie vanavond je tekst uit het hoofd leren', zei meneer Sodeberg. 'Je moet het letterlijk kunnen opzeggen. Dat is nodig om een goed cijfer te halen.'

Kathy las haar tekst door toen ze met haar vriendin Laura het lokaal uit liep. Ze kreeg een afschuwelijk gevoel. 'Dit is helemaal verkeerd', zei ze tegen Laura. 'Het klinkt alsof Brigham Young oneerlijk was.'

'Door jullie kerk zie je de dingen gewoon anders', zei Laura.

'Deze woorden kan ik niet uitspreken', zei Kathy.

'Je moet ze letterlijk opzeggen', herinnerde Laura haar.

De tranen stroomden over haar wangen toen ze naar huis rende en door de voordeur naar binnen liep.

'Nog meer huiswerk?' vroeg haar moeder.

'Veel erger', zei Kathy, en ze gaf haar het script. 'Moet je dit maar eens lezen.'

Haar moeder las het script en schudde haar hoofd. 'Deze schrijver wist niet veel over Brigham Young.'

'Wat moet ik nou doen?' vroeg Kathy.

'Laten we eerst maar een kostuum maken', zei haar moeder.

Kathy trok de lange zwarte jas van opa aan en rolde de mouwen van een wit overhemd van haar broer op. De buurman, meneer Grandi, liet aan Kathy zien hoe ze met een houten wandelstok moest lopen.

Haar moeder vond een zwarte hogehoed en zette die op Kathy's hoofd. 'Brigham Young zou trots op je zijn', zei haar moeder. 'Nou heb je een nieuw script nodig.'

Kathy ging op zoek naar informatie over Brigham Young in boeken over de kerkgeschiedenis en op de website van de kerk. Al snel had ze een nieuw script.

'Het ware verhaal van Brigham Young', zei Kathy.

Op de dag van de uitvoering zat de klas van Kathy in de aula. De ouders en de andere leerlingen zaten te wachten.

Meneer Sodeberg introduceerde het

programma. Toen ging hij van het podium af om de leerlingen hun rol te laten spelen.

Alex zei zijn tekst perfect op, maar Randall gooide zijn woorden door elkaar. Meneer Sodeberg liet hem opnieuw beginnen. Kathy hield haar wandelstok stevig vast. Toen ze aan de beurt was, vertelde ze het ware verhaal van Brigham Young.

'Heb je het script veranderd?' vroeg Laura na de uitvoering.

'Ja. Ik heb de waarheid verteld', zei Kathy.

'Daar komt meneer Sodeberg aan', zei Laura.

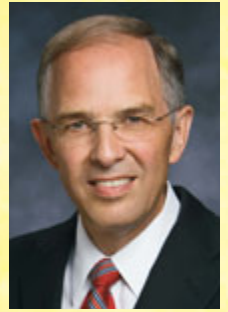
'Goed gedaan, dames', zei meneer Sodeberg. 'Kathy,' zei hij, 'je was de beste Brigham Young die ik ooit heb gezien.' ■

'**B**righam Young (...) handelde volgens de juiste beginselen, waarna hij een krachtig instrument in de handen van de Heer werd.'

Ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, 'Er is voor hen geen struikelblok', *Liahona*, november 2006, p. 90.

Hoe leg ik een geestelijk fundament?

Ouderling
Neil L. Andersen van
het Quorum der Twaalf
Apostelen doet enkele
uitspraken over dit
onderwerp.

4. We moeten bereid zijn om elkaar te dienen. We mogen niet egoïstisch zijn en we moeten de eigenschappen toepassen die Christus ons leert.

2. We moeten bidden. Ga niet je bed in voordat je voor je hemelse Vader neerknielt en Hem vertelt hoe dankbaar je bent voor alles wat je hebt, en Hem vraagt om je geestelijk te sterken.

3. We moeten naar de kerk gaan. Als we iedere week van het avondmaal nemen, krijgen we kracht uit de verordeningen van het evangelie. En we krijgen kracht als we in de kerk, en nog belangrijker thuis, samen God gedenken.

1. We moeten de Schriften bestuderen. De Heer heeft ons deze geweldige boeken gegeven om ons fundament te leggen.

Ons prikbord

Ik ben zo dankbaar dat ik in een gezin ben geboren waar iedereen het ware evangelie van Jezus Christus kent. Mijn achtste verjaardag was op paaszondag, en ik was blij dat ik gedoopt kon worden op de dag dat we de opstanding van de Heiland vierden. Ik was een beetje zenuwachtig, maar mijn vader was er, en ik wist dat ik hem kon vertrouwen. Tijdens de doop had ik een warm, gelukkig gevoel in mijn hart, en toen wist ik dat ik net zo op mijn hemelse Vader kon vertrouwen als op mijn vader.

Ik ben nu elf, en ik kijk ernaar uit om naar de tempel te gaan en me voor de doden te laten dopen. Ik weet dat we alleen door de doop bij onze hemelse Vader kunnen terugkeren.

Mirjam S. (11), Zwitserland

Jerry L. (9), Filipijnen

REUNIÃO FAMILIAR

**'Gezinsavond',
Nicolas M.
(6), Brazilië**

Sakura O. (8), heeft zich onlangs laten dopen. Ze leest iedere dag in het Boek van Mormon. Ze vindt het fijn om naar de kerk

te gaan, ze bidt graag en kijkt graag naar de tempel. Ze wil Jezus Christus volgen en ze probeert altijd voor het goede te kiezen.

De kinderen in de gemeente Primero de Mayo in het district Bermejo (Bolivia) nadat ze aan de presentatie in de avondmaalsdienst hebben deelgenomen.

De **Schriften** zijn het **woord van God**

JoAnn Child en Cristina Franco

'Vergast u aan de woorden van Christus; want zie, de woorden van Christus zullen u alle dingen zeggen die gij behoort te doen' (2 Nephi 32:3).

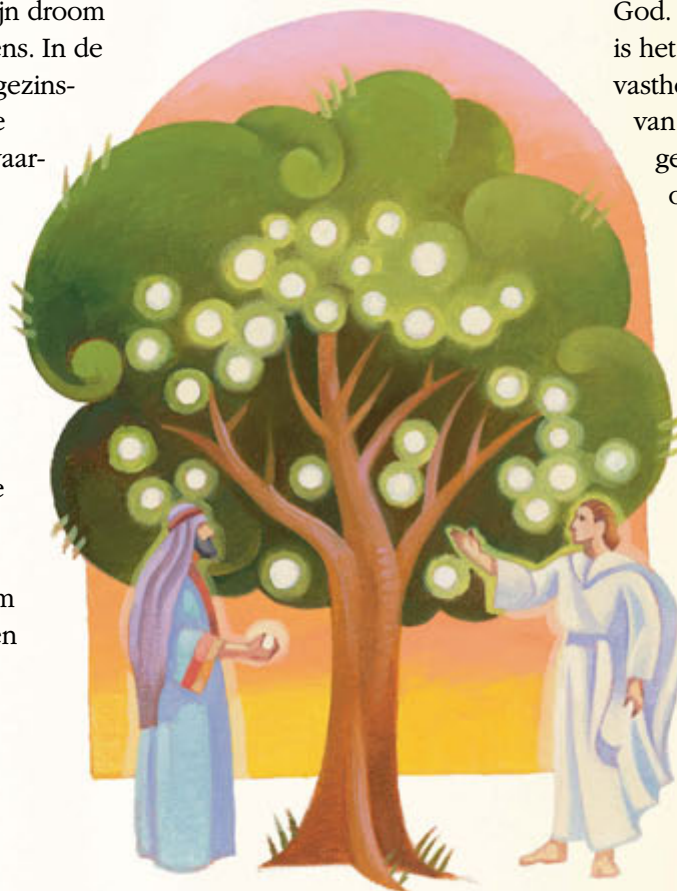
In het Boek van Mormon vertelt Lehi zijn gezin over zijn droom van de boom des levens. In de droom wilde Lehi dat zijn gezinsleden van de vrucht van de boom aten, die 'begerenswaardig was boven alle andere vruchten' (1 Nephi 8:15). Hij zag veel mensen langs het pad lopen dat naar de boom des levens leidde, maar sommige mensen verdwaalden in de mist van duisternis en dwaalden af van het pad. Andere mensen hielden zich aan de roede van ijzer vast die langs het pad naar de boom liep. Ze liepen door, hielden zich stevig aan de roede vast totdat ze bij de boom

kwamen en van de vrucht aten, die hen vreugde gaf. (Zie 1 Nephi 11.)

Lehi's zoon Nephi ging bidden. Hij wilde weten wat de dingen betekenden die zijn vader had gezien. Nephi zag dezelfde droom als zijn vader. De Geest leerde Nephi dat de boom des levens de

liefde van God voorstelt. Nephi zag ook Jezus Christus, de Zoon van God, die de mensen op aarde onderwees en zegende. Nephi leerde ook dat de roede van ijzer het woord van God voorstelt. (Zie 1 Nephi 11.)

De Schriften zijn het woord van God. Als we in de Schriften lezen is het alsof we de roede van ijzer vasthouden. Dan weten we wat we van Jezus moeten doen en zeggen. Dan hebben we de kracht om verleidingen te weerstaan en naar de boom des levens te gaan en de liefde van God te voelen. ■

ACTIVITEIT

Zoek de teksten op pagina 65 op om de betekenis te leren van de dingen die Lehi en Nephi in hun visioen van de boom des levens zagen. Knip de tekeningen uit en gebruik ze om aan anderen te vertellen wat je hebt geleerd. Je kunt ook je ouders vragen of je het verhaal op de gezinsavond mag vertellen.

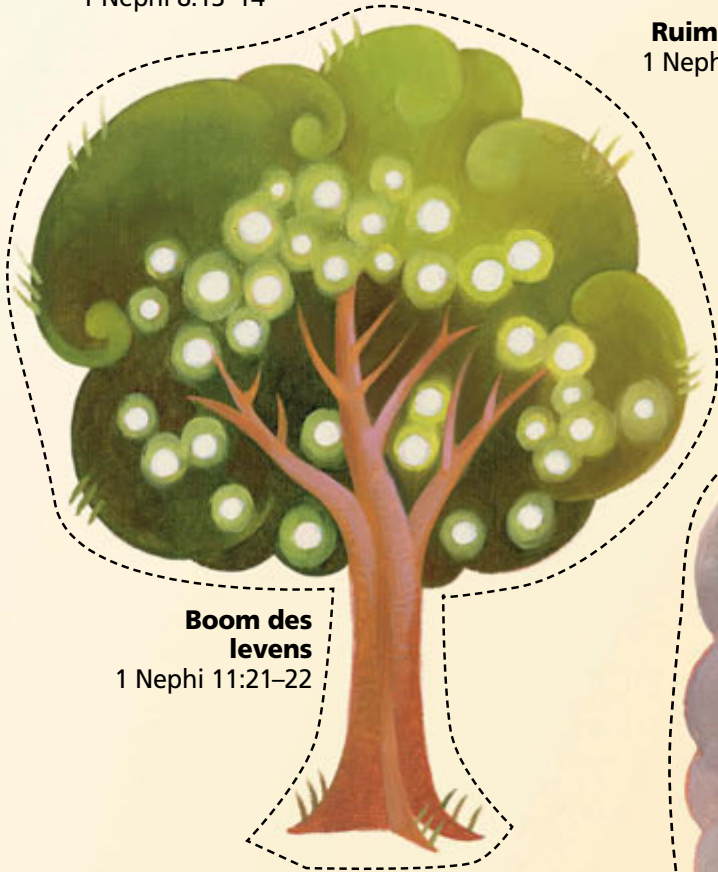
Sariah, Sam en Nephi
1 Nephi 8:13-14

Ruim gebouw
1 Nephi 11:35-36

Spottende mensen
1 Nephi 8:26-27

Roede van ijzer
1 Nephi 11:25

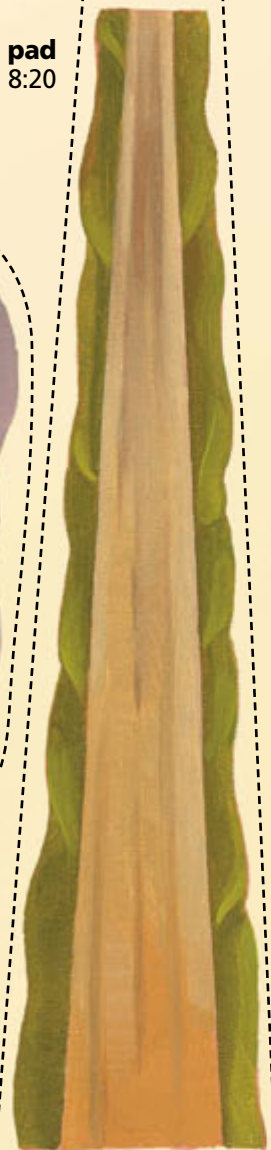

Boom des levens
1 Nephi 11:21-22

Eng en smal pad
1 Nephi 8:20

Misten van duisternis
1 Nephi 12:17

Uitgestrekte vlakte
1 Nephi 8:20

JEZUS als kind

Diane L. Mangum

Maria hield de baby Jezus vast toen ze de drukke tempel in Jeruzalem inging. Zij en Jozef waren uit Betlehem gekomen om in de tempel een offer van twee duiven te brengen. Jezus was bijna zes weken oud.

In de tempel was een oude man die Simeon heette. Hem was beloofd dat hij op een dag de Heiland zou zien. ‘En hem was door de Heilige Geest een godsspraak gegeven, dat hij de dood niet zou zien, eer hij de Christus des Heren gezien had’ (Lucas 2:26). Toen hij de baby Jezus zag, was Simeon erg blij omdat hij wist dat de belofte vervuld was. Toen getuigde de vrouw

Hanna, die in de tempel werkte, blij dat Jezus de Heiland was.

Maar niet iedereen was blij met de geboorte van de Heiland. Koning Herodes had gehoord dat er een kind geboren zou worden die de koning van de Joden zou worden. Herodes wilde geen andere koningen in zijn land. Hij zei dat alle baby’s die in de afgelopen twee

jaar in de buurt van Betlehem geboren waren, gedood moesten worden!

Jozef zag in een droom een engel die hem waarschuwde voor het plan van Herodes. Jozef en Maria vluchtten midden in de nacht. Zij gingen met Jezus naar Egypte, waar Hij veilig zou zijn.

Na de dood van koning Herodes, verhuisde het gezin naar de stad Nazaret. Jozef werkte als timmerman. Maria bleef thuis om voor het gezin te zorgen.

Jezus werkte samen met Jozef. Net als alle Joodse jongens bestudeerde Hij de Schriften en de Joodse wetten. Jozef en Maria gehoorzaamden de geboden en Jezus leerde van zijn aardse ouders. Jezus ‘groeide op en werd krachtig, en [Hij] werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem’ (Lucas 2:40).

Toen Jezus twaalf was, namen Maria en Jozef Hem mee naar Jeruzalem om het

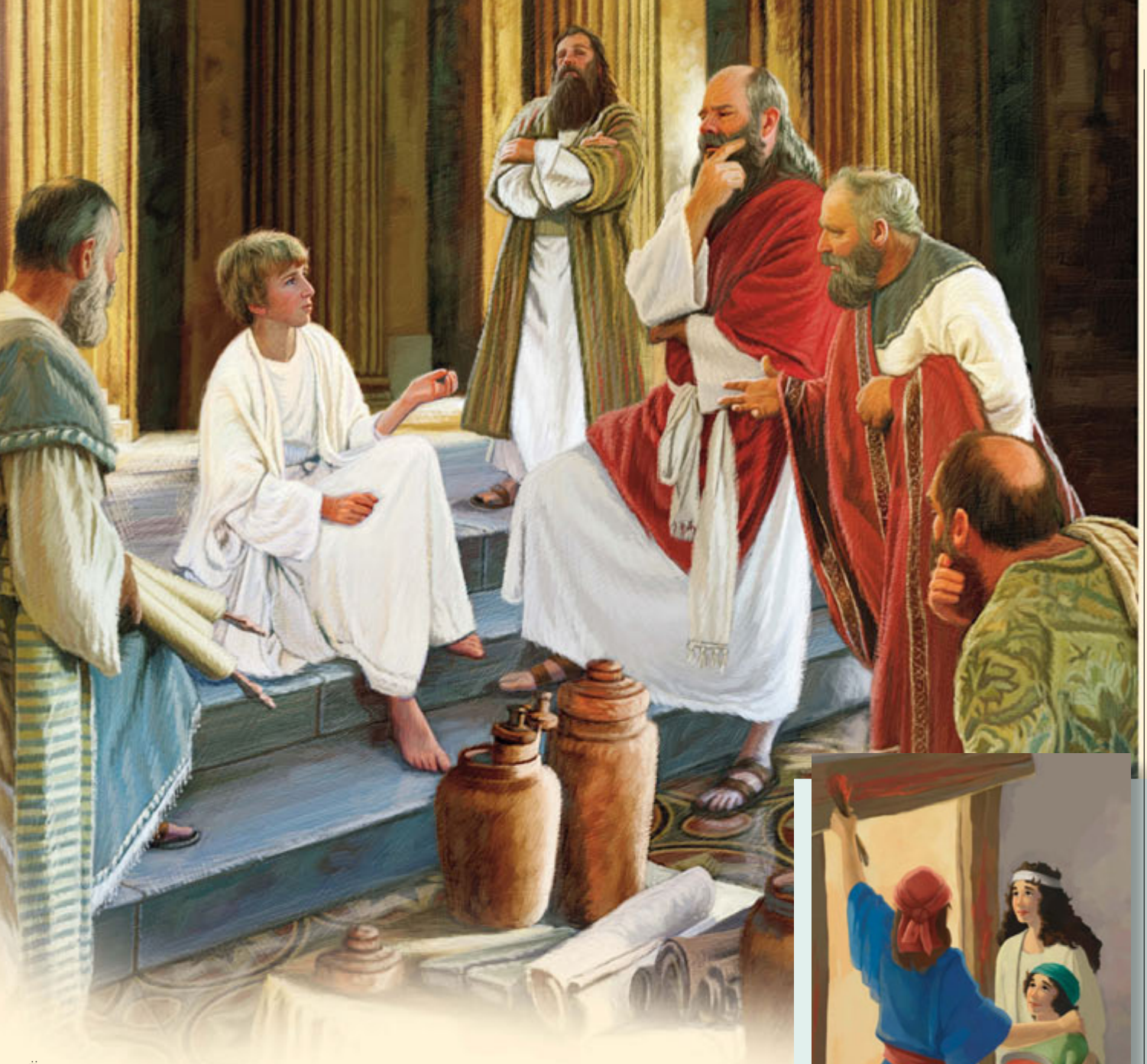

Tempel in Jeruzalem — Deze tempel was anders dan de tempels die we nu hebben. Hij was erg groot, met binnenplaatsen en hoven vol mensen. De mensen brachten dieren naar de tempel die de priesters offerden.

Offers — Wanneer de priesters op een altaar dieren offerden, leerden de mensen dat onze hemelse Vader op een dag zijn Zoon, Jezus Christus, zou offeren, en dat Hij voor onze zonden zou sterven.

Dit verslag komt uit Matteüs 2; Marcus 6:3; Lucas 2:21–52.

Paasfeest — Dit belangrijke feest werd gevierd om te herdenken dat Jehova de Joden uit de slavernij in Egypte had bevrijd, zo'n 1.400 jaar voordat Jezus werd geboren.

paasfeest te vieren. Zij reisden met veel andere mensen. Vrouwen en mannen liepen in verschillende groepen, en de gezinnen kwamen iedere avond bij elkaar om te eten.

Na het feest gingen Jozef en Maria op weg naar huis. Die avond merkten ze dat Jezus niet bij een van de groepen was waar ze mee reisden. Zij gingen snel terug naar Jeruzalem om Hem te zoeken. Na drie dagen vonden ze Jezus in de

tempel. Hij sprak met de leraren en beantwoordde hun vragen. De mannen in de tempel stonden verbaasd.

Maria zei tegen Jezus dat zij en Jozef erg ongerust waren. Jezus zei tegen haar dat Hij met de dingen van zijn hemelse Vader bezig moest zijn. Hoewel Hij nog jong was, wist Jezus dat Hij belangrijk werk moest doen voor het plan van zijn hemelse Vader. ■

Waar is Isabelle?

Susan Denney

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Zij verlangden zich te laten dopen als teken en getuigenis dat zij bereid waren God met geheel hun hart te dienen' (Mosiah 21:35).

Isabelle liep blij huppelend naast haar vader door de hal. Haar moeder had net haar donkere haar geborsteld en haar lange, witte jurk dicht geritst die ze tijdens haar doopdienst zou dragen. Ze stopte even voordat ze de kamer in ging waar iedereen zat te wachten.

'Mag iedereen er hier een van hebben?' vroeg ze aan haar vader, en ze wees naar de exemplaren van het Boek van Mormon die op een tafeltje lagen.

'Ja. Die zijn voor mensen die meer over onze kerk willen weten', zei haar vader.

Isabelle keek in de kamer. Die zat vol mensen waar ze van hield. Haar oma, tantes, ooms en neefjes en nichtjes zaten voorin. Haar beste vriendin, Grace, zat met haar familie achterin. Maar Isabelle zag mevrouw Perkins niet, haar lerares van school.

'Laten we maar binnengaan',

zei haar vader. 'Het is tijd om te beginnen.'

'Kunnen we nog even op mevrouw Perkins wachten?'

Mevrouw Perkins was haar lievelingslerares. Ze hield van boeken, net als Isabelle.

'Het was lief van je om haar uit te nodigen, maar misschien komt ze niet', zei haar vader vriendelijk.

Isabelle zuchtte en knikte met haar hoofd. Zij en haar vader liepen de kamer in en gingen op de voorste rij zitten. Vlak voor het openingslied keek Isabelle achterom om te zien of haar lerares was binnengekomen. Daar zat ze, bij de familie van Grace! Isabelle glimlachte. Mevrouw Perkins glimlachte terug.

Na de doopdienst vroeg de bisschop of iedereen even bij elkaar wilde gaan staan om een foto te nemen.

'Waar is Isabelle?' vroeg hij.

Iedereen keek om zich heen. Geen Isabelle te zien!

Grace ging op zoek naar haar vriendin. Eerst keek ze in de gang; daar was ze niet. Toen keek ze in

de grote hal, maar daar was ze ook niet. Ten slotte keek ze naar buiten. Daar zag ze Isabelle bij de voordeur van het kerkgebouw met mevrouw Perkins staan praten.

'Dank u wel dat u naar mijn doopdienst bent gekomen', zei Isabelle.

'Graag gedaan', zei mevrouw Perkins. 'Het spijt me dat ik zo snel weg moet. Ik heb nog een andere afspraak.'

'Dat geeft niet. Maar ik wilde u iets geven.' Isabelle gaf haar lerares een Boek van Mormon dat ze van de tafel in de gang had gepakt. 'Ik weet dat u van lezen houdt, en dit is een *heel* goed boek.'

'Dank je wel', zei mevrouw Perkins.

'Wilt u het lezen?' vroeg Isabelle.

'Dat zal ik doen', zei mevrouw Perkins. 'Dat beloof ik.'

Isabelle voelde zich zo blij. Ze glimlachte toen ze zich omdraaide en Grace op haar zag staan wachten.

'Wat was je aan het doen?' vroeg Grace. 'Je moeder wil een groepsfoto maken.'

‘Wij dienen “met grote ernst” (LV 123:14) het licht van het evangelie te brengen aan degenen die zoeken naar antwoorden waarin het heilsplan voorziet.’

Ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen, ‘Zielen tot Mij brengen’, *Liahona*, mei 2009, p. 110.

‘Ik wilde mevrouw Perkins een Boek van Mormon geven’, zei Isabelle.

De ogen van Grace gingen wijd open. ‘Was je bang?’

‘Een beetje. Maar ik was bang dat ze het boek gewoon ergens op een plank zou zetten. Dus vroeg ik haar of ze het wilde lezen.’

‘Wat zei ze?’ vroeg Grace.

‘Ze beloofde dat ze het zou lezen!’

‘Dat is geweldig!’ zei Grace.

De twee meisjes gingen weer naar de groep vrienden en familieleden.

‘Ik ben blij dat Grace je gevonden heeft, Isabelle!’ zei de bisschop. Toen vroeg hij iedereen om dicht bij elkaar te gaan staan voor de

foto. Isabelle stond vooraan in het midden.

Daarna sloeg haar moeder haar armen om Isabelle heen. ‘Nu kan je je doop altijd herinneren!’ zei ze.

Isabelle glimlachte. Ze wist dat ze, met of zonder foto, haar doopdienst nooit zou vergeten en hoe het voelde om zendingswerk te doen. ■

Kunnen we geen vriendinnen zijn?

Patricia Graham

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Weest jegens elkander vriendelijk, barmhartig, elkander vergevend'
(Efeziërs 4:32).

1. Margreet was zenuwachtig omdat ze niemand kende op haar nieuwe school.

2. Sommige meisjes plaagden haar. Eén meisje trok zelfs aan de strikken in Margreets haar. Margreet wist niet of ze wel gelukkig op haar nieuwe school zou worden.

3. Na school belde Margreet haar oma op en vertelde haar over de gemene meisjes.

4.

Margreet, je moet bidden en onze hemelse Vader vragen wat je moet doen. Hij zal je helpen.

5. Die avond bad Margreet tot onze hemelse Vader. Ze vertelde Hem over haar probleem. Toen kreeg ze een idee.

6. De volgende dag op school plaagden de meisjes haar weer.

7. En de volgende dag trokken de meisjes aan haar strikken.

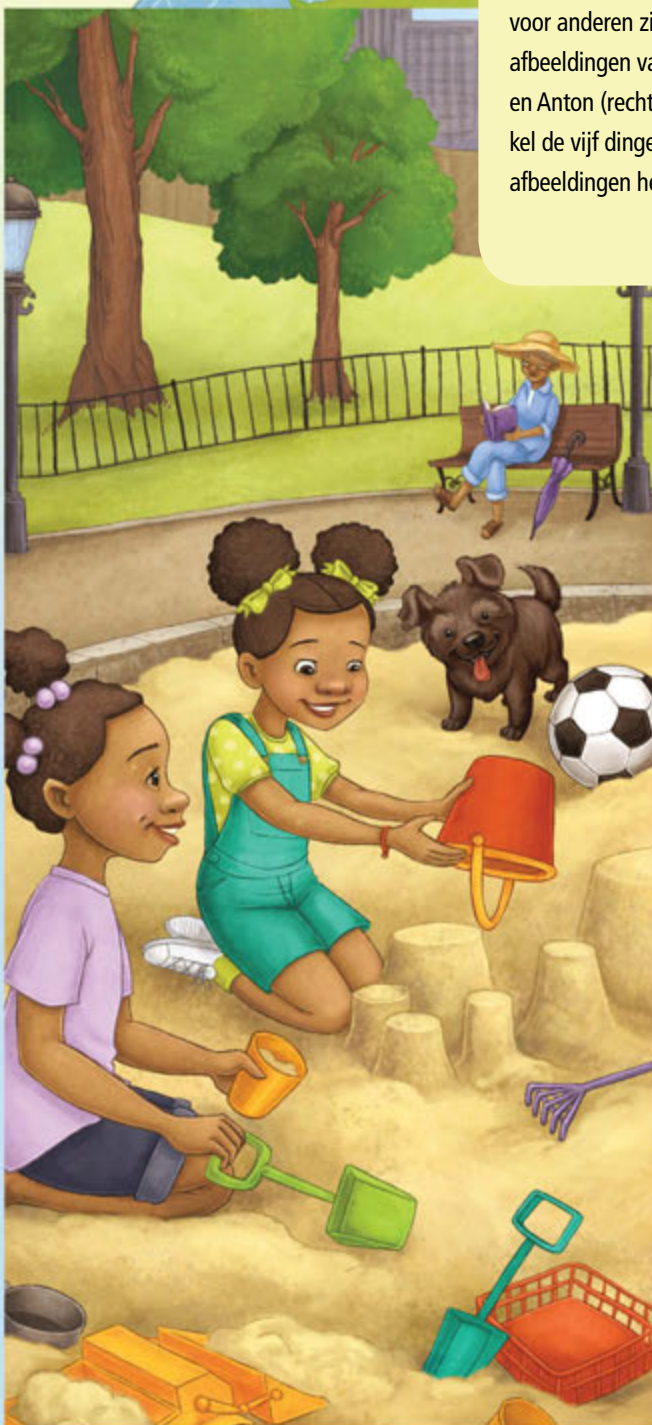

8. Een week later was Margreet blij dat ze aan haar oma kon vertellen wat er gebeurd was.

VRIENDSCHAP OVER DE HELE WERELD

Overal waar we leven kunnen we vriendschap sluiten. Een goede manier om dat te doen is aardig voor anderen zijn. Kijk naar de afbeeldingen van Margreet (links) en Anton (rechts). Zoek en omcirkel de vijf dingen die op de twee afbeeldingen hetzelfde zijn.

Een geweldige dag

Lindsay Stevens

Manuel helpt zijn moeder om het ontbijt klaar te maken.

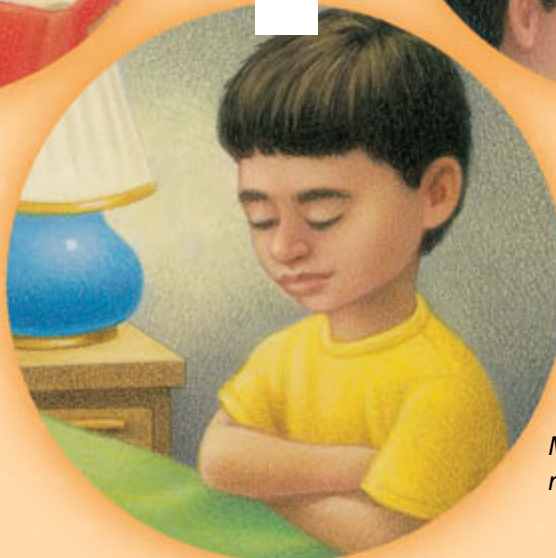
Manuel leert op school.

Manuel luistert naar zijn vader als die uit de Schriften voorleest.

Manuel deed vandaag goede dingen. Zet zijn dag in volgorde door in de vakjes een nummer te zetten wat hij als eerste deed, als tweede, als derde en als vierde.

Wat voor goede dingen kun jij vandaag doen?

Manuel bidt voordat hij naar bed gaat.

Nieuwe handboeken geïntroduceerd op wereldwijde instructiebijeenkomst

Adam C. Olson, kerkelijke tijdschriften

President Thomas S. Monson en leden van het Quorum der Twaalf Apostelen hebben tijdens de wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden op 13 november 2010 de nieuwe handboeken van de kerk en enkele belangrijke veranderingen daarin geïntroduceerd.

De instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden over de nieuwe handboeken — *Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen* en *Handboek 2: de kerk besturen* — is in 22 talen naar leidinggevendenden in de priesterschap en de hulporganisaties in 95 landen uitgezonden.

De uitzending is beschikbaar op LDS.org: www.lds.org/leadership-training

Het belang van de handboeken

‘De handboeken verschaffen veiligheid’, zei president Monson. Hij waarschuwde tegen afwijkingen van het handboek die in de programma’s van de kerk kunnen sluipen als de leiders niet op de hoogte zijn van het beleid en de werkwijzen. ‘Ze zullen u en de mensen onder wie u werkzaam bent tot zegen zijn als u ze leest, begrijpt en volgt.’

De handboeken zijn eenvoudiger en flexibeler opgesteld om twee grote gevaren te vermijden, volgens president Boyd K. Packer, president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Het eerste gevaar is dat de invloed van de Heilige Geest uit de programma’s van de kerk wordt verbannen. Hij zei: ‘Wij zijn met een geestelijk werk bezig, en een geestelijk werk moet door de Geest worden geleid.’

Het tweede gevaar is ‘dat we de kerk zonder het evangelie vestigen. De leden van de kerk hebben de kerk nodig, maar ze hebben ook behoefte aan het evangelie in hun hart.’

Belangrijke veranderingen

Het grootste deel van *Handboek 1: ringpresidenten en bisschoppen* is hetzelfde als de herziene versie van het *Handboek kerkbestuur, boek 1* van 2006. Instructies uit de meest recente brieven van het Eerste Presidium zijn erin opgenomen, hoofdstukken over de taken van de ringpresident en bisschop zijn verkort en verduidelijkt, en een deel van het materiaal is herschikt om het gemakkelijker te kunnen raadplegen.

De veranderingen in *Handboek 2: de kerk besturen* zijn veel uitgebreider. De opbouw van de handleiding op basis van beginselen is bedoeld om de programma’s van de kerk minder complex te maken en, waar nodig, ruimte te laten voor plaatselijke aanpassingen zonder daarbij de uniformiteit van het beleid, de werkwijzen en programma’s op te offeren.

Andere noemenswaardige veranderingen omvatten de verlichting van de werklust van de bisschop door de rol van de wijkraad en zijn leden te vergroten, de mogelijke toename van het aantal wijkraadsvergaderingen, een verduidelijking betreffende de zending van de kerk, het werk van het welzijnscomité van de wijk dat nu valt onder het leidinggevend priesterschapcomité (waarop, wanneer nodig, de ZHV-presidente kan uitgenodigd worden) en de wijkraad, de opheffing van het vaste activiteitencomité van de wijk zodat de organisatie van activiteiten door de wijkraad geschiedt, en andere veranderingen.

De zending van de kerk

In het nieuwe handboek wordt eventuele verwarring verduidelijkt over wat het Eerste Presidium in 1981 de ‘driedelige zending van de kerk’ noemde — het verkondigen, het vervolmaken en het verlossen.

In februari 2011 zal er een tweede wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden worden uitgezonden, over de taken van ringpresidenten en bisschoppen, het werk van quorums en hulporganisaties, en de bijzondere moeilijkheden waarmee units met onvoldoende leden en leidinggevendenden geconfronteerd worden om de volledige programma’s van de kerk uit te voeren.

In paragraaf 2.2 van *Handboek 2* wordt de bedoeling van het Eerste Presidium bevestigd dat deze drie toepassingen deel uitmaken van een groot werk. Er staat: ‘De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is door God ingesteld om Hem te helpen de verlossing en verhoging van zijn kinderen tot stand te brengen’ (zie Mozes 1:39).

Ouderling Dallin H. Oaks van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gewaarschuwd voor ‘uitzonderlijk veel aandacht (...) aan definities en grenzen van deze drie toepassingen van het werk van de Heer’, of het uitsluiten van ‘andere essentiële elementen, zoals de zorg voor de armen.’

Hij zei: ‘Het algemene beginsel dat in paragraaf 2.2 wordt genoemd, luidt: “De programma’s en activiteiten van de kerk sterken en steunen personen en gezinnen.”’

Uniformiteit en aanpassing

De beginselen en leerstellingen in de eerste drie hoofdstukken van *Handboek 2* zijn volgens ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen fundamenteel voor het bestuur van de kerk en moeten alles onderbouwen wat de leiders doen. Maar in de daaropvolgende hoofdstukken, met name in het nieuwe hoofdstuk ‘Uniformiteit en aanpassing’, wordt uitgelegd waarin het beleid en de programma’s van de kerk flexibel kunnen zijn.

Ouderling Cook zei ook dat ‘dit hoofdstuk duidelijk aangeeft welke zaken in de kerk uniform

moeten zijn, en dat er uitermate belangrijke beginselen in staan waarmee bepaalde zaken plaatselijk kunnen worden aangepast.’

Voorbeelden van mogelijke aanpassingen omvatten de medewerkers en programma’s van de hulporganisaties, en de grootte en frequentie van leidersvergaderingen en activiteiten. Omstandigheden die overwogen moeten worden zijn onder andere: gezinsomstandigheden, vervoer en communicatie, een klein aantal leden, en veiligheid.

Volgens ouderling Cook moeten ‘leiders die aanpassingen overwegen altijd de leiding van de Geest zoeken en met hun presiderende functionaris overleggen.’

Vooruitgaan

In een paneldiscussie stelde ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen voor om de instructies één hoofdstuk tegelijk te bestuderen en de beginselen in raadsvergaderingen te bespreken zodat iedereen nuttige informatie kan opsteken.

Als leidinggevendenden vragen hebben over het beleid en de programma’s die niet door de handboeken worden beantwoord, moeten ze die met hun priesterschapslider bespreken, aldus ouderling Oaks. Als er dan nog onbeantwoorde vragen zijn, mogen ‘alleen de hoogstgeplaatste priesterschapsliders (...) contact opnemen met het kantoor van het Eerste Presidium.’ ■

De ouderlingen M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland en David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen, Julie B. Beck, algemeen ZHV-presidente, en ouderling Walter F. Gonzalez van het Presidium der Zeventig bespreken beginselen uit de nieuwe handboeken tijdens een wereldwijde instructiebijeenkomst voor leidinggevendenden in november 2010.

Ochtendseminarie bestaat zestig jaar

Het ochtendseminarie kan een uitdaging vormen, maar in de afgelopen zestig jaar hebben ruim een miljoen tieners van de kerk geleerd dat vroeg opstaan en niet alleen met hun ogen, maar ook met hun verstand, de Schriften bestuderen, zeker de moeite waard is.

‘Als de cursisten iedere dag enkele minuten de Schriften bestuderen, hun getuigenis geven en de Geest voelen, worden ze niet alleen gesterkt op school, maar wordt de verzoening van Jezus Christus een genezende kracht in hun dagelijks leven’, zegt Kelly Haws, assistent-bestuurder van het seminarie en instituut. ‘Het is een geweldige mogelijkheid voor de jongeren.’

Ruim een miljoen jonge heiligen der laatste dagen hebben sinds het begin zestig jaar geleden veel aan het ochtendseminarie gehad.

1940 snel toenam, werd een groep ringpresidenten door de behoefte om jongelui het evangelie te laten bestuderen ertoe geïnspireerd een verzoek in te dienen om het seminarieprogramma in het gebied Zuid-Californië te organiseren.

In het schooljaar 1948–1949 gaf Marion D. Hanks, die later lid van het Presidium der Zeventig werd, met succes les aan een ochtendseminarieklas op de West High School in Salt Lake City. Soortgelijke klassen leken een logische oplossing voor de heiligen in Californië, en de elf ringen kregen toestemming om dertien klassen te vormen.

Aan verschillende behoeften tegemoet komen

Vanaf het officiële begin van het programma in het schooljaar 1950–1951 heeft het ochtendseminarie zich in de Verenigde Staten en over de hele wereld verspreid. Het seminarie helpt jongeren wereldwijd de Schriften te leren kennen en de evangeliebeginselen na te leven. De officiële naam is onlangs veranderd in ‘dagelijks seminarie’ omdat niet alle lessen in de vroege ochtend worden gegeven.

Het dagelijks seminarie is zo succesvol omdat het programma zo flexibel is. De programma’s worden op ring- en districtsniveau

georganiseerd en de lessen per wijk of gemeente of met meerdere wijken of gemeenten samen, afhankelijk van de behoeften en omstandigheden van de jongeren, hun ouders en hun priesterschapsleiders.

Hoewel er nog steeds 115 duizend leerlingen aan het schooltijdseminarie deelnemen tijdens schooltijd in gebieden waar veel leden van de kerk zijn, nemen er nu zo’n 217 duizend over de hele wereld deel aan het dagelijks seminarie.

De oorsprong van het ochtendseminarie

Het eerste seminarie werd in 1912 gedurende schooltijd gehouden, naast de Granite High School in Salt Lake City (Utah, VS). Maar in de loop der jaren gingen steeds meer jongeren van de kerk naar een openbare school, waardoor ze niet langer in de gelegenheid waren om het seminarie bij te wonen zoals de leerlingen van de Granite High School.

Toen het ledental van de kerk achterin de jaren

Omdat sommige jongeren te ver bij andere leden van de kerk vandaan wonen om aan schooltijdseminarie of dagelijks seminarie deel te nemen, is het thuisseminarie ingesteld. Cursisten bestuderen dan vier dagen per week het lesmateriaal thuis en komen eens in de week bij elkaar om te bespreken wat ze hebben geleerd.

Een steen [losgeraakt] zonder toedoen van mensenhanden

Tegenwoordig wordt er in iedere staat in de Verenigde Staten en in 140 landen over de hele wereld seminarie gehouden. In 1948 was Canada het eerste land buiten de Verenigde Staten waar het seminarie werd georganiseerd. Na de organisatie van het ochtendseminarie volgden Mexico in 1958, Finland en Duitsland in 1962, Japan in 1963, Panama in 1964 en in de loop der jaren steeds meer landen. In 2008 is het seminarie georganiseerd in Benin, Georgië en Marokko.

Nu het seminarie zich steeds verder verspreidt, ontwikkelt er zich een wereldwijde groep seminariecur-sisten. Ongeacht waar de seminariecur-sisten leven, ze leren dezelfde kernteksten uit het hoofd, bestuderen dezelfde gedeelten uit de Schriften en voelen dezelfde Geest terwijl hun getuigenis groeit en ze aan de opbouw van hetzelfde koninkrijk meewerken.

Zegeningen door opoffering

Het maakt niet uit of seminariecur-sisten het schooltijdseminarie, het dagelijks seminarie of het thuisseminarie volgen, ze brengen offers waardoor ze dichterbij onze hemelse Vader komen.

‘Als een vijftienjarige besluit, “ik sta iedere ochtend om vijf uur op voor het seminarie”, is dat niet alleen een offer, maar is dat gebruik van zijn keuzevrijheid een verklaring aan onze hemelse Vader die met een zegen wordt beloofd’, zegt broeder Haws.

Die zegens zijn tegenwoordig net zo echt als zestig jaar geleden, en het seminarie in al zijn vormen is jongeren over de hele wereld nog steeds tot zegen. ■

Heiligen dienen in Afrika

Leden van de kerk op het Afrikaanse vasteland hebben als onderdeel van de Afrikaanse dag Behulpzame handen, op zaterdag 21 augustus 2010 een bijdrage geleverd aan hun gemeenschap.

Dit jaar heeft de ring Aba (Nigeria) verscheidene jongerengroepen uit de gemeenschap ingeschakeld om met hen samen

te werken. Er kwamen ruim duizend mensen bij elkaar. In het district Umuahia (Nigeria) hebben ruim honderd leden uit zes gemeenten gras gemaaid, bloemen geplukt en dakgoten en de tuin schoongemaakt van het omroepstation in de staat Abia.

In Accra (Ghana) hebben gemeenten van de kerk verschillende gebouwen schoongemaakt, waaronder ziekenhuizen, scholen en politiebureaus. Sommige leden vulden kuilen op of maakt afvoerpipen schoon die verstopt waren.

Waar de leden ook met hun vestjes van Behulpzame handen verschenen, werd hun hulp in dankbaarheid aanvaard. De rector van de hogeschool in de staat Abia zei tegen de vrijwilligers: ‘In

een tijdperk waar iedereen zich afvraagt wat de regering voor hen zal doen, is het fijn om een organisatie te zien die voortdurend vrijwilligerswerk verricht.’ ■

Tripelcombinatie nu in het Bahasa Indonesia beschikbaar

De tripelcombinatie is nu in het Bahasa Indonesia verkrijgbaar, zodat mensen die Indonesisch spreken het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde nu in hun eigen taal samengebonden hebben. Er is ook een nieuwe editie van het Boek van Mormon in het Bahasa Indonesia verkrijgbaar.

De Indonesische tripelcombinatie is ook online beschikbaar. De online vertaling omvat voetnoten, landkaarten en foto's, met behulp waarvan de lezer de Schriften kan markeren en op sleutelwoorden kan zoeken. Deze vertaling is te vinden op scriptures.lds.org/ind.

Er zijn over de hele wereld ruim zesduizend leden die Bahasa Indonesia spreken, waarvan de meeste in Indonesië, Maleisië en de Verenigde Staten wonen. Indonesië is het op drie na dichtstbevolkte land op aarde.

Het Eerste Presidium heeft de leden aangemoedigd om hun eigen exemplaar van de Schriften aan te schaffen voor geregelde studie, gebruik in

kerkbijeenkomsten en bij de uitoefening van hun kerktaken. ■

Programma in de 'Hall of Fame' opgenomen

Music and the Spoken Word, de wekelijkse uitzending van het Mormoons Tabernakelkoor, is in de Verenigde Staten in de 'Hall of Fame' voor radioprogramma's opgenomen. Het programma was gekozen nadat een officiële raad programma's had genomineerd en het publiek voor zijn

lievelingsprogramma had kunnen kiezen.

Music and the Spoken Word won in de categorie National Pioneer, die omroeporganisaties lauwt die minimaal tien jaar een bijdrage hebben geleverd aan de radio-industrie en een leidinggevende rol hebben gespeeld bij de ontwikkeling of verbetering van radioprogrammering op nationaal niveau.

Music and the Spoken Word is het langstlopende radioprogramma in de Verenigde Staten. De eerste uitzending

© BUSAITH PHOTOGRAPHY

vond plaats op 15 juli 1929.

Het programma wordt uitgezonden door ruim tweeduizend radio- of televisiestations, en kabelmaatschappijen. Het is ook online beschikbaar op musicandthespokenword.org. Op de thuispagina klikt u op **Listen Live** en volgt u de link voor online streaming. ■

De wekelijkse uitzending van Music and the Spoken Word is opgenomen in de 'Hall of Fame' voor radioprogramma's.

KORT WERELDNIEUWS

Kerk brengt toepassingen voor mobiele telefoons uit

De kerk heeft toepassingen voor mobiele telefoons uitgebracht om de leden te helpen met hun evangeliestudie onderweg. De toepassing Gospel Library stelt gebruikers in staat om te markeren en notities te maken als ze de Schriften, toespraken uit de algemene conferentie en de lesboeken voor zondag bestuderen. De toepassing 'Mormon Channel' zendt de officiële radioprogramma's van de kerk uit en bevat de Schriften, conferentietoespraken en kerkelijke tijdschriften. Ga naar mobile.lds.org voor informatie over compatibiliteit.

Bezoekerscentrum bij de Los Angelesstempel heropend

Na een renovatie van twee jaar is op 7 augustus 2010 het bezoekerscentrum bij de Los Angelesstempel heropend. Het centrum richt zich in het bijzonder op de geschiedenis van de kerk in Zuid-Californië en op de basisbeginselen van het evangelie. Het gebouw, met een vloeroppervlak van zo'n elfhonderd vierkante meter, omvat verschillende gedeelten voor tentoonstellingen en twee filmzalen. Het middelpunt is een replica van het Christusbeeld van 3,4 meter, dat van buiten het bezoekerscentrum te zien is.

200 miljoen verslagen aan de online bestanden toegevoegd

FamilySearch.org heeft in augustus 2010 ruim 200 miljoen nieuwe verslagen toegevoegd, waardoor het totale aantal te raadplegen verslagen op de website nu 700 miljoen bedraagt. De gratis verslagen zijn te vinden op Pilot.FamilySearch.org of beta.familysearch.org. De toegenomen beschikbaarheid van deze verslagen wordt mede mogelijk gemaakt door de 350 duizend vrijwilligers over de hele wereld die afbeeldingen van historische verslagen bewerken zodat er digitaal naar gezocht kan worden. ■

POST

Mijn kompas

Ik lees graag de *Liahona*. Het tijdschrift is een kompas in mijn leven dat mij op het juiste pad houdt en naar betere dingen leidt. Ik word er geestelijk door gesterkt en kan beter de verleidingen weerstaan die zo vaak op mijn pad komen. Ik word er iedere dag door gevoed. Ik ben dankbaar dat mensen over de hele wereld gebruik kunnen maken van dit kompas en deze gids, die ons op het pad van het geloof brengt.

Anastasia N. (17), Oekraïne

De *Liahona* is een raadgever

Ik geef vaak een abonnement op de *Liahona* aan vrienden en medewerkers als kerstcadeau. Het is mijn manier om het evangelie aan hen te verkondigen. Er zijn vaak mensen op het werk die naar me toekomen en iets vertellen over artikelen die ze gelezen hebben. Zij gebruiken de *Liahona* als een raadgever, en ze zeggen dat als ze thuis problemen hebben, ze gezamenlijk de *Liahona* lezen. Ik leg ook altijd een exemplaar van het tijdschrift in de wachtkamer van ons bedrijf. Het is een geweldig hulpmiddel voor het zendingswerk.

Prycila Villar, Brazilië

Een bron van geestelijke kracht

Wij zijn Colombianen die nu in Logan (Utah) wonen, en we zijn dankbaar dat we de *Liahona* in het Spaans kunnen ontvangen. Als ouders streven we ernaar om onze drie dochters in het evangelie te onderwijzen en hun liefde voor de tempel bij te brengen. We willen u bedanken dat u iedere maand de *Liahona* publiceert, want het tijdschrift is een bron van geestelijke kracht voor ons gezin.

Familie Rincon, Utah, VS

Stuur uw reacties of suggesties naar liahona@ldschurch.org. Inzendingen kunnen ingekort of duidelijker geformuleerd worden. ■

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

Deze uitgave bevat artikelen en activiteiten die gebruikt kunnen worden voor de gezinsavond. Hieronder staan enkele voorbeelden.

'Aan je familiegeschiedenis werken,' p. 8. U kunt ieder gezinslid een doosje geven dat ze kunnen versieren en waarin ze foto's, dagboeken, en andere verslagen kunnen bewaren.

'Wat is nieuw in Persoonlijke vooruitgang?' p. 34, en

'Het Aäronisch priesterschap — belangrijker dan u

wellicht denkt,' p. 37: Door de nieuwe programma's Persoonlijke vooruitgang en Plicht jegens God worden jongeren aangemoedigd om na te denken over wat ze geleerd hebben en erover te vertellen. Als u thuis

tieners hebt, kunt u ze vragen om een gezinsavondles voor te bereiden over een activiteit uit hun Plicht jegens God of Persoonlijke vooruitgang die ze onlangs hebben voltooid.

'Hoe leg ik een geestelijk fundament?' p. 62: In een waterdicht bakje legt u enkele steentjes naast elkaar. In een ander waterdicht bakje doet u een laag zand. Neem twee kleine voorwerpen die een huis voorstellen. Leg het ene 'huis' op de stenen en het andere op het zand. Vul dan de bakjes met water. Het 'huis' op het zand zal zinken, terwijl het 'huis' op de stenen zal blijven staan. Bespreek dat we door een sterk geestelijk fundament de stormen van het leven kunnen doorstaan (zie Helaman 5:12).

Levenslessen van een jong hondje

Toen onze kinderen nog klein waren, ging ik een keer met ze naar de dierenwinkel om met een waardebon een gratis goudvis op te halen. Twee uur later kwamen we eruit met een jong hondje, dat de kinderen met hun eigen geld hadden gekocht. Die avond legden we het hondje in de waskamer om te slapen. De volgende ochtend was de kamer een troep. Van de kinderen werd verwacht dat ze de troep zouden opruimen. Maar zij vonden dat teveel gevraagd. 'Dat kunnen we niet!' jammerden ze.

Die avond hielden we een gezinsavond over het onderwerp gevolgen. Vader zei: 'Toen jullie het hondje kochten, dachten jullie niet over de gevolgen na. Nu maakt de hond deel uit van ons gezin en zijn jullie ook verantwoordelijk voor haar.' We bespraken dat er altijd gevolgen aan keuzen vastzitten, en we moedigden ze aan om altijd de juiste keuzen te maken.

De hond is onlangs na veertien jaar overleden, maar de levenslessen die we door haar hebben geleerd zullen ons altijd bijblijven.

Jill Grant, Victoria, Australië

Nooit in de steek gelaten

Adam C. Olson

Kerkelijke tijdschriften

Tijdens zijn bediening citeerde de Heiland vaak uit de Schriften. Dus hoeven we niet verbaasd te zijn dat de Heiland in het Nieuwe Testament teksten uit het Oude Testament citeerde. Maar ik was verbaasd toen ik op een dag het eerste vers van Psalm 22 las: ‘Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?’

Ik had nooit gedacht dat de Heiland de Schriften zou citeren toen Hij in zijn ellende aan het kruis die woorden uitsprak (zie Matteüs 27:46). Daardoor kreeg ik een diep geestelijk inzicht.

We hebben ons allemaal weleens afgevraagd: ‘O God, waar zijt Gij?’ (LV 121:1). Die vraag heeft me het meest beziggehouden op momenten van geestelijke onzekerheid of ellende.

Daarom kunnen de woorden van de Heiland deze vraag oproepen: Kwam zijn kreet ook uit onzekerheid — of zelfs twijfel — voort? Houdt dat in dat er een vraag was waarvoor mijn almachtige, alwetende Heiland geen antwoord had, juist op het moment dat mijn eeuwig heil afhankelijk was van zijn macht om alle antwoorden te verschaffen en alles te overwinnen?

Toen ik die psalm las, leerde ik dat hoewel deze woorden inderdaad een zielsverscheurende uitdrukking waren van ‘de verlamende wanhoop dat God Hem had verlaten’, wat Hij misschien had kunnen verwachten, maar wellicht niet volledig kon begrijpen, maar dat ze zeker *geen* indicatie van twijfel waren.¹

Juist het aanroepen van zijn Vader op dat moment van ellende, waarbij Hij woorden uit de heilige Schriften gebruikte, was niet alleen

Omdat de Heiland de heilige Schriften citeerde, weet ik dat Hij ons nooit zal verlaten.

een bewijs van zijn geloof maar ook een belangrijke onderwijsmogelijkheid. Hoewel Psalm 22 met een vraag begint, is de psalm een uitdrukking van groot vertrouwen dat God ons *niet* in de steek laat:

‘Op U hebben onze vaders vertrouwd, zij hebben vertrouwd, en Gij deedt hen ontkomen;

‘tot U hebben zij geroepen en zij werden gered, op U hebben zij vertrouwd en zij zijn niet beschaamd’ (vss. 5–6).

Met de ervaringen van de psalmist als voorbode op het leed van de Heiland, voorspelt de psalm de bespottung (vss. 8–9), de valse rechtszaak en marteling (vss. 12–14), zijn pijn en leed (vs. 15), zijn dorst (vs. 16), de wonden aan zijn handen en voeten (vers 17), en het werpen van het lot en het scheuren van zijn kleding (vs. 19).

Hoewel de Heiland slechts het eerste vers citeerde, is de rest van de psalm ook een getuigenis dat Hij de beloofde Messias is, dat door zijn leed profetieën in vervulling zijn gegaan, en dat Hij volledig op zijn Vader vertrouwd.

Door dat begrip kreeg ik een overweldigend getuigenis dat mijn geloof niet misplaatst was. Maar nog krachtiger dan de kennis dat Jezus niet twijfelde, was het getuigenis in die psalm voor de momenten dat ik me afvraag of God *mij* in de steek heeft gelaten of als ik me zorgen maak dat Hij *mijn* smeekbede niet gehoord heeft.

‘Gij, die [God] vreest, looft Hem, verheerlijkt Hem, gij ganse nageslacht van Jakob, en hebt ontzag voor Hem, gij ganse nageslacht van Israël.

‘Want Hij heeft niet veracht noch versmaad de ellende van de ellendige [Jezus], en zijn aangezicht [de Vader] niet voor hem verborgen, maar Hij heeft *gehoord*, toen [Jezus] tot Hem riep’ (vss. 24–25; cursivering toegevoegd). ■

NOOT

1. Zie Jeffrey R. Holland, ‘Niemand was bij Hem’, *Liahona*, mei 2009, p. 87.

© 1983 IRI

Laat Hem binnenkomen, Del Parson

'Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.

'Wie overwint, hem zal Ik geven met Mij te

zitten op mijn troon, gelijk ook Ik heb overwonnen en gezeten ben met mijn Vader op zijn troon.

'Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt' (Openbaring 3:20-22).

*Hoewel we niet letterlijk aan de
voeten van de Meester kunnen
zitten, zoals Maria, kunnen
we van Hem leren en
naar zijn woorden
luisteren als we
dit jaar in de
zondagsschool
het Nieuwe Testament bestuderen.
Ouderling Jay E. Jensen van het
Presidium der Zeventig
legt uit: 'De Schriften
leren ons over Jezus
Christus en getuigen
van Hem. Als wij ons
erin verdiepen, zullen
we Hem en zijn stem
leren kennen.' Zie 'De
Heiland—de Meesterleraar',
p. 14.*